Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Library of Congress)

★ An-ninh : Cấm xe đò và xe hàng chạy đêm ★ Chiến-sự : 200 người Việt gốc Miên theo Cộng nổ súng chống Việt-Cộng.
★ Y-tế: Nha-Trang tạm đóng cửa các trường ★ Hỏa-hoạn: thiêu-hủy 400 căn nhà ở Đà-Nẵng ★ Thương-mại: T.C. tổ-chức gian-thương.

VIỆT-NAM CỘNG-HÒA NĂM THỨ 8
Năm thứ 9 — Số 2.323
Giá 2 đồng
NGÀY THỨ HAI 17-9-1962
19 tháng Tám (Âm-lịch)

ĐẶC BIỆT 6 TRANG 2 đồng

Ngôn-Luận

Nhật-báo thông-tin nghị-luận hữu-ích của mọi gia-đình
Chủ-Nhiệm và Chủ-Bút : HỒ-ANH
Điện-thoại 25.528 — Hộp thư số 6
Tòa-Soạn và Trị-Sự : 86 đường Lê-Lợi — Sài-Gòn

Nghị-định liên-bộ Nội-Vụ và Giao-Thông Công-Chánh :

CẤM XE ĐÒ XE HÀNG CHẠY ĐÊM
TRÊN CÁC TRỤC GIAO-THÔNG :

- từ Hố-Nai đi Cao-Nguyên, Vũng-Tầu và Trung-Phần
- từ Phú - Cường đi biên - giới Cam - Bốt và Cao - Nguyên

SÀIGÒN.— Trước đây ít lâu nhân bàn tới vấn đề « cần cô lập hóa địch để diệt địch ». NGÔN-LUẬN có đề nghị mấy biện pháp trong đó có biện pháp « bảo vệ và kiểm soát các trục giao thông thường bị Việt cộng quấy phá, để Việt cộng không thể cướp lương thực, tự cung cấp lương thực dưới hình thức thương mại hoặc ngăn chặn đồng bào hành khách để tuyên truyền lung lạc ». Ngày 5-9, hai ông Bộ Trưởng Bộ Nội Vụ và Công Chánh Giao thông vừa ra nghị định như sau :

Nghị định số 62/219-NĐ/CC

Nghị định nói trên gồm 4 điều dưới đây là 3 điều chính :

ĐIỀU THỨ 1. — Nay cấm lưu thông ban đêm từ mười chín giờ ngày hôm trước đến 6 giờ sáng ngày hôm sau tất cả các loại xe hàng và các loại xe chuyên chở công cộng trên các trục giao thông sau đây theo lượt đi :

1.— a) Từ Hố Nai (Biên Hòa) theo quốc lộ số 1 và 20 trở lên phía Cao nguyên Trung Phần.

b) Từ Hố Nai (Biên Hòa) theo quốc lộ 1 trở ra Trung nguyên Trung Phần tới Bến Hải (Quảng Trị).

c) Từ Hố Nai (Biên Hòa) theo quốc lộ 15 trở ra Vũng Tàu.

2) Từ Phú Cường (Bình Dương) theo quốc lộ 13, L.I.L 1, L.I.L. 13 và QL. 14 đến biên giới Cam Bốt và Cao nguyên Trung Phần.

Xem tiếp N trang 6

MUA SỐ BÁO NÀY QUÝ BẠN NHỚ ĐÒI CHO ĐƯỢC Phụ-Trương Đặc-Biệt NGÔN-LUẬN

LỘT MẶT NẠ TRUNG-QUỐC NHẬT-BÁO

QUAN ĐIỂM

Phá kế hoạch đánh tháo cho lũ gian thương

Hôm nay NGÔN - LUẬN xuất bản một phụ trang đặc biệt để nói về một vấn đề liên quan tới chiến dịch bài trừ gian thương do NGÔN-LUẬN chủ trương.

Dùng báo chí để tấn công bọn gian thương, phần lớn là ngoại kiều, NGÔN - LUẬN tự biết đó là một cố gắng táo bạo, bởi kết quả thu được không thể nào khả quan ngay như các biện pháp đã được dùng tại các nước khác như là hô hào tẩy chay, biểu tình đập phá, quốc hữu hóa tài sản, trục xuất hàng loạt rồi nếu cần thì chiến tranh... Về vấn đề bài trừ gian thương tại Việt Nam, trong hoàn cảnh hiện tại, NGÔN-LUẬN chủ trương đặt vấn đề ra để mổ xẻ, xem xét, dề, nếu chưa tìm được giải pháp hoàn hảo thì ít nhất cũng gây được một nguồn dư luận để thức tỉnh đồng bào và cảnh cáo đối phương.

Nguồn dư luận mà chiến dịch bài trừ gian thương của NGÔN-LUẬN muốn có, hiện đã có. Về phía đồng bào, số bài tham dự cuộc thi chống gian thương gửi về NGÔN - LUẬN mỗi ngày mỗi nhiều, ấy là chưa kể những bài góp ý kiến mà vì trang báo có hạn nên không thể đăng tải hết. Về phía ngoại kiều, tờ Hoa báo « Trung Quốc Nhật Báo » đã viết hẳn một loạt bài đặc cáo để chống trả cuộc tấn công gian thương do NGÔN-LUẬN đã xướng. Sự chống trả của « Trung Quốc nhật báo », rất tiếc là quá yếu ớt thành thử không giúp ích gì mấy cho cuộc mổ xẻ vấn đề gian thương mà NGÔN-LUẬN mong đợi, những phản ứng đúng mức để vấn đề được sáng tỏ. Dù sao, với tư cách là cơ quan ngôn luận của một chi nhánh tổ chức chính trị của một

(Xem tiếp trang 6)

Đại-Tướng Taylor thuyết-phục Cam-Bốt để

CHẬN ĐƯỜNG V.C.
MƯỢN ĐƯỜNG CAM - BỐT KÉO QUA VIỆT - NAM C.H.

- Thủ-Tướng Thái và Tướng Taylor không nhìn mặt nhau.
- Âu-Châu không tán thành việc Mỹ bao vây Quy - Ba.

VỌNG-CÁC.— Đại tướng Taylor đã tới Vọng Các hôm 14 - 9. Ông đã đáp phi cơ đi thăm tổng hành dinh quân lực Mỹ đóng tại Đông Bắc Thái Lan. Khi tới Vọng Các, trả lời một câu hỏi về việc Mỹ viện trợ quân sự cho Cam Bốt, Tướng Tay Lor nói rằng « Cam Bốt có đường biên giới chung mà Quân đội Việt Cộng có thể vượt qua để xâm nhập Việt Nam Cộng Hòa hoặc xâm nhập ngay cả Cam bốt nữa ». Ông tuyên bố rằng trong cuộc thị sát định hướng tại Viễn Đông, mục đích của ông là tranh luận và nếu có thể thì làm hoà dịu tình hình Cam bốt.

Thái Lan cay đắng

VỌNG CÁC.— Hôm thứ bảy, Thủ Tướng Thái đã công khai tỏ thái độ bất mãn về việc Mỹ viện trợ quân sự cho Cam - Bốt.

Xem tiếp B trang 6

TÒA.THÁNH VATICAN SỬA SOẠN

ĐẠI-HỘI CỘNG-ĐỒNG

với những phương-tiện kỹ-thuật tối tân

VATICAN (AFP).— Theo sự tính toán của một linh mục Dòng Tên (Jésuite) người Đức là Cha Kerkhofs thì thành phần đại diện của các nước trên thế giới tại Công Đồng Vatican sắp tới, theo lục địa như sau :

Âu châu 38%
Bắc và Nam Mỹ châu : 31.5%
Phi châu : 10%
Á châu và Hải dương Châu : 20.5%

Kỹ thuật tối tân phụng sự Công Đồng

Một trong những vấn đề rất tế nhị và rất phức tạp mà Công Đồng phải giải quyết là cách sắp đặt chỗ ngồi, theo thứ vị của 3.000 Hồng Y và Giám Mục dự Công Đồng và vấn đề kiểm điểm ba loại phiếu mỗi khi có cuộc biểu quyết.

Tất cả các vấn đề ấy sẽ được giải

Xem tiếp A trang 6

TIN CHIẾN-SỰ

200 NGƯỜI GỐC MIÊN THEO CỘNG NỔ SÚNG CHỐNG VIỆT-CỘNG

LONG-XUYÊN.— Theo nguồn tin có thẩm quyền, hồi 14 giờ ngày 8-9, tại vùng Phtrappley, chân núi Đài thuộc quận Tri Tôn (An Giang) đã có một cuộc chạm súng ác liệt giữa một lực lượng Việt cộng lối 80 tên và 200 người Việt gốc Miên theo Việt cộng.

Nguồn tin nói trên cho biết, sau hơn một tiếng đồng hồ giao chiến, Việt Cộng bị hạ 7 tên bỏ xác tại chiến trường. Về phía người Việt gốc Miên có 1 người tử thương và 7 người khác bị thương. Đây là cuộc chạm súng thứ hai giữa Việt Cộng và người Việt gốc Miên theo Việt Cộng vì mâu thuẫn nội bộ.

Chiến sự ở các nơi khác

— Ngày 13-9 khu chiến thuật 33 phối hợp với tỉnh Phong Dinh mở cuộc tảo thanh Việt Cộng tại vùng Tân Phước Hưng quận Phụng Hiệp. Ta hạ tại trận 6 tên và bắt sống 53 tên.

— Ngày 14-9, Tiểu khu Vĩnh Long mở cuộc hành quân tại 6 quận trong tỉnh. Ta hạ 14 Việt Cộng và bắt sống 5 tên.

— Ngày 13-9, tại một địa điểm gần Phan Rang, Việt Cộng phục kích một toán tuần tiễu của ta. Bên ta chỉ có một trung sĩ người Mỹ (làm huấn luyện viên) bị thương.

Làm toà nhà tròn để treo các họa phẩm

TRIỂN LÃM QUỐC - TẾ

SÀIGÒN.— Ông Lê Văn Lâm, Chủ Tịch Ủy ban Tổ chức Đệ Nhất Triển lãm Quốc tế Kỹ thuật tại Saigòn vừa loan tin Ủy ban đã được phép xây cất một toà nhà tròn ở trong vườn Tao Đàn để trưng bày các họa phẩm dự Triển lãm.

Tòa nhà tròn này, đường kính rộng 50 thước, tạm thời chia ra 14 căn, bề cao tối đa là 6 thước 50; mỗi căn chiều dài đo được 10 thước vòng tròn và 10 thước hai bên, có 50 thước vuông để treo tranh

18-9 ngày đại-hội

THÁNH - TỔ HẢI-QUÂN

Tượng Đức Trần-Hưng-Đạo

SÀI GÒN. — Thứ ba (18-9-62) ngày huý nhật Đức Trần Hưng Đạo. Đức Trần Hưng Đạo được tôn là Thánh Tổ của Hải Quân V.N.C.H. cho nên ngày thứ ba cũng là ngày đại hội của Hải Quân.

Tại bến Bạch Đằng, từ 6 giờ sáng có lễ duyệt quân, lễ gắn huy chương và cuộc trình diễn xuống Đồng Nai và thuyền thưng. Vào buổi chiều (3 giờ) tổ chức cho gia đình quân nhân du ngoạn trên sông Sàigòn sau đó các chiến hạm giăng đèn và mở dạ hội.

Vào buổi sáng (từ 9giờ40) có tế lễ tại đền thờ Đức Thánh Trần ở đường Hiền Vương.

Ngày-Báo-Chí tại Biên-Hòa

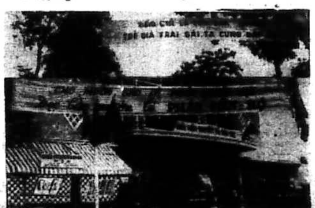

Hôm qua (chủ nhật 16-9) tỉnh Biên Hòa đã tổ chức « Ngày Báo Chí ». Nhiều buổi diễn thuyết, triển lãm và cuộc vui được tổ chức để đồng bào có dịp ý thức được tính cách ích lợi của báo chí. « Ngày Báo Chí » cũng nhằm đả phá tệ đoan đọc báo mướn, một tệ đoan có thể làm cản trở sự phát triển của nền báo chí nước nhà. Nhiều khẩu hiệu được trưng lên như : « Báo chí là diễn đàn chung, trẻ già trai gái ta cùng đắp xây ». « Cho mướn báo là tự phản quyền lợi ». « Đọc báo mướn là phản tiến bộ ». « Đi xe lại ở nhà sang, chuyên môn mướn báo họ hàng lánh xa ». v.v...

Nha-Trang phòng ngừa dịch-hạch :

TẠM ĐÓNG CỬA CÁC TRƯỜNG
Thêm 2 người thật sự mắc dịch

SAI GON.— Thông cáo ngày 15-9 của Bộ Y Tế cho biết :

« Ngoài vài trường hợp nghi ngờ tình hình không thay đổi tại Biên Hòa và Long Khánh.

Tại Nha trang có thêm hai trường hợp được xác nhận. »

Các trường tạm nghỉ

NHA TRANG.— Thể theo đề nghị của Ty Y Tế và giới phụ huynh học sinh địa phương, Tòa Hành chánh Khánh Hòa vừa ra lệnh tạm đóng cửa các trường Trung, Tiểu học và Sơ cấp công lập bán công và tư thục tại thị xã Nha Trang từ ngày 14 đến 20-9. Các trường dạy ban đêm cũng phải tạm đóng cửa trong những ngày nói trên.

Ty Y Tế Khánh Hòa đang tổ chức các cuộc chích thuốc ngừa dịch hạch cho đồng bào tại thị xã Nha Trang và nhất là đồng bào tại tại định cư Phước Hải. (VTX)

Kiểm - điểm hiện - tượng bài - xích Hoa - Kiều trên thế-giới

- TẠO ĐIỀU-KIỆN CẦN - THIẾT CHO CHÍNH - SÁCH ĐỒNG-HÓA TRONG SỰ HỢP TÁC.

(Tiếp theo) bài của VŨ TÀI-LỤC và TỪ-CHUNG

So sánh cái thế của Hoa Kiều ngày xưa ở Việt Nam cách đây một nửa thế kỷ, với cái thế của Hoa Kiều ở Việt Nam ngày nay, chúng ta thấy tỷ lệ không thay đổi.

Trước hết 1 và người. Nếu dân số ở miền Nam tăng gấp ba, thì số Hoa kiều (có và không có Việt Tịch) ở miền Nam cũng tăng tương xứng.

Ở đây chúng ta không cần kiểm những trường hợp cá nhân. Điều quan hệ là xét cả một khối này đối với khối khác trong cùng một quốc gia.

Nếu trước đây, Hoa kiều tại miền Nam giữ chừng 60% số vốn luân chuyển ngắn hạn, thì ngày nay chúng ta nhận thấy hiện có mười ba ngân hàng tại miền Nam. Trừ 3 ngân hàng của ta là Ngân Hàng Quốc Gia, Việt Nam Thương Tín và Việt Nam Công Thương, còn lại 3 ngân hàng của Pháp là Pháp Á, Pháp Hoa, Công Thương ; 3 của Trung Hoa là Ngân Hàng Trung Quốc, Giao Thông và Đông Á ; 2 của Anh là Chatered Bank, và Liên Hiệp Ngân Hàng Hương Cảng và ThượngHải; 1 của Thái Lan là Ngân Hàng Vọng Các, và 1 của Nhật là Ngân Hàng Đông Kinh.

Ngân Hàng Quốc Gia phát hành tiền tệ. Tạm lấy con số năm 1956 là con số cũ thì bạc phát hành là 9 tỷ. Tiền ký thác của các ngân hàng thương mại tại Ngân Hàng Quốc gia và các cơ quan công lập ước chừng trên 2 tỷ. Nói một cách khác thì các ngân hàng thương mại vận dụng 40% tổng số tiền tệ lưu hành.

Số tiền đó dùng để làm vốn luân chuyển ngắn hạn, cùng với một số tiền mặt nữa. Chúng ta có thể dự đoán rằng trong tổng số tiền dùng làm vốn ngắn hạn, (một phần ở các ngân hàng thương mại, và phân nửa là tiền mặt của tư nhân) thì tỷ lệ mà người Việt

Xem tiếp T trang 6

T. C. tiếp tay cho

GIAN THƯƠNG QUỐC-TẾ

để phá hoại các nước

MA NI.— Một tàu hàng Anh và một nhóm thủy thủ chống Cộng vừa cáo tri cho sở Cảnh sát Phi luật Tân rằng Trung cộng hiện đang liên lạc với các tổ gian thương quốc tế có sẵn hoặc lập các tổ chức mới để phá hoại nền kinh tế của các nước Tự do ở Á châu.

Trung Cộng tung ra một số vốn rất

Xem tiếp L trang 6

từ THÀNH đến TỈNH

BÁC - SĨ THƯỜNG - TRỰC — Thứ Hai 17-9-1962

(Trưa : 13 giờ đến 15 giờ. Chiều : 19 giờ đến 6 giờ sáng hôm sau)
B.S. Nguyễn văn Phiệt 257, đại lộ Lý thái Tổ Chợlớn
B.S. Nguyễn trọng Lai 17, đường Trần thanh Cần Chợlớn
B.S. Cao xuân Cẩm 23A, đường Phạm hồng Thái Ngã Sáu Sàigòn
B.S. Đào quốc Anh 406c, đường Lê văn Duyệt, Hòa Hưng Sàigòn

TIN CẦN BIẾT

— Nha Tổng Giám Đốc Thuế Vụ nhắc nhở : 29-9-62 là hạn chót để nạp tờ khai thuế thổ trạch và đóng thuế đặc biệt đánh trên giá cho thuê nhà quá đáng. Để tránh chen lấn, không nên chờ đến ngày cuối cùng. Có thể nạp một lượt : tờ khai thuế thổ trạch và đơn xin hưởng đặc khoản về tư sản cơ bản. Mọi chủ nhà và mọi chủ đất đều phải khai.

— Bộ Y Tế vừa ký nghị định trưng tập trong thời hạn 2 năm, 25 nam nữ y sĩ để phục vụ ngành Dân Y. Trong số bị trưng tập có Bác sĩ Phan huy Quát, Hồ văn Nhựt, Huỳnh kim Hữu, Lý trung Dung v.v...

— Tòa Đô Chính nhắc đồng bào : sắm thùng rác có nắp đậy và đừng đổ rác bừa bãi để cơ quan hữu trách khỏi dùng đến biện pháp cứng rắn.

PHÁT ĐỘNG CHIẾN DỊCH CHIÊU AN

PHƯỚC VĨNH.— Tỉnh Phước Thành vừa phát động một chiến dịch chiêu an, kêu gọi các cán bộ và du kích Việt Cộng trở về với Chánh nghĩa Quốc gia. Ông Tỉnh Trưởng còn cho phi cơ đi rải 15.000 bức « tâm thư » và treo giải thưởng từ 1000 đồng tới 10.000 cho những cán bộ du kích hoặc các cấp từ Trung đội trưởng trở lên mang theo vũ khí trở về. Chiến dịch này khởi sự từ 5-9 tới tháng 12-62 sẽ kết thúc. Hiện đã có 4 cán bộ và 2 du kích hưởng ứng lời kêu gọi, mang the 2 súng trường và 2 lựu đạn.

1 PHẠM NHÂN KHÔNG CHỊU VÀO CHÍ-HÒA

SÀIGÒN.— Hồi 10 giờ sáng 15-9, nhà chức trách cho giải Nguyễn văn Việc 29 tuổi về Chí Hòa, can tội trộm xe gắn máy, cùng với 5 tội phạm nữa. Nhưng khi xe về gần tới chợ Chí Hòa thì Việc mở cửa nhảy xuống đường chạy thoát. (N.P)

CHAU CHÉM THÍM TÉT SỌ, THỦNG BỆ SƯỜN THẤU RUỘT

SÀIGÒN.— Khoảng 10 giờ sáng 15-9, bà Phạm thị Huệ 37 tuổi ở 226 Lý thái Tổ đến nhà cháu chồng là anh Phạm văn Đáp (27 tuổi) chơi. Chẳng hiểu bà Huệ khơi chuyện xích mích cũ làm sao mà anh Đáp nổi nóng vác dao yểm chém bà Huệ tét sọ, và bồi thêm 2 dao thủng bẹ sườn thấu ruột. Nạn nhân được chở vào nhà thương chợ Rẫy cứu cấp. Thủ phạm bị bắt ngay. (N.P)

BẮT ĐƯỢC 1 GÁI MẠI DÂM

SÀIGÒN.— Khoảng 10 giờ đêm 14-9, nhà chức trách tới vây căn nhà số 10/11 đường Nguyễn thiện Thuật, vì được tin đây là 1 cái « động » do một số chung nhau thuê để bành lạc. Sau khi bố trí, nhân viên ập vào bắt được 9 và 1 cô gái mại dâm tên Ngô thị L. 19 tuổi, đang tiếp khách. Cuộc điều tra cho biết « trưởng động » là cậu Vương T.P. mới 18 tuổi. (N.P)

BỐ GHẺ CHÉM CON VỢ VÌ KHÔNG ĐƯỢC LÀM... ẨU

PHONG-DINH.— Phiên tòa Tiểu hình ngày 14-9, đã xử một vụ « đổ máu vì dâm » như sau : cô Nguyễn thị Ba 32 tuổi, bị chồng bỏ nên về ở nhà mẹ là bà Nguyễn thị Bảy và cha ghẻ là ông Trần văn Dỹ 65 tuổi ở xã Long Tuyền. Thấy con vợ mập mạp trắng trẻo, ông Dỹ động lòng dâm, thừa dịp vợ đi chợ, mò vào toan làm ẩu nhiều lần nhưng bị cự tuyệt. Ngày 30 Tết năm rồi ông Dỹ lại đòi làm ẩu nữa; nhưng cũng bị cự tuyệt. Tức mình, ông Dỹ kiếm chuyện chửi mắng con ghẻ rồi vác dao chém cô này gần đứt cổ; tưởng cô Ba đã chết ông bỏ trốn. Ngày 18-8, ông Dỹ bị bắt. Vì vậy Tòa phạt ông Dỹ 40 ngày tù ở. (T.G)

NGƯỜI NÀY LÀ AI MÀ DÁM CHỬI BẬY ?

TÂY-NINH.— Hồi 12 giờ trưa 14-9, ông Phương Hà được vài bạn rủ tới nhà ông Đá ở ấp Long Kim, dự tiệc. Anh Hà vừa tới thì có một thực khách ở đó chửi đổng nhà báo. Anh Hà hỏi tại sao chửi vậy thì người kia bảo vì anh Hà đăng báo anh ta nên anh chửi và có thể đòi mạng nữa. Nói xong người nọ loay hoay như kiếm khí giới. Thấy vậy anh Hà vội chạy đi cớ. Nhà chức trách tới bắt thì thấy anh này còn đang nói lè là nhân viên bí mật, vừa đi với ông Đại biểu chính phủ miền Đông về. Bị tóm cổ đưa về C.S.C., y khai tên Huỳnh long Sanh. (T.T)

LÍNH VIỆT CỘNG ĐI XIN TIỀN

LONG ĐIỀN.— Khoảng 11 giờ trưa 12-9 có độ 20 tên giặc cộng võ trang từ trong rừng Nghĩa địa, xóm Lò vôi kéo ra đường hàng tỉnh số 44, chặn tất cả xe cộ qua lại và lùa hơn 60 hành khách vào rừng tuyên truyền lăng nhăng để mở đầu cho một vụ... xin tiền. Chúng than thở vì lói khát khổ cực quá nên xin đồng bào mỗi người cho chúng 10đồng đến 20 đồng. Trước lối ăn xin bằng họng súng như vậy, các hành khách đành phải cho chúng tiền. Thu tiền xong, bọn này rút về hướng nơi đất Long Điền bắt theo ông Hội viên Cảnh sát Võ văn Cần. Sau đó Bảo an và Dân vệ đã tới truy kích.

VÌ SAO CẬU HỌC SINH NÀY TRỘM SÁCH LUẬT ?

SÀIGÒN.— Hồi 10 giờ sáng 15-9, cậu học sinh T.K.S vào tiệm sách Xuân Thu vờ xem sách rồi thừa lúc không ai để ý, cậu S. chọi luôn cuốn « nghiên cứu Luật khoa » cho vào cặp da đi ra. Nhưng người bán sách kịp rồng thấy liền bắt lại. (S.S)

TIN BÃO

SÀIGÒN.— Theo thông cáo Nha Khí Tượng, ngày 15-9 trận bão BABS tập trung tại phía Đông Nam Quảng Ngãi lối 300 cây số. Theo dự đoán thì ngày 16-9 bão thổi mạnh vào vùng Nghệ Tĩnh. Tại tâm bão gió mạnh tới 72 cây số một giờ.

Tin vắn QUỐC-NỘI

— Ngày 15-9, Tổng Thống Việt Nam Cộng Hòa đã gửi điện văn chúc mừng các vị Tổng Thống của 5 nước Cộng Hòa Trung Mỹ là : Honduras, Nicaragua, Costa-Rica, Salvador và Guatemala.

— Vào ngày 17-9, bà Hartini Sockarno, phu nhân Tổng Thống I-đô-nê-xi-a sẽ ghé qua phi trường Đà Nẵng vào hồi 11 giờ 40, trên đường đi Nam Vang và Hương Cảng.

Xem tiếp Q trang 4

CHƯƠNG THỨ TÁM

34— Khi ông BMC bị khủng hoảng tình dục... Lang Băm Ta và Charlatan Tây trổ tài chữa bệnh...

(Tiếp theo) ★ Phan-Nghị

Trước hiện tượng ấy, các em đã không khỏi ngạc nhiên. Và một em hỏi :

— Anh BMC dạo này làm sao ý ? Em thấy anh nhiều lúc như người điên.

Người hỏi câu ấy tên là Cẩm Lìn nhưng khách ăn chơi quen gọi là Lìn Điệu.

Xin quí vị độc giả thân mến đừng có nghĩ tới một hình tượng nào để rồi gán cho tên nàng một ý nghĩa xấu xa. Trái lại nó rất đẹp. Cẩm Lìn — phát âm theo tiếng Quảng Đông — nếu phiên âm ra tiếng Việt thì sẽ là Kim Liên nghĩa là hoa sen vàng. Nhưng chẳng hiểu vì có một dụng ý gì người ta lại thích cái tên cũng cơm của nàng hơn, rồi bỏ chữ « Cẩm » đi, thêm một cái đuôi vào thành ra là Lìn Điệu. Người ta bảo rằng nàng hay điệu lắm. Có nhiều « mouvements » lắm.

Chả biết có đúng không ?

Khi BMC thấy Lìn Điệu hỏi như thế liền ngả đầu vào vai nàng, cười nghiêng ngửa :

— Hà hà ! Em bảo ta điên. Ta điên mà ta làm chủ phòng trà, lại là một người đang dốc hết khả năng vào việc khai thác và phát huy những vốn cũ của dân tộc.

Mùi da thịt, mùi nước hoa từ người Lìn Điệu toát ra làm BMC chịu không nổi. Ông rên rỉ :

— Hừm ! Kẻ nào bảo ta điên ? Phải, có thể là ta sắp nổi cơn điên, nếu trên thế gian này chỉ còn toàn một lũ đực rựa.

Lìn Điệu mắc cỡ khẽ đẩy BMC ra :

— Đừng anh ! Bao nhiêu là người ! Họ cười cho.

Phòng trà hãy còn vắng tanh. Ban nhạc cũng chưa tới. BMC thở dài nói :

— Khách khứa đã có ai đâu. Chỉ có các em và anh, sợ gì ai cười ?

Lìn Điệu khẽ liếc mắt nhìn BMC. Nàng có cảm tưởng như mình là một đứa bé con đứng trước mặt một con hổ dữ. BMC có cái thái độ vừa cuồng nộ lại vừa điên khùng của một kẻ say rượu. Nàng thốt liên tưởng đến hôm nào. Ngày Thơ bị một vị quan ôn ghé cái miệng vào hình con rồng lộn thêu trên ngực áo nàng rồi nham nhở nói rằng : « Nàng không yêu ta, thì ta hiếp nàng, thời ta bỏ nàng vào

Xem tiếp C trang 6

Làm thuốc lá lậu

1 Huê-kiều bị bắt

CHỢ LỚN. — Được tin mật báo có một tổ chức làm thuốc lá lậu tại Bình Thới, hồi 8 giờ sáng 14-9 nhân viên an ninh liền giả dạng khách hàng tới một căn nhà ở đường 43 Bình Thới do Huê Kiều Vương L. 40 tuổi làm chủ, để dò xét hư thực. Khi nhân viên vào lục xét căn nhà thì quả nhiên bắt được hàng trăm bao bố thuốc lá sợi, một số thuốc lậu chưa vấn kịp cùng dụng cụ làm thuốc lá. Nhân viên an ninh liền bắt ông L. và tịch thu tang vật. Sau cuộc điều tra sơ khởi, người ta được biết tổ chức làm thuốc lá lậu này đã hoạt động trót chảy từ nhiều tháng qua. Nội vụ được lập biên bản để giải Tòa. (Th. Th.)

BẠN ĐỌC KHIẾU NẠI

Xin xét cho để khỏi hàm oan

Thư này gửi ông Trưởng Ty Công An Gia-định.

Tôi là Huỳnh văn Quới hiện ngụ tại số 95/3 ấp 3 đường Lê văn Duyệt, Gia Định, trân trọng mong Đại úy Trưởng Ty rõ cho một việc như sau :

Ngày 18-8-62, em tôi tên là Huỳnh văn Sang thấy hai đứa trẻ nhỏ lối sáu, bảy tuổi đánh lộn mới can ra. Một đứa nhỏ là con ô. Phê ngụ ở số 542B ấp 3 đường Lê văn Duyệt. Không rõ hiểu lầm thế nào mà sau đó hai bên, ô. Phê đứng bên nhà ông chửi qua nhà tôi. Em tôi có nói lại và hai bên to tiếng. Đến ngày 23-8 hồi 10 giờ sáng có 3 nhân viên công lực bắt em tôi giải qua Ty Công An, không rõ vì sao. Qua ngày 27-8 có tờ báo B.S. đăng tin rằng em tôi là tên du đãng sống về nghề cướp bóc, tôi và gia đình vô cùng sửng sốt.

Thưa Đại úy Trưởng Ty, gia đình tôi sống tại đây có trên 15 năm và không hề có điều tiếng gì. Nay không rõ vì sao em tôi lại bị giữ và lại thấy báo đăng như thế. Vậy tha thiết mong Đại úy Trưởng Ty rộng lượng cho mở cuộc điều tra để nếu em tôi quả có tội thì trừng phạt xứng đáng bằng không thì xin tha cho để khỏi hàm oan.

Trân trọng kính chào Đại úy.
HUỲNH-VĂN-QUỚI

GÁC LẠI

Vì nhiều tin tức cần thiết, bài « Ấp-Chiến-Lược » phải gác lại một kỳ. Xin cáo lỗi cùng bạn đọc.

TIN LAO ĐỘNG

CÔNG-NHÂN BỊ LAO NẶNG được trợ cấp đặc biệt

SÀIGÒN. — Trong một số báo trước chúng tôi có loan báo về việc triệu tập một phiên họp đặc biệt thảo luận về trường hợp nhiều công nhân nhà đèn mắc bệnh lao. Nay được tin thêm :

Có tất cả 138 công nhân mắc bệnh lao. Trong số này có 25 người không còn khả năng làm việc và không thể khỏi nếu tiếp tục làm việc, do đó phải sa thải. Để giải quyết ổn thỏa việc sa thải 25 người này, đại diện chủ nhân Công Ty Thủy Điện thuận trả cho mỗi người 20.000đ trợ cấp đặc biệt ngoài các khoản bồi thường khác theo luật lao động. Tuy vậy ô. Phó Tổng Thanh Tra Lao Động tuyên bố rằng khoản trợ cấp đặc biệt này không thể thành một tiền lệ.

NGƯỜI TỰ TRỌNG KHÔNG ĐỌC BÁO MƯỚN

Vì bất cẩn trong lúc nấu cơm

ĐÀ-NẴNG CHÁY LỚN
thiêu hủy ngót 400 nhà

ĐÀ NẴNG. — Hồi 12 giờ trưa ngày 14-9-62, một vụ hỏa hoạn lớn đã xảy ra tại khu phố Mân Quang, thuộc quận Đông Giang, thành phố Đà Nẵng, thiêu hủy ngót 400 căn nhà của đồng bào, thiệt hại ước lượng 2 triệu đồng.

Nguyên nhân gây hỏa hoạn là sự bất cẩn của một gia đình đồng bào trong khu phố, trong lúc nấu cơm.

Ngay sau khi xảy ra vụ hỏa hoạn, ông Thị Trưởng thành phố Đà Nẵng đã hướng dẫn một phái đoàn đại diện các đoàn thể xã hội địa phương đến tận nơi ủy lạo đồng bào và tìm biện pháp giúp đỡ. Nhân dịp này, ông Thị Trưởng đã ra lệnh tạm cấp cho các nạn nhân 2 tấn gạo. (VTX)

TIN TÒA

Gây hỏa hoạn bị phạt 6 tháng tù treo bồi thường gần 5 triệu

SÀIGÒN.— Tòa Thượng Thẩm vừa đem xử lại một vụ bất cẩn gây hỏa hoạn, bị cáo bị phạt 6 tháng tù treo và phải bồi thường gần 5 triệu.

Vụ hỏa hoạn này xảy ra ngày mùng 4 tết Kỷ Hợi (1959). Lửa phát cháy từ kho chứa hàng phụ tùng ô tô của ông Lê thanh Tân ở số 115 đường Trần hưng Đạo, rồi cháy lan sang 6 nhà kế cận. Ô. Tân được hãng bảo hiểm đền 2.500.000đ và được tòa dưới tha bổng vì không đủ yếu tố buộc tội. Tòa Thượng Thẩm xử lại phạt ông Tân 6 tháng tù treo, truyền phải bồi thường cho ông Nguyễn văn Nguyệt 1.551.725đồng, ô. Trần văn Thế 896.079đồng, bà Lê thị Nghiêm 897.604đồng, ô. Nguyễn thoại Kỳ 705.789đồng, ô. Trần văn Nhàn 355.670đồng và bà Phùng Hà Tư 14.247đồng.

TRÔNG THẤY

Nhắn gian thương...

Ừ buôn, ừ bán, cấm ông đâu ?
Lương thiện làm ăn vẫn cứ giàu,
Ngấm nổi « vào lũng » tranh nả lợn,
Buồn tình ở đậu choán phao câu,
Thông lưng Xã Xệ buôn nha phiến
Đút lót Cò Quay đoạt món thầu
Họ cắm thượng vàng vơ vét cả
Thì dân « hiếu khách » sống vào đâu ?

ĐỒ NGHỆ

DÂN nói Dân NGHE

CÁI ĐÒN... CỘNG SẢN

Vừa nghe ba tiếng « đòn Cộng sản » hẳn nhiều bà con trong Sài Gòn muốn nhắc tới những thủ đoạn gian hùng bắt nhân vô đạo của bọn đồ đệ Mác Lê ? Xin thưa rằng : Hôm nay Gòn không muốn nói những chuyện ấy. Câu chuyện « đòn Cộng sản » theo đúng nghĩa ấy, nó đã xưa quá, xưa cũ như trái đất rồi.

Hôm nay Gòn chỉ bàn đến cái « đòn Cộng sản » của những con người « mắt trông thấy » không phải là... Cộng sản. Đây mới là câu chuyện mới toanh... « Đòn Cộng sản » được xài ở như thế nào ?

Xin thưa : Một kẻ thủ đoạn, một bọn người thủ đoạn... mỗi khi muốn trị một kẻ thù, mà không tìm đâu ra tội lỗi của kẻ thù, ấy là họ dùng ngay cái đòn... chụp mũ :

— Hắn là Cộng sản ! Ối bà con ơi !

— Nó là đứa chia rẽ chúng ta, nó làm lợi cho Cộng sản ! ối...

Lạ lối vu không để « hạ » kẻ dám động đến mối lợi của mình, dám động đến tên vợ mình, dám động đến... lông chân mình... như thế tức là đánh bằng « đòn Cộng sản » vậy. Thấy lợi thì xài, thế là những « người khôn ». Nhưng e rằng một khi cái « trò kiếm ăn » nào đó được quá nhiều người bắt chước, thì nó sẽ bị lộ tẩy và... hết ăn tiền.

Xin dẫn chứng bằng các tin tức hằng ngày :

— Không hiếp được con nhà người ta, vu người ta là Cộng sản.

— Vợ lớn không « tranh yêu » được với vợ nhỏ, đem lựu đạn để bỏ trong buồng, rồi đi vu cáo vợ nhỏ là Cộng sản... v.v...

THẦY GÒN

Báo hàng ngày
Đọc gì hay
Đọc Ngôn-Luận

NGŨ HỔ BÌNH TÂY

Tranh TRUNG HOA Lời của TỬ VI LANG

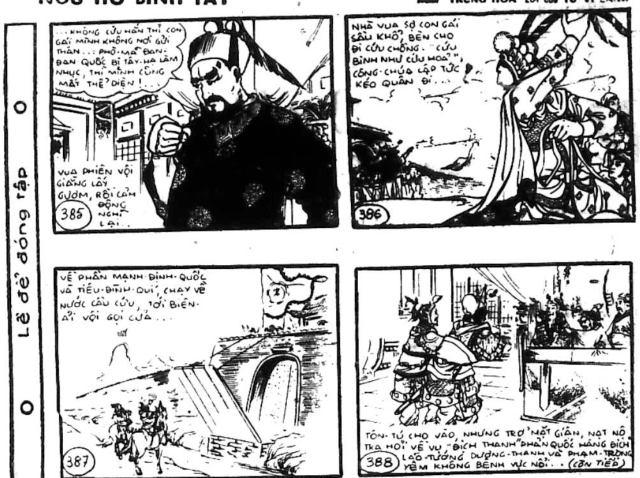

Ngôn, Sơn, Luận LẠC VÀO TỬ ĐỊA

TRUYỆN PHÓNG TÁC
Tranh của họa sĩ TRẦN-VŨ

MÁCH LUẬT

ĐÃ BỊ TOÀ THƯỢNG THẨM XÉT XỬ CÒN CÓ THỂ XIN CHỐNG ÁN ĐƯỢC KHÔNG ?

HỎI : Trước đây khoảng 3 năm, tòa án Biên Hòa kêu tôi 2 tháng tù ở về việc làm sai giấy khai sanh. Sau đó tôi chống án, tòa Thượng thẩm SAIGON lại kêu y án.

1) Nay tôi có thể xin chống án nữa được không ?

2) Hoặc tôi có thể xin phá án tại tòa phá án để mong được hủy bản ấy không ?

3) Nếu không, tôi có thể xin được tờ tư pháp lý lịch số mấy ? Được hay không ?

4) Nếu được, với tờ tư pháp không được tốt ấy, tôi có thể xin mở trường học tư thục được không ?

HOÀNG VĂN N.

ĐÁP : Tòa Thượng Thẩm xử chung thẩm. Ông không có thể chống án tòa thượng thẩm được và chỉ có thể xin phá án nói trên được thôi.

Muốn phá án ông phải khai tại phòng lục sự Tòa Thượng Thẩm, trong thời hạn 3 ngày, kể từ ngày tuyên án.

Tòa phá án không xử lại bản án của Tòa Thượng Thẩm mà chỉ kiểm soát xem Tòa Thượng Thẩm có áp dụng đúng luật pháp khi xét xử không.

Nếu Tòa phá án xét Tòa Thượng thẩm đã áp dụng sai lầm luật pháp thì Tòa phá án sẽ hủy bản án bị thượng tố và giao lại hồ sơ cho Tòa Thượng Thẩm xử lại song với một thành phần khác.

Bất luận một người nào cũng có thể xin phiếu tư pháp lý lịch của mình.

Người có án sẽ không được bộ quốc gia giáo dục cho phép mở trường học.

Chống gian thương

(Tiếp theo trang 3)

— Thầy không dám lộng ngôn mà bảo rằng thiên hạ nhầm. Nhưng thầy dám nói chắc rằng chúng con đã bị lừa dối, thiên hạ đã bị lừa dối. Hãn hữu lắm mới có người hiểu được như thầy.

Đoạn cụ mời con trai và con dâu uống nước rồi cụ tiếp :

— Thời thầy còn trẻ, tức là độ 45 năm về trước, thầy là bạn thân của ông Tàu tên là Đếm, tức là ông tổ sáng lập ra tiệm ăn và tiệm bánh « Hương Tây Trúc » ở Hà-Nội. Thời bấy giờ người Việt mình còn ưa khoa cử, danh vọng, nên trên thương trường phần lớn là người Tàu hoạt động. Bánh Trung - Thu thời ấy người Việt cũng chưa biết làm, mà các hiệu Tàu khác thì làm kém hiệu « Hương Tây Trúc ». Vì thế mà bánh của hiệu này nổi tiếng..

Ông Đốc vội ngắt lời cha :

— Thưa Thầy con chắc rằng « Hương Tây Trúc » ngày nay cũng là con cháu của ông Tàu Đếm thì nghề bánh gia truyền tất phải hơn đời chứ ạ ?

— Cậu lại nhầm nữa, để thầy nói cho nghe : « Ông Đếm càng ngày càng phát đạt nên có lấy hai người vợ Việt tại làng Y... Hà Nội, tức là hai chị em lấy một chồng, sinh hạ được 5 con trai và 4 con gái. Có con đông nên ông Đếm đặt thêm chi nhánh ở Hải Phòng và càng phát đạt. Khi ông Đếm và hai vợ thất lộc đi thì các con tranh tụng nhau rồi chia của. Người con thứ hai ông Đếm là chú Vui hay chú Yêu cũng thế liền lập ra công ty « Hương Tây Trúc ». Nhưng về sau buôn bán khó khăn vì kinh tế khủng hoảng nên công ty này lỗ lã và tàn lụi dần. Vả lại người Việt mình càng ngày càng tinh khôn hơn, nên nghề hàng ăn và bánh Trung Thu bị người Việt cạnh tranh ghê lắm. Kế đến hồi đất nước phân chia, thì chú Vui sang Hồng Kong và đã chết ở bên ấy. Bao nhiêu giấy tờ của tiệm « Hương Tây Trúc » đều thất lạc, còn chi nhánh ở Hải Phòng thì không biết ra sao.

Nghe tới đây, bà Đốc liền lễ phép thưa :

— Thưa Thầy thì quanh quẩn thế nào chăng nữa, cũng vẫn còn « Hương Tây Trúc », tức là tre già măng mọc ạ.

— Ấy, mợ để thầy nói nốt đã. Năm 1954, và 1955 ở Saigon làm gì có hiệu « Hương Tây Trúc ». Tới năm 1956, vợ lẽ chú Tàu « thịt ngỗng nổi tiếng » ở Hải Phòng vượt tuyến vào đây, không hiểu sao bà ta lại có giấy tờ Hương Tây Trúc đất Cảng. Nhóm Hoa thương ở Saigòn liền lợi dụng danh tiếng của « Hương Trúc Tây » để quảng cáo ầm ỹ bịp thiên hạ kiếm tiền. Mấy năm trước cái bà có giấy « Hương Tây Trúc » đều cho tụi gian thương Saigon thuê tên hiệu với giá 40 ngàn đồng một vụ bánh. Về sau, bà này ghen với vợ cả (chú thịt ngỗng Hải Phòng di cư vào Nam vẫn có vợ Tàu) nên đâu chồng bán đứt nhãn hiệu « Hương Tây Trúc » lấy 400 ngàn đồng để mở cột ét-xăng tại Cholớn. Như thế, các cậu các mợ đã thấy chưa, mánh khóe của bọn gian thương là lợi dụng « cái gì » để « nồi đế » thịt » dân mình, dù phải bỏ trước bao nhiêu tiền chúng cũng dám làm. Mà dân mình thì chỉ tưởng tượng hão, chứ chưa chắc bánh Tàu đã tinh khiết ngon lành hơn bánh Việt Nam. Rút cục ba chữ « Hương Tây Trúc » là cái « bùa » để bọn gian thương kiếm tiền. Thầy khá khen cái lối « kín miệng » của gian thương vì, các con ông Đếm hiện ở cả Saigòn mà không ai lên tiếng cải chính, có lẽ thiếu giấy tờ chứng minh là một, hai là lối đoàn kết chặt chẽ của gian thương. « Thà để cho Tàu ăn còn hơn Việt lợi ». Các cậu các mợ hiểu chưa ?

Nghe tới đây vợ chồng ông Đốc chưng hửng :

— Thì ra chúng con đã nhầm thực, mà thiên hạ cũng bị chúng lừa thực. Mỗi cân bánh chúng bán đắt hơn bánh Việt năm chục bạc vì có thêm ba chữ « Hương Tây Trúc ». Ghê thay thủ đoạn gian thương.

Cụ Hiệp cười hoan hỷ :

— Thì bọn gian thương chỉ sống bằng mánh khoé, chỉ làm giàu bằng mánh khoé. Hơn nữa là người mình hay có tính « sành sỏi một cách ngây thơ » nên dễ bị gian thương bịp. Mỗi mùa bánh chúng kiếm vài triệu ngon ơ. Các ông các bà sành sỏi hiểu chưa ? Hà... hà... hà..

SỐ 68 *Truyện dài trinh thám Phóng tác của* LƯƠNG-QUÂN

CHƯƠNG 12
TÌNH VÀ MÁU

(Tiếp theo)

— Thưa ông, chưa.

— Ông đã cho các báo hay tin chưa ?

— Theo ý tôi thì chừng nào tìm thấy cậu ấy rồi thông báo với họ cũng chưa muộn.

Nhà triệu phú âm u nói :

— Có lẽ các ông cần nhờ đến sự giúp đỡ của báo chí ngay đi thôi. Thằng con tôi có súng trong người đấy.

Lê Văn giật mình:

— Ông biết đích thế à ?

— Vâng. Không những nó có súng, mà nó còn mang theo trong người một con dao cạo nữa. Ông nên dặn dò các nhân viên của ông phải hết sức đề phòng khi tìm ra cậu nó lần trốn mới được.

Sau một tiếng thở dài, ông Trần Phương nói tiếp :

— Thằng bé khốn khổ ấy thực ra không có trách nhiệm về hành động của nó, đứng trên mặt pháp lý mà nói. Mẹ nó trước đây cũng mắc chứng điên và đã tự tử chết sau khi giết hụt tôi. Thằng Giang cũng vừa có hành động toan ám hại nhà tôi đấy.

Vì ông thuật lại tỉ mỉ việc Xuyến đã thoát chết trong trường hợp như thế nào.

Lê Văn trầm ngâm hỏi lại :

— Thưa ông, ông có đoán ra là tại sao cậu ấy lại toan giết bà nhà không nhỉ ?

— Tôi cũng không rõ. Hình như cháu nó có từng cơn thèm khát giết người khi chứng bệnh nổi lên thì phải.

— Ông có bức hình chụp nào của cậu Giang không ?

— Ở đây thì không có, ông ạ. Ảnh chụp tôi để cả ở đó thành.. À, để tôi thử hỏi lại nhân viên quảng cáo của tôi may ra có sẵn chăng.

— Như thế này, bắt buộc chúng tôi sẽ phải cho báo chí biết. Hiện nay, chúng tôi chưa biết rõ cậu ấy ở đâu, và vì vậy cần phải kêu gọi sự giúp đỡ của dân chúng. Có thể là cậu ấy bỏ trốn khỏi vùng này. Giờ đây không rõ cậu ấy đã đi đến đâu rồi. Cơ quan điều tra đã chậm chân hơn cậu ấy những bảy tiếng đồng hồ. Chúng tôi rất cần một tấm hình của cậu ấy.

— Được, để tôi sẽ cho lục tìm lại xem sao. Trên một điều này nữa: nó mang theo rất nhiều tiền. Nó đã lấy đi của tôi hàng mấy trăm ngàn đồng.

Viên thanh tra nói giọng an ủi :

— Thưa ông, tôi hiểu là ông rất khổ tâm về những chuyện xảy ra này, song dầu sao đó là những việc không thể tránh nổi. Tuy nhiên, chúng tôi cũng sẽ không tiết lộ với báo chí việc bà nhà bị mưu sát.

Trần Phương buồn rầu đáp :

— Xin cảm ơn ông thanh tra. Nghĩ cho cùng, việc xảy ra một phần cũng là do lỗi của tôi lẽ ra tôi phải để tâm đến con tôi nhiều hơn thế.

Ông Phương ra khỏi thì Danh đẩy cửa vào và báo cáo :

— Tôi đã thông báo đi các nơi là hắn có vũ khí trong người. Anh em vẫn chưa tìm ra tung tích hắn.

Lê Văn uể oải nói :

— À, ông ấy còn cho biết thêm là hắn có mang theo khá nhiều tiền. Như vậy, hắn sẽ không bị lâm vào cái cảnh bí tiền đâu.

Ông đặt con dao dọc giấy đang cầm trên tay xuống bàn và vô tình mắt ông nhìn vào mấy chữ ghi mờ mờ ở góc tờ giấy thấm. Đây là số máy điện thoại mà Giang đã gọi, trong lần vào đây để khai cung, và ông đã ghi lại được. Ông chợt nhớ đến mấy câu Giang nói vào máy lúc đó...

Đột nhiên, viên thanh tra như khoẻ hẳn lại. Ông chép vội số điện thoại vào mẩu giấy, trao cho người phụ tá mà bảo :

— Anh hỏi xem số máy này là của ai. Thật nhanh lên đấy nhé.

Hơi ngạc nhiên, Danh nhận tờ giấy và quay gọi luôn tổng đài. Mấy giây sau, hắn quay lại nói :

— Số này là của quán giải khát « Quả Cầu Vàng » ạ.

Lê Văn chau mày lẩm bẩm :

— Quán nước của ông già Dương đây mà. Tôi biết rõ ông ấy lắm. Không hiểu sao chàng Giang gọi đến cho ông ấy làm gì nhỉ ? Kể cũng hơi lạ !

Ông gãi đầu, đăm chiêu một lát, rồi bỗng reo lên :

— A ! Tôi nghĩ ra rồi !... Hắn gọi cho cô con gái ông Dương đấy. Hắn hẹn gặp cô ta vào hồi sáng nay. Anh thử gọi ngay lại đằng đó để hỏi xem ông già ấy có thấy hắn lại không nào.

Danh loay hoay một lúc lâu với cái máy điện thoại, rồi lắc đầu nói :

— Chuông đổ hoài mà không thấy đằng đó trả lời, ông ạ.

Lê Văn ngạc nhiên :

— Quái nhỉ ! Giờ này thường thường là ông ấy có nhà kia mà ? Hay là...

Ông bỗng đứng phắt dậy :

— Chúng mình phải lại ngay đằng đó mới được ! Anh ra tập trung cho tôi hai mươi nhân viên, mang theo đầy đủ khí giới. Mau mau lên !

Đúng lúc Danh vừa ra khỏi, ông Trần Phương từ ngoài hấp tấp đi vào:

— Ông thanh tra, tôi đã tìm được cho ông một bức ảnh nó đây. Có lẽ...

Lê Văn ngắt lời ông:

— Có lẽ ta không cần tới nữa ông Phương ạ. Tôi vừa đoán ra chỗ cậu ấy lẩn tránh rồi. Tôi muốn được ông cùng đi với chúng tôi. Có thể là chúng tôi cần đến sự giúp đỡ trực tiếp của ông.

Ông Trần Phương tái mét mặt, gượng thưa :

— Vâng, tôi rất sẵn lòng. Tôi không mong gì hơn là giúp ích được các ông đôi chút.

Lê Văn vắn tắt nói :

— Chúng ta lên đường ngay bây giờ. (Còn tiếp)

THUỐC **TRỊ GAN** QUẢNG AN HÒA (số 1)

TRỊ : đau gan, yếu gan, yếu mật, táo bón, mất ngủ, ngứa, nổi mề đay, nổi mụn ở mặt, ăn chậm tiêu.

Và khi hết bệnh, nên bồi bổ gan, dùng

THUỐC **BỔ GAN** QUẢNG AN HÒA số 2

Tổng phát hành : nhà thuốc Quảng an Hòa 169 Lê văn Duyệt Sài gòn. LÝ-TRÁC (có bán khắp nơi).
K.nh. số 200 ngày 31-7-62.

THUỐC BỔ THẬN:

CƯỜNG THẬN TINH *Quảng an Hòa*

TRỊ : Đau thận, suy thận, đau lưng, dái đêm, ù tai, mờ mắt, bải hoải, mỏi mệt, di mộng hoạt tinh, suy yếu cơ thể, ăn ngủ thất thường.

Tổng phát hành : Lý - Trác, nhà thuốc Quảng - An - Hòa 169 Lê-văn-Duyệt Saigon (có để bán ở các đại lý Việt-Hoa)
Kanh. Số 196 ngày 31-7-62

Huệ-Liễu Máu-Độc
Trị các bịnh : Bịnh Thận
Tim và Bao-tử,
Sưng-Sệ, ho-Suyễn,
Lỗ-tai, Lỗ-mũi cuống-họng
Trường-chân-Giang
bịnh Trị
Số Kiểm nhận 222 31 7 62
106 NGÔ-QUYỀN chợlớn

100 BYT/QCDP 14-8-62

MÁCH GIÚP

— Ông HOÀI NGA (Hàn-thuyên)
a) Không thể xin hoãn dịch.
b) Phải có bằng THĐNC mới được theo học lớp hạ sĩ quan.

— Cô BÍCH THU (Phước Long)
Người Tàu họ luộc gà như người mình, nhưng họ chọn gà béo, và khi luộc xong họ bôi dầu vừng, nên trông mới "hấp dẫn" như thế. Và cách muối cà cho khỏi thâm sẽ trình bày trên mục PNMNMBR.

— Cô BÍCH-NGỌC (Saigòn)
a) Bảy tấm vé số ĐPQN của cô đều không trúng.
b, c) Chưa có kết quả, có lẽ hoãn.

— Bạn HTT-D (Nha Trang):
a, b) Chưa có kết quả, có lẽ hoãn.
c) Vé số ĐPQN của bạn không trúng.

— Quý bạn Phạm gia Đại, Hồng Vân, Lê Đình Long, Nguyễn danh Nhượng, Hoàng Long INT, T. Vân, Vũ huy Dũng, Thế Hùng, Vương Thiên, Đỗ đăng Ngư, Bùi trí Hùng, M. Phương, Vĩnh Phúc, Hoàng Ân, Nguyễn - thị - Khánh - Vân (Sài gòn), Phùng - tường - Vân (KBC.4182), Nguyễn đức Nhật (KBC 4.100), Nguyễn văn Diệp (KBC.4956), Vũ ngọc Cảnh (KBC 4719), Nguyễn văn Thạch (KBC 3177), Lê quang Mạnh (Gò Vấp), Nguyễn ngọc Minh (Đalạt), Đoàn văn Ly (Cần Thơ), Nguyễn văn Dịu, Trần mạnh Hùng (Bình Dương), Nguyễn mạnh Hùng (Giadịnh):
Chúng tôi chưa nhận được kết quả cuộc xổ số đó, có lẽ ban tổ chức rơi ngay xổ mà «quên» không đăng báo cho quý bạn biết chăng ?

— MỘT ĐỘC GIẢ Ở ĐALẠT:
Bạn có thể theo học lớp hiệu chính viên tại trường Lectason, số 378 Hai bà Trưng Saigon.

— Bạn LÝ LỢI (KBC 4.861): Đổi tên là việc bất đắc dĩ, xin khuyên bạn chớ nên mua việc vào người.

— Em TRẦN THỊ HUYỀN TRINH (Saigòn) :
a) Tránh đi nắng. Bôi kem giữ da (crème protectrice).
b) Mua sách dạy thể thao cho bạn gái, có bán tại các hiệu sách.

— Bạn ĐẮC-PHAN (Saigon) :
a) Chưa có kết quả.
b) Đó là sửa để chua, bớt lấy váng.
c) 7-1 Mậu Dần : 6-2-1938.
24-11 Nhâm Ngọ : 31-12-1942.
2-12 Giáp Thân : 15-1-1945.
5-11 Bính Tuất : 27-12-1946.
8-3 Canh Dần : 24-4-1950.

HA-MAI-LAN

Trẻ em ho ngất, nôn ruột, ho không kịp thở, tay chân co rút, đỏ mặt tía tai, nên mau dùng :

THUỐC HO GÀ Rồng Bay
Trị dứt cơn ho dữ dội của trẻ em. Giá mỗi ve 20đ.

SAU KHI KHỎI BỊNH
Nếu thấy da mặt còn xanh mét, biếng ăn kém ngủ, ợ hơi, sình bụng, hay đổ mồ hôi trộm, nên cho uống :

KHOAI LẠC THỦY Rồng Bay
đề phòng sức trừ căn, giá 30đ. Có bán khắp nơi. Tổng phát hành :

Nhà thuốc **RỒNG BAY**
646, Phan-thanh-Giản SAIGON
Kiểm nhận B.Y.T. số 4 — 11-7-62

TAM TINH HẢI CẨU BỔ THẬN HOÀN SỐ 2

Trị MỘNG-TINH, DI-TINH, HUẠT-TINH, THANH-PHẾ, BỔ THẬN, BỒI-TINH và BỒ BỔ SỨC LỰC.
Có 2 loại : hoàn mật và viên dẹp. Đồng giá : 32$50. Nhà thuốc Bắc nào cũng có bán.

VÕ-VĂN-VÂN
Dược -Phòng
201-211 Nguyễn-thái-Học
— SAIGON —
Kiểm-nhận B.Y.T. số 135

THUỐC BỔ MÁU
ĐẠI BỔ NGŨ TẠNG TINH La-vạn-Linh
TRỊ : các chứng mệt mỏi, biếng ăn ít ngủ, lao tâm lao lực, suy yếu cơ thể, xanh xao gầy còm, nhức mỏi gân cốt.
Tổng phát hành : La - Chánh 532 Đồng - Khánh Chợlớn
(có để bán ở các đại lý Việt-Hoa) K. N. số 219 ngày 31-7-62

AI BỊ HO dùng ngay thuốc
CỬU KHÁI **Phế-Tạng-Bửu** *La vạn Linh*
Thuốc HO trị : ho khan, ho đàm, ho lâu ngày yếu phổi. Tổng phát hành : La Chánh, 532 đường Đồng Khánh Chợ lớn (có để bán ở các đại lý Việt Hoa) **K.N. Số 217 ngày 31-7-62**

SỐ 15 **Truyện dã sử của Tinh Đẩu Nguyễn-Dương-Vân**

CHƯƠNG I
KTVT : 4 chữ tất làm nát óc văn hào Nguyễn-văn-Vĩnh. 5 chủ báo Việt-Pháp và Phủ Toàn-Quyền Đông Dương

(Tiếp theo)

Hôm sau, làm xong, đợi đến quá 12 giờ trưa, nhân viên ra về hết. Kinh mới lật đật đi cửa nách vào gặp Ác-Nức, đưa trình 2 câu vừa đã đoán xong.

Ác-Nức cầm xem, mồm lẩm nhẩm đọc :

— 5-4-29, 2 thùng dưới bom (21 quả), trên mã tấu (32 chiếc) đã giao cho Tổng Bảy từ mờ sáng hôm nay, để chuyển xuống KTVT. Đây là chuyến thứ 2 !

Lại đọc tiếp đến câu dưới :

— 11-6, anh Xứ Nhu đã bàn tính với anh Học dưới GTVT xong xuôi về vấn đề chuyển bom chế tạo ở Mỹ Điện về gởi tạm ở Lang Tài tỉnh Bắc Ninh.

Đọc đi đọc lại nhiều lần, Ác-Nức lắc đầu hỏi Kinh :

— Anh căn cứ vào đâu ? Vào « cốt » nào ? (code), vào chìa khóa nào ? để « mở » 2 câu này ? Anh hãy giải thích rõ cho tôi hiểu mới có thể tin là trúng hay sai. Song, trong hai câu này anh đều bỏ sót không đoán 2 chữ KTVT và GTVT.

Đặt điếu thuốc xuống ống gạt tàn, Kinh đáp :

— Tôi đã dựa vào kinh nghiệm, vào cái vốn hiểu biết về các mánh khoé thông tin mật của QDĐ trong gần ba năm nay từng sống gắn bó với một vài yếu nhân trong đảng. Tuy có nhiều chữ không biết một cách chính xác, nhưng căn cứ vào nguyên tắc cấu tạo cách viết ngụy của đảng này tôi vẫn có thể đoán trúng một cách chắc chắn, ít khi sai. Song trường hợp 2 chữ KTVT và GTVT thì khác ! Đó là những chữ viết lược hoàn toàn. Không thể dựa vào điều kiện nào để triết đoán ra như các chữ viết ngụy tương đối dễ đoán nghĩa hơn. Sau đây, tôi xin trình bày lối triết đoán 2 câu Quan lớn nghe :

— *Câu thứ nhứt* : Thùng dưa (21 quả) và cá (32 con), theo ước ngữ, ngụy thư trong QDĐ là bom và mã tấu. Còn KTVT, như vừa trình bày sự khó đoán, tôi chưa nghĩ được ra nghĩa là gì ?

— *Câu thứ hai* : Anh Xứn là tên viết ngụy của Xứ Nhu (Xứ nối với N đầu chữ Nhu) Anh Đồi T là anh Học (Đồi T là 2 chữ T ; TT là tên làng (viết tắt), anh Học quán làng Thổ Tang (Vĩnh Yên Bắc Phần). Đến chữ GTVT cũng như KTVT tôi cũng chưa nghĩ đoán là gì ? Còn « chuyển dưa trồng ở Mỹ đó » là chuyển « bom chế tạo tại Mỹ Điện » (Bắc Giang) Và gởi tạm ở « Tài Lang tỉnh tôi », Tài Lang là cách viết ngụy 2 chữ Lang tài (một huyện tỉnh Bắc Ninh), Viết ngụy Tài Lang chớ không Lang Tài, để cho người đọc tưởng đây là tên người (viết Lang tài, người ta sẽ biết ngay là Lang tài đọc ngược). Cuối chót «tỉnh tôi» là Bắc Ninh, vì Khóa Băng, chủ tỵ rượu Phủ Từ Sơn bị khám bắt vốn người làng Phù Chẩn tỉnh này.

Ác Nức nhìn thẳng vào mặt Kinh hỏi :

— Anh có chắc những chữ anh đoán là đúng cả không ?

— Dạ, trừ 2 chữ KTVT và GTVT, tôi có thể làm giấy cam đoan với Quan lớn các chỗ kia tôi đoán rất đúng !

Ngừng một giây Kinh tiếp :

— Tôi xin lấy đầu tôi đảm bảo lòng trung thành của tôi đối với Quan lớn, đối với Chánh phủ Bảo hộ.

∴

(Cũng câu nói này, khoảng một tuần nhựt trước, chính Kinh cũng đã nói đúng y trước mặt Nguyễn thái Học ở Lạc đạo.

Nguyễn Kinh bị Ác-Nức lợi dụng tiền tài (5000đ. thưởng) và địa vị (nghị định bổ Huấn đạo) nhử làm tay sai, theo dõi là tung tích là h tụ QDĐ để căng lưới bắt Biết Nguyễn thái Học đang ở Lạc đạo (trên đường số 5, cách Hà Nội 30 cây số), Kinh liền mò sang tận nơi, gặp Học, kể lể bị Tây bắt, vừa được tha vì thiếu bằng cớ. Lúc đó dường như Học linh tính Kinh đã thay lòng đổi dạ, trở mặt phản đảng, nên chậm rãi nói nhỏ với Kinh :

— Bao giờ tôi cũng tin Tây thả anh cũng như họ đã thả anh Phó đức Chính, anh Viên và vài ba anh em khác. Nhưng tôi chỉ phiền, khó chịu về nỗi anh em bàn ra nói vào, nói anh... thế này, thế nọ ! Riêng tôi, tôi vẫn tin anh và không có ý nghĩ như các anh em... Cho nên, tôi vẫn át anh em, bảo chứa bênh vực cho anh !

Nghe nói vậy, Kinh chột dạ, song cố trấn tĩnh, rồi ôm mặt khóc rưng rức, nước mắt tuôn xối xả, ôm chầm lấy đầu gối Học, nức nở nghẹn ngào, vừa khóc vừa nói :

— Em muốn được chết ngay phút này để giải tỏ lòng son với đảng với Anh ! (*đoạn ra nói câu giống y đã nói với Ác Nức trên kia*) Em xin lấy đầu em đảm bảo lòng trung thành của em đối với Anh, đối với Đảng... Xin hoàng thiên hậu thổ chứng giám lòng ngay thẳng của em!

Dứt lời, Kinh chạy thẳng vào bếp, lấy chiếc đũa tre, bẻ gẫy làm đôi để thề... Ai ngờ, hơn tháng sau, lời thề của kẻ phản bội đã ứng nghiệm rõ ràng ! Kinh bị Bạch Viên Giáo hạ lệnh cho Ký Con đâm chết tại Vườn Bách Thảo).

(Còn tiếp)

Đông-Đô, Thi-Nại-Am soạn — *Bản dịch của* **TỬ-VI-LANG**
SỐ 15 **Ngô-Quân, Kim-Thánh-Thán phê-bình chú thích**

(Tiếp theo)

Chủ quán pha rồi, bưng ra đặt trước mặt khách. Sử-Tiến hỏi :

— Ông làm ơn cho biết : Phủ Kinh-lược ở đường nào ?

— Ở ngay phía trước kia !

— Hỏi phiền ông một chút : Trong Phủ ấy vị Giáo-đầu nào tên là Vương-Tiến, trước ở Đông-Kinh không ?

— Trong phủ này có nhiều Giáo-đầu lắm, và có tới ba bốn ông họ Vương. Không hiểu ông nào là Vương-Tiến ?...

Chủ khách đang nói chuyện, chợt nghe tiếng giầy rầm rập, quay ra thấy một đại-hảo-hán đang bước phăng phăng vào quán. Sử-Tiến nhìn ngắm, thấy người ấy vận y-phục quan-binh ; đầu đội khăn là xếp nếp chữ « Vạn », phía sau gáy đeo đôi vòng kim-hoàn Thái-nguyên-phủ, mình mặc chiến bào lụa trắng, lưng thắt giải xanh thêu hai con quạ, chân đi giầy mỏ quạ màu vàng, mặt tròn, tai lớn, mũi thẳng miệng vuông, hai bên tai tới cằm râu quai nón xồm xoàm, người cao tám thước, vòng ngực chia mười gang, trông thật vạm vỡ đường bệ. Người ấy bước vào ngồi ở bàn giữa tiệm. Chủ quán bèn bảo Sử-Tiến :

— Khách-quan muốn tìm Vương-Giáo-đầu thì cứ hỏi Ngài Đề-Hạt đây, sẽ biết.

Sử-Tiến liền đứng dậy, nghiêng mình chào người khách, rồi nói :

— Kính mời Quan-nhân ngồi đây cho tôi được hân hạnh hầu trà ?

Người ấy thấy Sử-Tiến khôi ngô tuấn-vỹ mà cao lớn hiên-ngang, rõ ra phong-thái hảo-hán, bèn bước tới thi-lễ rồi ngồi cùng bàn. Sử-Tiến hỏi trước :

— Thân hèn lớn mật, dám hỏi : tôn tính đại-danh là gì ?

— Tôi làm chức Đề-Hạt trong phủ Kinh-Lược, họ Lỗ, tên Đạt. Còn bác xin cho biết quý tính ?

— Thưa Đề-Hạt, tiểu-sinh là người Hoa-Châu, huyện Hoa-Âm, họ Sử, tên Tiến. May mắn gặp Ngài, muốn được chỉ giáo một việc. Số là tiểu-sinh có vị Sư-phụ họ Vương, tên Tiến, vốn là Giáo-đầu huấn-luyện Cấm-quân Đông-Kinh, không hiểu nay có làm việc ở phủ Kinh-Lược này chăng ?

Lỗ-Đạt vội hỏi :

— Ồ ! Thế ra bác là Sử-Đại-lang ở Sử-gia-thôn, mỹ hiệu « Rồng chín vẩy » đấy ư ?

Sử-Tiến chắp tay cúi đầu nói :

— Thưa, phải ạ !

Lỗ-Đạt vội chắp tay đáp lễ, hớn hở nói :

— Nghe danh không bằng thấy mặt. Thấy mặt thỏa lòng ngưỡng danh ! Vương-Giáo-đầu mà bác muốn tìm đó phải chăng là ông Vương-Tiến trước kia ở Đông-Kinh bị Cao-Thái-Úy ghét bỏ ?

— Chính ông ấy đấy ạ.

— Thế thì tôi cũng biết tiếng. Nhưng ông ấy không có ở đây. Tôi nghe nói ông ta làm việc dưới trướng Lão-Sùng Kinh-Lược (1) ở Diên-An phủ kia. Còn quan lớn tôi trấn thủ Vị-Châu đây là Tiểu - Sùng Kinh-Lược. (2) Tôi nghe danh « Sử-Đại-lang » đã lâu, nay hân hạnh được gặp đây, vậy mời bác hãy cùng tôi ra phố uống vài chén rượu !

Lỗ-Đạt nói rồi cầm tay Sử-Tiến giắt ra khỏi phòng trà. Ra đến cửa, Đạt quay đầu lại gọi :

— Chủ quán ! Tiền trà hết bao nhiêu, cứ để đó ta trả nghe !

— Dạ ! Đề-Hạt cứ dùng, trả lúc nào cũng được ạ !

Hai hảo - hán cao lớn vin vai ôm lưng nhau đi trên đường phố qua dăm chục bước chân thì thấy một đám đông đứng vây quanh đám đất trống. Sử-Tiến nói :

— Huynh-trưởng ! Chúng ta hãy tới xem một chút...

Hai người rẽ đám đông bước vào giữa vòng thì thấy một người đang ôm ra mười mấy cây roi, trên mặt đất đặt cái mâm đựng vài chục lọ thuốc cao, bên trên có những mảnh giấy cáo dán lại. Thì ra đó là một khách giang-hồ đi múa võ bán thuốc dạo. Sử-Tiến nhìn mặt bỗng vui vẻ kêu lên :

— Kìa, Sư-phụ ! Đã lâu lắm em không được gặp !

Vừa nói vừa từ đám đông bước vào giữa vòng. Người ấy ngạc nhiên, rồi cũng vui vẻ hỏi :

— Ồ, hiền-đệ ! Đi đâu, có việc gì mà lại đến đây ?

Thì ra người khách bán thuốc này là thầy dạy võ vỡ lòng cho Sử-Tiến, tên là Lý-Trung, biệt hiệu là « Đả-hổ-tướng ». Lỗ-Đạt thấy thế, mời luôn :

— Có phải ông đây là Sư phụ của bác Cả, thì mời đi uống với tôi ba chén rượu !

Lý-Trung cảm ơn, rồi nói :

— Thật hân hạnh, nhưng hãy đợi tôi bán ít thuốc cao, kiếm ít tiền đã tôi sẽ theo Đề-Đạt.

Lỗ-Đạt nóng nảy gạt đi :

— Thôi, đợi thêm phiền ra. Đi thì đi cùng một thể.

— Đề-Hạt tính : nghề cơm áo của tôi, làm thế nào ? Vậy xin cứ đi trước, kẻ hèn này tìm tới sau !... Hiền-đệ, hãy cùng Đề-Hạt đi trước vài bước, rồi ta sẽ tới...

Nhưng tính Lỗ-Hạt nóng như lửa, cứ sấn vào đám đông, tay xô đẩy người nọ, mắt trợn nhìn người kia, miệng thì mắng :

— Cái tụi khỉ này, cút đi ! Xéo đi ! Xem xem cái gì mà đứng trố mắt ếch ra đây ? Không bước đi ngay, ông thì đánh như tử bây giờ ! (3)

(1) (2) Hai cha con họ Sùng này đều làm chức Kinh-Lược. Vì thế người ta gọi người cha là « Lão » Sùng Kinh-Lược ; gọi người con là « Tiểu » Sùng Kinh-Lược.

(3) Một lối mời khách ly kỳ !

(Còn tiếp)

NGÔN-LUẬN LỘT MẶT NẠ TRUNG-QUỐC NHẬT-BÁO

★ Vì đã trót hứa trước nên Ngôn-Luận buộc lòng phải sơ lược trả lời một bài nghiên-thảo VÔ GIÁ TRỊ.
★ Vu-oan giá-họa, xuyên-tạc, là hèn. ★ Xấc-xược và gian-dối không phải là thái-độ của kẻ làm báo.

Trung-Quốc Nhật-Báo «chống-đối» Ngôn-Luận với Danh không Chính với Ngôn không Thuận

LỜI TÒA SOẠN.— Mở chiến dịch chống gian thương « Ba Tàu » trong một đoạn sơ kết chúng tôi đã viết :

« Tóm lại vấn đề tranh thương với « Ba Tàu » trong nền kinh tế chậm tiến của chúng ta là một vấn đề cấp bách cần phải được giải quyết đứng đắn và có chừng mực, tránh sự xáo trộn xã hội có thể làm tê liệt guồng máy kinh tế.

Đại khái vấn đề là như vậy.

Còn ai bảo rằng nạn này không có hoặc bảo rằng chúng tôi nêu vấn đề lên là phá hoại, là chia rẽ, chúng tôi sẵn sàng tranh luận ». (N.L. ngày 17-8-62)

9 ngày sau, bạn đồng nghiệp Hoa ngữ của chúng tôi là tờ **Trung Quốc Nhật Báo**, *xuất bản tại Chợ Lớn đã lên tiếng trong 4 số báo liền, đưa vấn đề ra nghiên cứu.*

Nhận thấy chủ trương dân tộc Hoa Việt hòa hiếu để chống Cộng của bạn đồng nghiệp nêu lên trong lúc này là đúng, nên chúng tôi mở cuộc thảo luận.

Chúng tôi cũng không khỏi cảm động khi thấy bài báo nhỏ bé 2 cột của Ngôn Luận được bạn đồng nghiệp trịnh trọng đưa ra mổ xẻ trên 8 cột nơi trang nhất, ngang đầu trang báo.

Thái độ hiếu khách ấy đã gây một xúc động trong giới Hoa Kiều tại đây, nên chúng tôi đăng tải nguyên văn cả 4 bài báo để độc giả nhận thấy là chúng tôi chú ý đặt cuộc tranh luận vào khuôn khổ đứng đắn, tôn trọng ý kiến của người đối thoại, tránh hẳn những sự cắt xén vô tình có thể xuyên tạc ý kiến của đối thủ.

Chúng tôi cũng xin nói thêm rằng văn chương bút chiến nhiều đường lắt léo khi chuyển ngữ khó mà lột hết ẩn và ác ý của người viết, vậy nhỡ có chỗ nào sơ xảy (ngoài ý muốn của người dịch), thì cũng kính xin quý bạn độc giả thâm hiểu chữ Hán bỏ qua cho chỗ vụng về hoặc chỉ bảo cho chỗ lầm lẫn.

Nhận định chung về cả 4 bài báo của quý bạn đồng nghiệp, xét về luận điệu có chỗ chấp nhận được (chấp nhận được những khi nào quý bạn đồng nghiệp đồng ý với chúng tôi), và những chỗ không thể chấp nhận được, không phải là vì quý bạn đồng nghiệp không đồng ý với chúng tôi mà chỉ vì luận điệu ấy chủ quan và không sát với thực tế.

Còn xét về mặt lý luận, thì vững, hay không vững quyền phê phán ấy, thuộc về quý bạn độc giả.

Thường thường trong các cuộc bút chiến, người ta chỉ trích đăng những đoạn văn của đối phương có lợi cho mình. Nhưng chúng tôi lấy làm thú vị được đăng tải nguyên văn bài báo của TQNB vì thành thực mà nói lý luận gượng ép của những bài báo ấy tự chúng đã giúp chúng tôi đỡ phải biện luận về mục đích chính đáng của chiến dịch chống gian thương do chúng tôi chủ trương và được độc giả nhiệt tình ủng hộ.

Đây là nguyên bản văn của Trung Quốc Nhật Báo.

BÀI THỨ NHẤT
(T.Q.N.B. ngày 26-8-1962)

MỤC ĐẶC CẢO ĐƯA RA NGHIÊN CỨU VIỆC BA TẦU TRANH THƯƠNG CỦA BÁO VIỆT-NGỮ NGÔN-LUẬN

Báo *Ngôn Luận* gần đây có đăng tải một loạt bài về đề tài *Ba Tàu Tranh Thương* để cực lực đả kích người Trung Hoa !

Danh từ Ba Tàu mà báo này dùng bao hàm một ý nghĩa « *vũ nhục* ».

Nhưng toàn thể Hoa Kiều không nên vì luận điệu do ác ý công kích của báo này đã « *vơ đũa cả nắm* »

(vác sào đánh cả thuyền : nhất trúc khảo đả nhất thuyền nhân) mà tức giận, trái lại nên bình tâm tĩnh khí phân tích những công kích xem có hợp lý hay không?, đồng thời chúng ta cũng tự phản tỉnh nếu có điểm gì cần sửa đổi. Nếu như thấy rằng luận điệu của báo Ngôn Luận là sai, chúng ta phải biện luận sửa chữa cho đúng (biện chính) để tránh cho Cộng sản khỏi có cơ hội lợi dụng ly gián hai dân tộc Việt-Hoa đang cùng sánh vai chống lại kẻ thù chung là Cộng sản.

Trong nhiều ngày liền, những điểm công kích của *Ngôn Luận* nếu đem khái quát lại thì đều mang một nội dung là chỉ trích Hoa Kiều đồng loạt phạm tội ác dùng mánh khoé gian phạm để làm tổn hại quyền lợi người Việt Nam, tỉ dụ, chế tạo *hàng giả, hàng xấu, đầu cơ thủ xảo, buôn bán chợ đen, lễ lạc đút lót*, đồng thời những xí nghiệp lớn của Hoa Kiều đều chỉ dùng người Trung Hoa hoặc dùng người Việt với số *tiền công rất thấp*.

Báo này thậm chí còn vạch rằng : người Trung Hoa lũng đoạn quyền lợi kinh tế *từ hạ tầng cho đến thượng tầng nhằm đào vàng mang về nước*. Lại còn nói : *trốn tránh pháp luật, phân tán dấu diếm hàng hoá hòng trốn thuế, bán rẻ mạt để áp đảo các nhà buôn Việt Nam rồi sau thu thập hoá vật mà chế tạo thành tình trạng chợ đen*; hết thảy đều là mánh khoé của người Trung Hoa. Báo *Ngôn Luận* gọi Hoa kiều như giống « *ký sinh trùng* » di hại cho dân tộc Việt.

Hoa Kiều Hải Ngoại vốn sẵn những mỹ đức cổ truyền chịu thương chịu khó, nhẫn nại. Nhờ ở tinh thần ấy cho nên Hoa Kiều đã có khả năng thích ứng với mọi hoàn cảnh, khắc phục các khó khăn đưa sự nghiệp đến chỗ thành tựu. Cũng ví như một vị có gia tài trăm vạn nếu một sớm kia kinh doanh thất bại ông ta liền can đảm trở về nghề buôn đồng nát. Đây chẳng phải là sự biểu hiệu của tinh thần chịu thương chịu khó ư ? Nếu chúng ta tìm xét cho kỹ thì những người Trung Hoa Hải Ngoại đã thành tựu trên sự nghiệp cũng như đã cống hiến vào công cuộc khai phá kiến thiết xứ sở họ cư ngụ, không người nào không nhờ nỗ lực khắc khổ mà nên. Luận điệu công kích của báo *Ngôn Luận* tuyệt nhiên *không làm lung lay truyền thống đó được*.

Từ khi Việt Nam thâu hồi chủ quyền, nhiều năm dưới quyền lãnh đạo anh minh của Ngô Tổng Thống, các mặt kiến thiết đều đột phi mãnh tấn, thứ nhất là mặt kinh tế đang đi đến độ hoàn toàn tự lập và chuyển vào kiến thiết công nghiệp hóa. Trong các cơ cấu chính phủ Việt Nam chế độ cảnh sát rất mực hoàn thiện từ cảnh sát kinh tế đến bộ môn tư, nhất nhất những gì có quan thiết đến trị an và chế độ trị an. Hoa kiều gìn giữ pháp luật lấy công làm trọng. Hơn nữa kể từ ngày chính phủ Việt Nam yêu cầu Hoa Kiều « *chuyển tịch* » thì đại đa số Hoa kiều đã trở thành công dân Việt Nam, họ cũng như người Việt gốc chăm gắng kiến thiết xã hội.

Báo *Ngôn Luận* chỉ trích Hoa kiều hết thảy đều dùng mánh khoé gian phạm như đều có thủ sảo, chợ đen, đút lót, như vậy vô hình chung báo này đã phủ nhận sự tồn tại của *pháp luật nghiêm minh, cơ cấu quản chế kinh tế và cơ cấu trị an*.

Thành thực mà nói; sự vật thế gian đương nhiên phải có hiện tượng xấu tốt không đều nhau. Bởi thế nên xã hội mới cần cơ cấu cảnh sát, bộ môn tư pháp để trừng phạt những phần tử « *bất pháp* ». Trong xã hội pháp luật nghiêm minh chẳng lẽ lại dung cho bọn bất pháp ung dung ngoài pháp luật sao ? Bất quá tội tất có nặng có nhẹ, nên hình tội cũng khác nhau, nếu không thì bất tất phải nói đến vấn đề giam ngục.

Phàm sự tồn tại của điều phải điều quấy ta nên phân rõ trắng đen, không nên vơ đũa cả nắm, lối công kích vơ đũa này không thích nghi cho công việc cứu xét phải quấy chút nào. Chúng tôi mong báo *Ngôn Luận* khi vạch tội bọn bất pháp hãy nên đưa ra *nhân chứng vật chứng*, cụ thể : vào hẳn việc để bàn việc. Giả như báo đó làm được như vậy thì chúng tôi cũng nghĩ rằng đối tượng công kích chắc cũng chỉ là một số ít phần tử bất pháp thôi, mà hiện tượng tốt xấu không đều nhau thì ngay đến xã hội các quốc gia tiền tiến cũng khó lòng tránh khỏi.

BÀI THỨ HAI
(T.Q.N.B ngày 28-8-1962)

BÁO NGÔN-LUẬN NGHIÊN-THẢO Các mánh khoé kinh-doanh của Thương-Nhân Hoa-Kiều DÂN CHÚNG VIỆT-HOA ĐOÀN KẾT NHẤT CHÍ ĐỀ CAO CẢNH GIÁC PHÒNG BỊ CÂU DỬ

Báo Ngôn Luận đã bôi nhọ Hoa kiều là 1 bọn gian tà giảo quyệt như thế khác gì đã đi ngược với ý chỉ của Ngô Tổng Thống, phủ nhận Hoa Kiều là công dân Việt Nam ?

Thiết nghĩ trước công cuộc chống Cộng lớn lao, luận điệu này *có thể làm tổn hại đến tình thân hữu nghị Việt Hoa, di hại không nhỏ*.

Dân chúng Hoa Kiều cũng như nhân dân Việt Nam phải nên từng giờ từng phút *đề cao cảnh giác* đề phòng những *viên thuốc bọc đường* của quỷ đỏ từ ngoài Bắc đem vào lợi dụng câu dử.

Về việc Ngôn Luận chỉ trích hàng xấu bảo rằng hàng xấu đều do Ba Tàu làm ra, thì các sản phẩm nói chung tuy không đẹp tốt bằng hàng từ ngoại quốc đem tới, nhưng so sánh lại rẻ hơn. Người mua toàn là người Việt Nam, nếu người mua không ưa hàng xấu tất nhiên hàng xấu phải Ế. Đằng này sản xuất ngần nào chạy ngay ngần ấy, thì phải nhận giá trị sở tại của nó. Thêm nữa giá cả do bộ Kinh Tế quy định, các xưởng dầu dám *tự tiện tăng giá kiếm lời*.

Chính phủ một khi đã có pháp luật nghiêm minh, các nhà đương cuộc thi hành chặt chẽ, thử hỏi Hoa kiều nào dám *làm trái ngược chân tơ kẽ tóc*, và tránh sao *cho khỏi tai mắt nhà chức trách*. Thiết tưởng điểm này không cần nói nhiều.

Theo báo *Ngôn Luận* phơi bày thì mức sinh hoạt của người Việt tăng cao đều do một tay Ba Tàu tạo ra (báo *Ngôn Luận* luôn mấy ngày xử dụng danh từ Ba Tàu gọi gộp cả những Hoa kiều đã được chính phủ thừa nhận nhập Việt tịch). Dưới các đề mục nói về mánh khoé thao túng thị trường như : chui qua kẽ hở của pháp luật, man thuế, phân tán dấu diếm hàng hoá bán rẻ mạt, thu thập hoá vật v.v... báo *Ngôn Luận* đều đổ lên đầu Hoa kiều bằng những văn tự kể sau đây :

(*Trung Quốc Nhật báo lược trích thâu tóm một đoạn văn của* Ngôn Luận *để phê bình*).

« Về vật hóa lúc được buôn bán tự do bọn đó dựa vào tư bản nhiều, kinh doanh thật khoa học để áp đảo nhà buôn Việt Nam, hoặc khiến cho nhà buôn Việt Nam chỉ có thể bán lẻ được thôi, và buộc phải giao dịch với họ. Giả như lúc buôn bán không được tự do chịu bó buộc do điều lệ nào đó, tỷ như chính phủ Việt Nam ban hành điều lệ xuất nhập khẩu thì bọn đó lại có kỹ xảo cao hơn người Việt ». Chúng ta (*Ngôn Luận* bảo tự xưng) đưa ra những sự việc sau đây :

« Giả sử bọn họ với chúng ta cùng chuyên chở cùng mang về một ngàn kiện hàng hoá, bọn họ nhờ có tiền nhiều lấy được 600 kiện, chúng ta ít tiền chỉ lấy được 400 kiện, thì bọn đó sau khi lấy hàng ra sẽ bán tháo 3—400 kiện dưới giá hội đồng định, rồi chiếu lệ ghi vào sổ. Làm như thế để mà đem hoá vật phân tán vào các kho bạn. Trước sự kiểm tra của quan thuế thì vẫn là họ bán lỗ vốn và tồn hoá ở kho họ cũng không sai.

Bọn họ làm như vậy điểm lợi thứ nhất là trốn thuế lợi tức, thứ nhì là lúc nào cũng hợp pháp, vật hóa của họ bán tháo rẻ như vậy, ta ít vốn làm sao chịu giá đó được, nên phải theo giá đó mà bán. Một mặt bán tháo bằng giá hạ, một mặt khác bọn chúng lại đi mua vét những hàng do thương gia Việt Nam bán ra. Khi đã biết chắc trong tay nắm được số lượng hoá vật có khả năng áp đảo có thể thao túng thị trường, bọn chúng liền làm chợ đen, đồng thời các hàng đã gửi ở các kho bạn cũng được bán ra theo giá mới ».

Nếu như báo Ngôn Luận nói thì thương nhân Hoa kiều ngu ngốc chứ không thông minh

Báo *Ngôn Luận* đã từng suy tôn Hoa Thương là giỏi kinh doanh *(thiện vu kinh doanh)*, nhưng nếu đúng như báo N.L. vừa nói về những phương thức kể trên để mà lũng đoạn thị trường kinh doanh chợ đen đại phát tài thì Hoa kiều thật là ngu ngốc chứ không thông minh tí nào. Bởi vì lối kinh doanh của báo *Ngôn Luận* nói trên đây không những không man được thuế lại còn mắc kẹt « *máu không có chỗ trở về gốc* ».

Chúng tôi (Trung Quốc Nhật Báo) đưa ra một thí dụ rất giản dị mà những người không đọc về kinh tế học cũng có thể hiểu rõ. Tác giả bài báo Ngôn Luận đưa ra : sau khi lấy 600 kiện hàng hóa, Hoa Thương trước hết bán tháo bằng giá lỗ vốn rồi căn cứ vào sự bán đó mà ghi vào sổ làm được ba điểm lợi :

— Bán giá hạ thì miễn thuế lợi tức.

— Chuyển sang thương hiệu bạn để có thể phân tán hóa vật mà vẫn hợp pháp.

— Làm cho giá hàng thụt xuống để buộc thương nhân V.N. phải bán giá rẻ rồi mua vét.

Nói về điểm một, thử hỏi nếu hóa vật bán ra như báo đó nói đã ghi vào sổ thật hợp pháp, rồi lại nhờ người thân thuộc tích trữ hộ, và mua vét lại, mua giá rẻ mà bán giá cao tức nhiên lợi tức bội cao, vậy thì không những không được miễn thuế mà còn phải đóng thuế gấp bội, thì hỏi ai lại theo báo *Ngôn Luận* tính như thế bao giờ ?

Nói về điểm thứ hai lối phân tán hoá vật này căn bản là không hợp pháp, người nào cũng lo ngại sự tồn trữ hóa vật không đúng luật (đồn tích cư kỳ) bởi vì hoá vật còn tồn trữ trong kho là hoá vật ở trong kho chứ không phải là đã suy xuất thị trường.

Nói về điểm thứ ba : *Ngôn Luận* viết thương gia V.N. thấy thị trường hoá vật sụt thì cũng phải bán đuổi theo bởi vì bọ ít vốn. Điểm này thật mâu thuẫn vô cùng. Bởi vì như báo đó nói hoá vật đã đem bán rẻ để gửi các kho hàng bạn thì còn hoá vật đâu nữa mà bán tháo ra thị trường ? Để đến nỗi người thương gia V.N. phải vội vàng bán theo.

Lối mà báo *Ngôn Luận* đề ra bán rẻ hơn giá quy định không ai ngu mà làm như thế cả, bởi vì làm như vậy tất nhiên là khánh kiệt, đồ gthời với trạng huống này Hoa kiều còn làm cho chỉ số sinh hoạt xuống thấp nữa là khác.

BÀI THỨ BA
(T.Q.N.B. ngày 29-8-1962)

Chúng ta phải nêu rõ không nên vu-khống

Về việc báo *Ngôn Luận* nói bán tháo với giá rẻ để mà làm mưa làm gió trên thị trường giữa các Hoa Thương với nhau. Như vậy thì làm sao mà ảnh hưởng trên thị trường ? Việt Nam là một thị trường rất nhỏ đối tượng tiêu thụ của nó là người Việt, nếu như hóa vật của Hoa Thương không hướng vào người Việt mà suy tiêu thì người Việt Nam cũng vẫn bảo vệ được thị trường tiêu thụ của họ. Hơn nữa khi Hoa Thương mang bán tháo bằng giá rẻ thì các người buôn lẻ trong đó có cả nhà buôn lẻ người Việt Nam sẽ vơ lấy mà mua để có lời chứ.

Ngôn Luận rất mâu thuẫn không đúng thực tế Lời nói đều tưởng tượng cả

Tóm lại điểm mâu thuẫn của *Ngôn Luận* thật là rõ ràng dễ thấy, giả sử Hoa Thương bán tháo hóa vật bằng giá rẻ thì lập tức hóa vật bị mua hết ngay, tất không thể như báo đó nói là giả vờ tiêu thụ giá rẻ để mà bán cho các kho bạn được.

Loại giả như báo đó nói lối bán rẻ để làm biến tướng thị trường tiêu thụ nhưng chỉ nhắm mục đích phân tán dự trữ sang các kho bạn thì có ảnh hưởng gì đến thị trường mà đến nỗi bắt buộc Việt Thương phải bán phăng theo.

Theo như báo đó nói, thì thương gia Việt Nam vĩnh viễn chịu tình thế bị động và luôn luôn bị lỗ vốn, như vậy thì các thương gia Việt Nam phá sản hết rồi còn gì ? Trái lại, trên sự thực gần đây ngành buôn xuất nhập khẩu số lượng doanh nghiệp của người Việt đã tăng và phồn thịnh không như báo *Ngôn Luận* tưởng tượng bảo rằng Hoa Thương thao túng và áp đảo.

Báo Ngôn Luận còn đưa ra : Vì Hoa thương nhiều vốn cho nên thâu nhập nhiều hóa vật, nhà buôn Việt Nam ít vốn cho nên thâu nhập ít hóa vật, thì chúng tôi đề nghị báo Ngôn Luận nên điều tra lại ở bộ Kinh tế xem trên thực tế Hóa vật của người Việt nhiều hay của Hoa thương nhiều.

Tóm lại thương gia Hoa kiều và phương pháp kinh doanh của họ trong phạm vi buôn bán không như báo Ngôn Luận tưởng tượng đâu. Mánh lới tranh thương mà báo Ngôn Luận nêu ra chỉ có thể có giữa hai xưởng chế tạo bằng mà thôi, hơn nữa nó chỉ có thể phát hiện ở các thương xưởng Âu Mỹ bởi vì đó là mánh lới để cạnh tranh giữa các xí nghiệp cỡ lớn nhằm phá sản những thương xưởng ít vốn.

Có lẽ người viết bài báo đăng tải trên Ngôn Luận, vì đọc sách Âu Mỹ nên sẵn mang ấn tượng về mánh lới cạnh tranh kiểu Âu Mỹ chăng ? Còn nếu như người Hoa Kiều mà xử dụng phương thức tương tự chắc chắn sẽ sạt nghiệp.

Không những nói xấu thương nhân Hoa Kiều lại còn làm thương tổn đến tính nghiêm minh của pháp quy

Trong tổ chức chính phủ hoàn thiện của Việt Nam, toàn thể thương nghiệp đều chịu sự quản chế chặt chẽ của các cấp bậc thuộc kinh tế bộ. Hoa Thương sở dĩ đứng vững là bởi họ biết tuân theo triệt để các chỉ thị, nguyên tắc, chính lệnh của nhà đương cuộc. Nói khác đi, hàng loạt bài của báo Ngôn Luận *nếu không cố tình nói xấu Hoa kiều một cách vô bằng cứ thì cũng tỏ một thái độ bất tín nhiệm đối với nhà đương cuộc coi sóc mặt kinh tế.*

Ngoại trừ các « *mánh lới* », báo Ngôn Luận còn viết :

« Ví như một bộ máy nhờ dầu mỡ nên máy chạy trơn tru, hoạt động của bọn Ba Tàu đều dựa vào các yến tiệc, lễ lạy, đút lót, nên chỗ nào bọn chúng cũng lọt vào kiếm lời. Ba Tàu thừa phép để biến các điều nghiêm minh thành việc có lợi cho chúng, mỗi khi quyền thế đã hóa ra tấm chi phiếu. Giao dịch kiểu này Ba Tàu giữ rất kín chẳng bao giờ tiết lậu ra khỏi phe nhóm của chúng. Trong sổ sách đâu chúng có biên chép các món « *chi riêng* » này mà kiểm tra.

Khi lễ lạy, bọn Ba Tàu vung tiền không tiếc tay, thắng hoặc có việc không xuôi lọt chúng cũng chẳng hề trách móc, chúng rất kiên tâm chờ cơ hội. Nếu Phật Như Lai cầm giữ chính quyền bọn Ba Tàu sẽ niệm A-Di-Đà để kiếm lời, nếu Quỷ Ma Vương cầm quyền chính, chúng sẽ bắt liên lạc ngay để chia lợi.

Ngôn Luận viết trong bản tội trạng Hoa Thương rằng : « Ngay ở Đại lục Trung Quốc, trong xã hội Cộng sản bọn gian thương cũng vẫn ung dung cơm no áo dầy, đi kiệu ở nhà lớn, hưởng thụ xa hoa hơn cả bọn cán bộ Cộng sản. »

Báo Ngôn Luận lại viết :

« Tình hình xã hội như thế, chỉ có một chính phủ liêm khiết như chính phủ nước Anh mới mong tiêu trừ được cái họa Ba Tàu. Nhưng trong lúc chờ đợi một *chính phủ liêm khiết tương tự thì biện pháp duy nhất là chúng ta* (chỉ người Việt Nam) *bày rập theo mánh lới kinh doanh của chúng* (chỉ Hoa Kiều)

Đọc những lời trên, chúng tôi muốn khuyên bảo báo *Ngôn Luận* đừng rơi vào mâu thuẫn, lẽ nào vừa chỉ trích mánh lới gian thương xong đã lại dạy người làm gian sao ?

Chúng tôi cũng rất khâm phục báo *Ngôn Luận* đã dám tưởng tượng ra câu chuyện tư bản gia dưới cực quyền thống trị Cộng Sản lại có thể bắt nạt được cán bộ Cộng, thế chẳng hóa ra đại lục do Cộng Sản thống trị là thiên đường của các nhà tư bản ư ?

Như vậy là *Ngôn Luận* đã phủ nhận việc Cộng Sản tiêu trừ giai cấp tư sản, đã phủ nhận sinh hoạt tối tăm của nhân dân đại lục.

Về việc báo *Ngôn Luận* vu cho Hoa Kiều lấy đút lót làm bửu bối chúng tôi mong báo *Ngôn Luận* hãy cho biết một chứng cớ rõ ràng ai đút lót và ai ăn của đút. Nếu như đây chỉ là thứ công kích mũi tên bắn vô đích thì tức là báo *Ngôn Luận* đã cố tình phỉ báng toàn thể thương nhân Hoa Kiều, cũng làm tổn hại đến uy tín nhà đương cuộc.

BÀI THỨ TƯ
(T.Q.N.B. ngày 30-8-1962)

Đã có chuyển hướng mới KẾT QUẢ CỦA NHỮNG BÀI NGHIÊN-THẢO CỦA BẢN BÁO : HAI CHỮ BA TÀU ĐÃ ĐƯỢC TỈA BỎ

Sau khi *Ngôn Luận* nghiên thảo về Ba Tàu tranh thương, bản báo đã trả lời và đã nhận được rất nhiều thư. Căn cứ những bài báo Ba Tàu Tranh Thương đều có nội dung cực lực vu không công kích Hoa Thương (bao quát cả Việt tịch Hoa kiều) và vấn đề mánh lới doanh thương như chúng tôi đã nói trong các số báo trước.

Ngôn Luận nay lại đưa ra một loạt bài nói về vận động phản Ba Tàu gian thương. Nhưng ngày 28 đề Ba Tàu Tranh Thương đã được bỏ hai chữ Ba Tàu còn lại hai chữ Tranh Thương có thể rằng báo này có xu hướng mới, chúng tôi sẽ có nghiên thảo sau. (1)

(1) *bốn bài báo Hoa Ngữ dịch sang Việt Văn là của dịch giả Vũ-tài-Lục.*

Đọc xong mấy bài đặc cảo của **Trung Quốc Nhật Báo** nhằm chống đối chiến dịch « bài trừ gian thương » do *Ngôn Luận* phát động, chắc hẳn quý bạn độc giả, dù là người Việt hay người Hoa, hễ đời sống đã từng có phen bị nạn gian thương lũng đoạn, thế tất đã có thừa sáng suốt để đánh giá luận điệu của Trung Quốc Nhật Báo. Dù sao hẳn cụ bạn đọc cũng nóng lòng muốn biết ý kiến riêng của *Ngôn Luận* đối với những bài đặc cảo kia. Vậy trước khi trình bày ý kiến của mình, *Ngôn Luận* xin có đôi lời giới thiệu quý bạn đồng nghiệp đối thoại của chúng tôi bởi vì nghĩ rằng nếu biết thêm được phần nào về bản chất của kẻ đối thoại thì sự xét định các lập luận của kẻ đối thoại mới càng thêm chính xác.

Về tờ *Trung Quốc Nhật Báo*, cần nêu lên 2 điểm chính :

1) *Trung Quốc Nhật Báo* được coi như là cơ quan ngôn luận của chi bộ Trung Hoa Quốc Dân Đảng tại Việt Nam. Ngày nay, sau khi di sản xây dựng của nhà đại cách mệnh Tôn Trung Sơn bị suy đồi vì cuộc tấn công thâm độc của Thực dân mới và vì họa phong kiến tham nhũng tác hại khiến lục địa Trung Hoa lọt qua tay Cộng sản, nhưng về danh nghĩa, Trung Hoa Quốc Dân Đảng cũng đã có phen được coi là chính đảng lớn vào bậc nhất thế giới. Thừa hưởng cái di sản tinh thần đã có thời rạng rỡ một góc trời ấy có lẽ *Trung Quốc Nhật Báo* đã nghĩ lầm mà tự cho rằng có bổn phận phải lên tiếng, dù phải hay quấy cũng phải lên tiếng, lên tiếng để bảo vệ danh dự tại mọi miền có đông đảo Hoa Kiều sinh sống, dù sự lên tiếng ấy chỉ nhằm bảo vệ cho một thiểu số gian manh vì thiểu số gian manh ấy có trong huyết quản một chút máu Trung Hoa. Điều này gần như đã được chứng nghiệm bởi sự kiện rằng : trong tổng số nhật báo Hoa Ngữ xuất bản tại V.N. ngoại trừ *Trung Quốc Nhật Báo*, không có tờ nào khác lên tiếng chống đối chiến dịch bài trừ gian thương do *Ngôn Luận* chủ trương. Vì sao ? Vì các tờ báo Hoa Ngữ khác, với chủ trương ăn ngay nói thẳng của những cơ quan ngôn luận chân chính « không bênh kẻ gian, không oan người ngay » nên mặc nhiên tán thành chiến dịch bài trừ gian thương bất kể gian thương đó thuộc quốc tịch nào, hễ chúng xâm phạm đến quyền lợi chính đáng của người ngay thẳng là phải bài trừ.

2) Đặc điểm thứ hai của tờ *Trung Quốc Nhật Báo* là : trong số các nhật báo Hoa Ngữ xuất bản tại Việt Nam, *Trung Quốc Nhật Báo* là tờ ít độc giả nhất. Vì ít độc giả cho nên có lẽ Trung Quốc Nhật Báo toan tính chuyện mạo hiểm : với lấy chiến dịch bài trừ gian thương do *Ngôn Luận* xướng xuất mà chống đối mà vu vạ rằng *Ngôn Luận* chống Hoa Kiều, hy vọng làm cho những người Hoa kiều can ngăn đổ xô đi mua báo Trung Quốc. Nhưng dường như sự thật đã không chiều ý *Trung Quốc Nhật Báo*. Bởi lẽ đó, « hàng » *Trung Quốc Nhật Báo* chỉ được khách Hoa kiều chiếu cố chút đỉnh lúc mới tung ra, sau đó mức bán trở về như cũ và có thể sút giảm khi khách hàng đã thấy rõ chỉ là của giả.

Cũng có giả thuyết nghi ngờ rằng loạt bài của TQNB còn nhằm một mục đích tài chính nào đó, vì lẽ những bài báo ấy trắng trợn bênh vực một số gian thương và phủ nhận tất cả hiện tượng gian thương mà chính các nhà lãnh đạo Trung Hoa phải công nhận là có. Nhưng chúng tôi, như trong những lời giới thiệu đã nói rõ không tin như vậy, chẳng lẽ một tờ báo đại diện cho một chính đảng lớn nhất thế giới lại phải dùng đến một chước kém đến như vậy.

Gạt bỏ giả thuyết ấy đi rồi, đại để, bài đặc cảo của *Trung Quốc Nhật Báo* đã được viết lên để chống đối chiến dịch bài trừ gian thương của *Ngôn Luận* bởi những lý do kể trên.

Vậy sau khi giới thiệu sơ qua kẻ đối thoại chúng tôi xin vào thẳng vấn đề.

Trước nhã ý của quý bạn đồng nghiệp chủ trương nên : « *bình tâm tĩnh khí phân tích những công kích xem có hợp lý hay không ?, đồng thời tự phản tỉnh nếu có điểm gì cần sửa đổi* » chúng tôi đã chờ đợi đến hết bài và đã thất vọng. Quý bạn đồng nghiệp chỉ cố bày tỏ rằng chúng tôi đã viết sai (sai theo quan điểm của quý bạn) *không thấy nhận định gì về quan điểm của chúng tôi có hợp lý hay không, và cũng không thấy đả động đến sự tự phản tỉnh.*

Cho đến lúc này chúng tôi còn tôn trọng nhã ý của quý bạn đồng nghiệp, nhưng đọc hết bài, chúng tôi thấy *rõ quý bạn đồng nghiệp đã lừa dối chính bản thân mình* (kẻ cầm bút không được một bằng viết một nẻo), *lừa dối kẻ đối thoại, và tệ hại hơn nữa lừa dối độc giả.*

Xét về nội dung quý bạn đồng nghiệp buộc chúng tôi vào bốn trọng tội :

1) *Dùng chữ Ba Tàu để nhục mạ toàn thể Hoa kiều bất phân Việt tịch (vơ đũa cả nắm)*

2) *Ngoan cố coi thường luật pháp và nhà đương cuộc, xúc phạm đến uy tín của chính phủ.*

3) *Làm tay sai cho Cộng sản phá hoại tình hữu nghị Hoa-Việt.*

4) *Không dẫn chứng cụ thể, vu không Hoa kiều.*

Ngoài ra về phương diện nghề nghiệp, Trung Quốc Nhật Báo còn chê *Ngôn Luận tự mâu thuẫn, bày điều tưởng tượng, dốt nát không biết gì mà dám học đòi làm báo.*

Chúng tôi lần lượt trình bày về 4 điểm do quý bạn đồng nghiệp nêu lên.

Chính danh hay là 1) Tính Cách Vũ Nhục của hai chữ Ba Tàu

Trung Quốc Nhật Báo viết : « *Danh từ Ba Tàu bao hàm một ý nghĩa vũ nhục* », và đổ tội cho chúng tôi đã vơ đũa cả nắm.

Trước hết, chúng tôi nhận thấy quý bạn đồng nghiệp đã có tình che dấu cái định nghĩa hai chữ Ba Tàu do chúng tôi đưa ra.

Trong bài quan điểm ngày 13-8, nhan đề « *Chiến dịch Bài Trừ Gian Thương Ba Tàu* », chúng tôi viết :

«... Cái nạn tiểu quốc gia chính là mối họa trầm trọng đối với Việt Nam. Tiểu Quốc Gia nói đây, là số Hoa Kiều đã hoặc không nhập Việt tịch đang sinh sống ở Việt Nam. Phần lớn những người không nhập Việt tịch ít quan tâm đến vận mạng nước này đã đành, nhưng không ít những người đã nhập Việt tịch vẫn chủ trương tách biệt với dân chúng Việt Nam. Vì trong cả hai hạng người kể trên có **một thiểu số** *(xin TQNB ghi dùm :* **Một Thiểu Số**) *vì mù quáng trước những quyền lợi trước mắt đang cố tình gây xáo trộn cho xã hội Việt Nam bằng những hành động gian thương. Nhóm người đó dân Việt Nam đã đặt cho chúng cái tên đặc biệt ghê tởm là* **Ba Tàu** ».

Vậy chữ Ba Tàu chúng tôi dùng là **chỉ để chỉ cái thiểu số mù quáng đó thôi.** Chính Trung Quốc Nhật Báo tự nhận là **Ba Tàu** chứ chúng tôi không hề gọi báo đó là báo BA TÀU, và không hề gọi: Hoa Kiều (không hay có Việt tịch) là BA TÀU.

TQNB bảo rằng danh từ Ba Tàu bao hàm ý nghĩa vũ nhục. Hiểu như chúng tôi định nghĩa thì không có thể là vũ nhục đối với Trung Hoa, đối với Hoa Kiều, mà *chỉ là vũ nhục cho cái thiểu số những kẻ gian thương.*

Hơn nữa ngôn ngữ biến chuyển theo quy tắc do xã hội tạo nên. Tự vị Tây Phương đều ghi chữ *Chinois* là người Trung Hoa và ghi chữ *Chinoiserie* là điều kỳ cục, vô lý. Cũng theo quy tắc, ấy danh từ *Ba Tàu* do người Việt dùng ngày nay chuyển nghĩa đến *chỗ chỉ những gì gian dối* :

Ghi nhận sự kiện này, **Ngôn Luận**, trong bài Quan Điểm nhan đề « *Thỉnh cầu quý bạn đọc góp sức vào chiến dịch chống gian thương Ba Tàu* » ngày 22-8 đã viết :

« *Danh từ Ba Tàu, xét theo nguồn gốc có ý chỉ những người gốc Trung Hoa* **làm ăn bất chính**. *Nhưng trong hoàn cảnh nước ta, không phải chỉ riêng những người gốc Trung Hoa làm ăn bất chính, mà còn phải* **kể cả những người Việt chính tông và các kiều dân ngoại quốc khác** *đã và đang làm ăn bằng những phương cách bất chính. Như thế Ba Tàu có ý nghĩa* **bao gồm tất cả mọi kẻ gian thương không phân biệt gốc gác.** »

Nếu TQNB không công nhận quy tắc biến nghĩa này cứ nhất định coi « *Chinoiserie* » là « vũ nhục » đến Trung Hoa chứ không phải là « kỳ cục » thì đây là quyền của quý bạn đồng nghiệp. Quý bạn có thể không đồng ý là dân Việt đã dùng danh từ Ba Tàu để chỉ mọi kẻ gian thương, quyền lạc hậu ấy quý bạn có quyền giữ.

Nhưng buộc cho *Ngôn Luận* vơ đũa cả nắm thì không xong, vì lẽ *Ngôn Luận* đã chỉ rõ Ba Tàu là một thiểu số mù quáng.

Hơn thế nữa, viết như thế này là vơ đũa cả nắm ư ?

« *Nói tới những người Hoa kiều sống trên giải đất này, chúng tôi thành thực ca ngợi những thanh niên mới nhập Việt Tịch mà đã hăng hái tòng quân để giữ lấy mảnh đất mà vận mạng họ đã ràng buộc chặt vào đó. Chúng tôi thành thực ca ngợi đại đa số đồng bào gốc Hoa* (xin TQNB soi lại, chúng tôi đã viết : đại đa số đồng bào gốc Hoa) *đang cần cù nhẫn nại làm việc và hăng hái đóng góp hơn ai hết để cùng dân tộc Việt Nam xây dựng tương lai. Chúng tôi cũng không quên công ơn của những Hoa kiều từ hàng chục năm trước đã âm thầm giúp đỡ giới Cách Mạng Việt Nam và hiện nay đang nhiệt liệt đấu tranh chống Cộng ở Việt Nam.* »

(Ngôn Luận ngày 13-8 mục Q.Đ.)

Lời văn còn đó, rành rọt trên mực đen giấy trắng. Kẻ quân tử không vu oan cho ai lỗi mà người ấy không làm. Làm ngược lại thì đấy không phải là thái độ quân tử, mà là một thái độ khác. TQNB thông Khổng học hơn chúng tôi tất đã thừa hiểu thái độ ấy, cụ Khổng gọi là thái độ gì rồi !

2) Phủ nhận pháp luật nghiêm minh

Trung Quốc Nhật Báo viết :

« *Báo Ngôn Luận chỉ trích Hoa Kiều hết thảy đều dùng mánh khoé gian phạm như đầu cơ thủ sảo, chợ đen đút lót, như vậy vô hình chung báo này đã phủ nhận sự tồn tại của pháp luật nghiêm minh, cơ cấu quản chế kinh tế và cơ cấu trị an.* » và Trung Quốc Nhật Báo cho rằng:

« *Ngôn Luận không những nói xấu thương nhân Hoa Kiều, lại còn làm thương tổn đến tính nghiêm minh của pháp quy.* »

Ý kiến được nhắc đi nhắc lại :

« *Nói khác đi, hàng loạt bài của báo Ngôn Luận, nếu không cố tình nói xấu Hoa Kiều một cách vô bằng cứ thì cũng tỏ một thái độ bất tín nhiệm đối với nhà đương cuộc coi sóc mặt kinh tế.* »

và :

« *Nếu như đây chỉ là thứ công kích mũi tên bắn vô đích thì tức là báo Ngôn Luận đã cố tình phỉ báng toàn thể thương nhân Hoa Kiều, cũng làm tổn hại đến uy tín nhà đương cuộc.* »

Chúng tôi thấy ở đây lý luận của TQNB sai ở hai điểm. Thứ nhất TQNB **đồng hóa một thiểu số gian thương** mà chúng tôi gọi là **Ba Tàu với toàn thể dân chúng Hoa Kiều.**

Điểm vu oan này chúng tôi đã trình bày rõ ở trên, không cần phải trở lại.

Còn bảo rằng cứu xét hiện tượng gian thương là xâm phạm đến pháp

(Xem tiếp trang sau)

(Tiếp theo trang 3)

luật nghiêm minh đến nhà đương cuộc, thì thực là trẻ con và hồ đồ.

Pháp luật cấm hút thuốc phiện. TQNB có dám cam đoan rằng tại Chợ lớn không có một Hoa kiều nào hút trộm không ? Nay đề cập tới sự hút trộm đó là coi thường nhà đương cuộc sao ?

TQNB biết ấn định rằng Việt Nam dưới quyền lãnh đạo anh minh của Ngô Tổng Thống đã các mặt kiến thiết đều đột phi mãnh tiến, và buộc luôn Ngôn Luận vào tội bôi nhọ Hoa kiều là bọn gian tà giảo quyệt như thế khác gì đi đi ngược với ý chỉ của Ngô Tổng Thống, phủ nhận Hoa kiều là công dân Việt Nam ?

T Q N.B. biết một mà không biết hai.

Nếu TQNB biết đến ý chỉ của Ngô Tổng Thống thì người Việt còn biết rõ hơn.

Người Việt nhớ rằng Ngô Tổng Thống thường răn dạy :

«Thời gian ngắn ngủi (6 năm qua) làm sáng tỏ công trình phấn đấu của toàn dân, nhưng cũng vì lẽ ấy mà tôi cảm thấy còn nhiều khuyết điểm».

«Không phải tất cả mọi việc đều hoàn hảo, chính quyền đâu phải là thần thánh».

«..Chế độ còn cần phải được bổ túc và kiện toàn đặc biệt về phương diện tổ chức cơ cấu cũng như về phương diện lề lối làm việc».

Người còn cam đoan: *« ôi quyết tâm cải tiến xã hội...»*(2) danh từ cải tiến đây nghĩa là sửa đổi, hủy bỏ cái xấu.

Như thế, công việc trình bày cái xấu là giúp vào công cuộc cải tiến và lời và hưởng quyền lãnh đạo anh minh của Người không có nghĩa là lường gạt dư luận, ru ngủ dư luận coi như sự thối nát đã chấm dứt.

Ngược lại sự thối nát được trừng phạt đấy mới là bằng chứng tỏ rằng pháp luật nghiêm minh và lãnh đạo sáng suốt.

Pháp luật Việt Nam nghiêm trị kẻ gian dối. *Đề cập tới sự gian dối không có nghĩa là phủ nhận tính cách nghiêm minh của pháp luật, mà chỉ có nghĩa là đóng góp phần của người dân để cho pháp luật đã nghiêm minh lại càng nghiêm minh hơn,* để cho uy tín của nhà đương cuộc ngày càng tăng để đi dần tới một sự hoàn hảo tuyệt đích không thể có ở thế gian.

Như chúng tôi đã nói rồi, chỉ xin nhắc lại một lần chót là TQNB vu oan cho chúng tôi là công kích hết thảy Hoa kiều, vậy thì sự vu oan đó mới là coi thường luật pháp Việt Nam, mới là dùng danh từ đầu lưỡi để dìu dìm Chịu quyền lãnh đạo anh minh của Ngô Tổng Thống, lãnh ý chỉ của Người mà còn vu oan như thế, thì thử hỏi ai là kẻ coi thường luật pháp xứ này, ai là kẻ mượn danh nghĩa Việt Tịch để che hiện cái bản tính, bộc lộ cái máu gian ngoan ?

(2) Xem Con đường Chính Nghĩa, Nhân vị, Cộng đồng, Đồng tiến, Tập đặc biệt 1961, thứ tự trang 8, 21, 83

Số	HỌ VÀ TÊN	Môn bài	Ngày cấp	Quốc tịch
1	Lưu-Tư	10 469 Sg	16-3-54	Hoa Kiều
2	Văn-Duy	5.164 Sg	15-11-54	Hoa Kiều
3	Trịnh-Quế-Khanh	9.262 Sg	2-7-54	Hoa Kiều
4	Quan-thị-Quế	11 537 Sg	17-3-54	Việt Nam
5	Nguyễn-thị-Vàng	4.256 Sg	1-6-56	Việt Nam
6	Âu-Ninh	10.398 Sg	15-3-54	Hoa Kiều
7	Vương-viên-Phong	615 CL	18-5-54	Hoa Kiều
8	Phan-Mười	36.732 Sg	10-12-54	Hoa Kiều
9	Huỳnh-Phát	8.000 BP	5-10-55	Hoa Kiều
10	Huỳnh Khải	46 CL	28-3-55	Hoa Kiều
11	Huỳnh-Sang	1.135 CL	1-7-55	Hoa Kiều
12	Đặng-Phú	274 CL	6-3-55	Việt Nam
13	Quan-Quần	837 CL	28-5-55	Hoa Kiều
14	Lưu-Lãi (cũ)	1.658 CL	16-8-55	
	Nguyễn-thị-Tức (mới)			Việt Nam
15	Đàm-Ngưu	219 CL	19-12-54	Hoa Kiều
16	Nguyễn-thị-Hai	664 CL	1-3-54	Việt Nam
17	Lương-hồng-Xương	572 CL	15-5-54	Hoa Kiều
18	Châu-đình-Nam	637 CL	—	Hoa Kiều
19	Ngô-Cải	918 CL	2-6-55	Hoa Kiều
20	Giang-minh-Ký (cũ)			
	Tất-Mùi (mới)	838 CL	1-5-55	Hoa Kiều
21	Chung-Nam	1.112 CL	4-7-55	Hoa Kiều
22	Nguyễn-thị-Mận	—	—	Việt Nam

Rút tỉa ở bảng này ra một sự kiện :

Trong số 22 láng có 6 láng V.N. và 16 láng Hoa Kiều.

Bây giờ chúng ta xét đến cách làm ăn của các láng : Các lái heo thường phải trung gian tới tận nhà từng nông dân rao mua non, vì nhiều khi cho vay tiền trước. Sau khi thu hoạch có thể bắt heo được, các lái cho gom heo tại các Tỉnh, xin công thư, giấy thông hành kiểm dịch, rồi chở lên Chánh Hưng bán lại cho láng. Những lái heo này đa số thuộc Hoa Kiều và thường được láng cho vay tiền nên luôn luôn chỉ bán heo cho các láng cũng Hoa Kiều. Những lái Việt Nam muốn làm ăn dễ dàng thường cũng phải giao thiệp với láng Hoa Kiều để bán lại mau chóng heo gom về Chánh Hưng, ngoài ra còn được vay tiền trước hay được tiền đặt cọc heo non. Thường thường lái heo còn là bà con hay người nhà của Hoa Kiều cho đứng tên môn bài sinh ý.

• Các Lái Heo nhằm việc mượn vốn của các láng rồi làm trung gian đi gom heo tại các tỉnh về bán lại cho láng thâu lời một số tiền lời rất nhỏ hay cũng có khi ăn lương tháng. Nên các lái heo không được bán heo cho các nhà buôn thịt.

• Giữa láng heo và lái heo có một thủ tục như sau :

— Heo dưới 120 Kí lô... trừ 10% và 7đ tiền giấy, phụ trói

— Heo từ 120-150 kí lô... trừ 10% và 7đ tiền giấy, phụ trói, với 15 đến 20 kí lô mỡ thêm.

— Heo từ 150-200 kí lô... trừ 10% và 7đ tiền giấy, phụ trói, với 30 đến 35 kí lô mỡ thêm.

— Heo quê... trừ 10% và 7đ tiền giấy phụ trói, với 5 đến 10 kí lô mỡ thêm.

— Heo noc... trừ 10% và 7đ tiền giấy, phụ trói, với 10 đến 30 kí lô mỡ thêm.

— Heo nái... trừ 10% và 7đ tiền giấy, phụ trói.

• Thủ tục láng mua heo của lái là như vậy, nhưng khi láng bán heo lại cho Thớt Thịt hay các nhà buôn thịt thì láng tính theo nặng cân mà bán không chịu bớt xén. Bán heo rẻ, heo quê v.v... cho các nhà buôn cũng vậy không chịu bù trừ. Nếu nhà buôn không mua thì thôi, vì khan heo mà cũng vì các láng họp lại với nhau sẽ đồng lòng loại trừ những nhà buôn cứng đầu và sẽ không giao dịch với họ nữa, họ sẽ hết đường doanh thương.

• Láng còn trục lợi vị trí yếu thế của các nhà buôn thịt bằng cách bắt họ trả thêm một số tiền khiêng heo, mỗi con là 20đ, trong khi đó láng chỉ phải trả cho phu khiêng 5đ mỗi con (những phu này cũng chịu dưới quyền điều khiển của Láng, nếu không họ sẽ mất chỗ làm ăn thành thất nghiệp).

• Láng Heo cũng thông đồng với gác Lò... ngô buôn thịt thêm [illegible]

• Láng heo còn [illegible] gác gian để d[illegible] ban đêm, như [illegible] chừng 3-4 kilô [illegible] sáng sớm.

• Như thế, mỗi con heo láng thâu như sau :

A — Bớt xén của Lái, trung bình 10 kí lô [illegible] 240đ

1đ trong số tiền giấy và phụ [illegible] 1đ

B — Trục lợi về nhà buôn

xén tiền công phụ khiêng 15đ

sửa cân được [illegible]

tiểu 4 kí lô [illegible] 80đ

trừ tiền bồ lý [illegible]

Gác Lò còn [illegible] cho ăn bạn ăn [illegible] tối thiểu 3 kí lô [illegible]

trừ tiền hối lộ cho gác gian 57đ

Cộng 393đ80

• Thêm vào đó các Láng còn được hoa hồng 2%, theo giá chính thức nghĩa là 481 một con heo.

Như thế mỗi con heo mổ thịt tại Chánh Hưng đem lại cho Láng Heo một số tiền lời ước chừng là 441đ00.

Mỗi ngày Đô Thành tiêu thụ từ 1000 đến 1.200 con heo tính trên căn bản tối thiểu 1 ngàn thì mỗi ngày Láng thu 441.000đ, chia ra 22 láng mỗi láng đồ đồng 20.000đ (6) mỗi ngày.

• Để duy trì quyền lợi này các láng họp nhau lại loại trừ cạnh tranh và hối lộ nhà cầm quyền liên hệ.

Hình thức loại trừ cạnh tranh như sau :

— tổ chức bao vây, nghĩa là cho tay sai đi mua hết

— chịu mua cao và lỗ vốn trong vài ngày

— bán chịu cho các nhà buôn thịt

— mua thế lực

— xuất vốn cho người nhà buôn thịt, xuất vốn chiếm cứ hết thớt thịt. (tổng số Hoa Kiều chiếm 669 thớt, còn lại 31 thớt về Việt Nam).

• Láng Heo hối lộ nhà chức trách như thế nào ?

Mỗi xe heo ở Tỉnh lên muốn được vào Chợ Gia Súc ngay phải biếu từ 1.500đ đến 2.000đ một xe.

Láng Heo chịu cho nhà đương cuộc mỗi con 20đ, như thế việc khám heo gạo trở nên dễ dàng.

Mật heo, lòng heo về Thú y.

Thuế ra lò là 103đ, người thu thu cả 110đ viện cớ không có tiền lẻ.

Heo xuất ngoại phải biếu 30đ một con mới được giấy phép.

Một con heo cần 4 sợi giây trói, trị giá là 2đ.

Láng Heo lấy của lái 6đ tiền giây, lấy 1đ tiền lời và chia cho nhà hữu trách 3đ, và chỉ có Hoa Kiều mới được bán giây này.

Những số tiền này nộp cho cả một hệ thống.» (7)

Ai hối mại quyền thế, ai đút tiền từ gác lò đến các gian cho đến cấp hữu trách cao hơn ?

Ai ăn gian, cân thiếu, tính thừa, vơ vét hàng, nắm độc quyền ?

Chúng tôi làm báo lo vẽ lên cả một hiện tượng.

Hiện tượng ấy đúng hay sai ? TQNB thử điều tra lại xem ?

TQNB tất sẽ cãi rằng ở chuyện 1957 từ hồi Hoa Kiều chưa giải nghệ, chưa vào Việt Tịch.

Nhưng sau 1957, trong số 22 láng thì 19 láng được sang tay cho các tay sai của các láng cũ, còn 3 láng được bốc thăm lại.

Trong số 669 thớt thịt của Đô Thành thì 230 thớt đã được sang tên cho vợ con hay bè bạn của Hoa Kiều.

Còn lại 467 thớt cho bắt thăm lại làm 4 đợt, một số lọt về tay người Việt, nhưng bị tranh thương quá dữ phải rút lui, tóm lại tỷ lệ các thớt thịt liên hệ với Hoa Kiều tuy có sụt nhưng không đáng kể.

Đùng một cái đến năm 1959 xảy ra chuyện Hạm Heo Huyện Thạng và đồng lõa (hơn 40 can phạm ra tòa).

Dĩ nhiên là tình trạng cũ ngày nay được sửa chữa nhiều rồi, nhưng nọc độc chưa tuyệt.

Đặc biệt là năm 1961, vấn đề tiếp tế heo cho Đô Thành được cứu xét tỷ mỷ, minh rõ, và giải quyết cấp độ trong một cuộc họp báo tại Hội Trường Diên Hồng, dưới quyền chủ tọa của Phó Tổng Thống V.N.C.H và sự hiện diện của nhiều vị Bộ Trưởng Kinh Tế, Cải Tiến Nông Thôn, Công Dân Vụ, ông Đô Trưởng Sàigòn, 6 vị dân biểu Đô Thành cùng nhiều quan khách và ký giả Thủ đô.

Sau khi phân tách kỹ lưỡng, Hội Nghị kết luận rằng nguyên nhân của sự khan hiếm thịt heo là sự lợi dụng [illegible]

Một chứng cớ mà TQNB đòi hỏi và án tòa còn kia !

Từ việc này sang việc khác, ai lấy than ở kho an toàn bán chợ đen bị phạt hơn 30 ngàn ? Từ việc lớn sang việc nhỏ Ai làm thuốc bê i ai lìn bằng bột mì ? Ai in giấy vé giả để trốn thuế du hí ? **Phòng Lục sự của Pháp Đình Việt Nam ghi thiếu gì những vụ án tương tự.**

(6) giá tiền năm 1957, khi mà đồng giá thịt heo bán lẻ chuyển từ 75đ một ký thịt nạc cho tới 25đ mỗ ký mỡ ra.

(7) viết theo tài liệu riêng của Ngôn Luận lưu xếp hồ sơ, vì lẽ Thiên Điều Tra « Bên Thớt Thịt Heo » năm 1957 bị gián đoạn vì một lý do ngoài ý muốn.

3) Ngôn Luận làm tay sai cho C.S. ?

TQNB giả đạo đức khuyên :

« Dân chúng Hoa kiều cũng như nhân dân Việt Nam phải nên từng giờ từng phút đề cao cảnh giác để phòng những viên thuốc bọc đường của quỷ đỏ từ ngoài Bắc đem vào lợi dụng câu dử ».

« Dân chúng Việ-Hoa đoàn kết chặt chẽ, đề cao cảnh giác phòng bị câu dử » TQNB nói thì hay lắm nhưng buộc tội cho đồng nghiệp là có « luận điệu có thể làm tổn hại đến tình thân hữu nghị Việt-Hoa, di hại không nhỏ », là buộc tội người làm tay sai cho Cộng sản.

Nói đến tình thân hữu nghị Hoa-Việt là nói đến sự hợp tác của hai dân tộc chống Cộng.

Nhưng có tình thêm cái tính cách thiêng liêng của tình hữu nghị ấy để lấp liếm một vấn đề [illegible] cho tình hữu nghị có thể bị sứt mẻ ấy là vấn đề gian thương Ba Tàu thì, nếu không phải là làm lẫn cũng là lợi dụng công nghĩa để mưu tư lợi.

Đã vơ lắm, vì không làm gì có tình hữu nghị giữa một dân tộc với gian thương nào, lại còn vu cáo cho kẻ tố cáo gian thương là đưa thuốc bọc đường làm tay sai cho cộng sản, thì đây chỉ là tội ác, một tội đại hình.

Chúng ta hãy nghe những người bạn Hoa kiều chân chính của chúng ta nhận định vấn đề :

« Hoa kiều ở Đông Nam Á ngày nay đi dần tình trạng nguy biến. Nguyên nhân ở hai gốc rễ :

— dân tộc địa phương chống Hoa kiều quá mạnh.

— bản thân kinh tế Hoa kiều **lạc hậu, ỷ lại, mà** *không biết tùy thời tiến triển cải tiến kinh tế của mình »* (3)

Do đó phương hướng mới của Hoa Kiều là phải hợp tác với dân địa phương để 1) kiến thiết kinh tế địa phương, 2) tự cứu (cứu mình) và 3) cứu quốc (cứu nước Trung Hoa). Đây mới là một nhận định của người bạn. Tình hữu nghị Hoa-Việt là tình hữu nghị với những người như thế, chứ hữu nghị Hoa-Việt không phải là dùng từng cho bọn gian thương bao chứa lấp liếm che dấu.

Trên căn bản tình hữu nghị Hoa Việt để tránh di hại hậu họa tác, những người Trung Hoa chân chính nhận định rằng : *«Các quốc gia tân hưng muốn ra thoát tình trạng chậm tiến đều phải phát triển kinh tế tự cấp tự túc. Nhu yếu của công cuộc đó cần nhiều vốn, mà quốc gia tân hưng ít vốn phải hiểu triệu sự đầu tư của ngoại nhân. Nếu bài xích quá đáng thì sẽ ngăn chận sự đầu tư của ngoại nhân. Trong số ngoại nhân này, Hoa kiều không có vốn lớn như Âu Mỹ; Hoa kiều lại ở cả tỉnh thành lẫn thôn quê, và đa số vốn đầu tư vào thương nghiệp. Đời sống kinh tế Hoa kiều gắn liền vào đời sống địa phương. Trong công cuộc kiến thiết kinh tế, địa phương nên chuyển dần khu vực thương nghiệp của Hoa kiều sang công nghiệp, chẳng nên áp bức Hoa kiều tới chỗ đổ vỡ, một khi Hoa kiều bị hại thì địa phương cũng bị hại lây, do đó trí thức địa phương ở các nước tân hưng chống sự bài xích Hoa kiều quá đáng »* (4)

Đây luận điệu của người bạn chân thành là như vậy, là một lời khuyên ngăn Hoa kiều bỏ lần tính lạc hậu, ỷ phụ, rút một số vốn ở khu vực thương nghiệp sang công nghiệp và mở khác để nghĩ tránh sự bài xích quá đà.

Chưa thấy ai tự nhận là bạn với các quốc gia tân hưng, chưa thấy ai nhân danh tình hữu nghị Hoa Việt vu oan cho kẻ mang vấn đề bài trừ gian thương ra mổ xẻ là cộng sản như TQNB bao giờ.

Nếu TQNB bảo *Ngôn Luận* là Cộng sản, thì lấy lẽ ngay chính cấp hữu trách Trung Hoa công nhận là bản tiền kinh tế Hoa Kiều lạc hậu là Cộng sản trước đi đã.

Vu oan cho người là Cộng sản thì dễ, nhưng để phòng âm mưu của Cộng sản thì khó.

Âm mưu của Cộng sản trong lúc này là gì, không thấy TQNB nói tới.

Chúng ta hãy nghe Trần tổng ủy viên trình bày về điểm đó.

« Cộng sản nhằm :

1º) Trên phương diện chính trị : *vận dụng quốc tịch để thâm thấu, âm mưu đoạt chính quyền địa phương ;*

2º) Trên phương diện kinh tế : *khẩu dẫn Hoa Kiều làm mậu dịch quan hệ, để vận dụng khuynh tiêu chính sách, nhằm phá hoại nền tảng kim dung bản địa.*

3º) Theo phương pháp, *tiêu diệt truyền thống văn hóa Tây Phương và Đông Phương để du nhập văn hóa mác xít ;*

— Kết hợp ái quốc chủ nghĩa với quốc tế chủ nghĩa ;

— ngụy trang hòa bình để xướng đạo trung lập ;

— lợi dụng dân tộc bản địa kết hợp phong trào dân tộc với Hoa Kiều chuyển vào phong trào bài Mỹ.

— dùng kiều xã để biến thành xã đoàn Cộng sản

— lợi dụng kiều xã tân phái để phân hóa

— Cô lập phần tử lãnh đạo kiều xã, để cho Cộng sản đoạt thủ lãnh đạo quyền (5)»

Âm mưu Cộng sản là như vậy.

Ngôn Luận chống gian thương là giúp cho Hoa kiều cải thiện cơ sở kinh tế, tạo phương hướng kinh tế mới, là làm tăng thêm tình hữu nghị Hoa Việt, chứ sao lại làm di hại tới tình này được?

Làm tay sai cho Cộng sản chính là kẻ tiếp tục phá hoại kinh tế địa phương, tức là kẻ gian thương, vì lẽ người Hoa kiều chân chính không kiến thiết kinh tế địa phương thì không tự cứu được, mà không tự cứu được thì không cứu quốc được.

Như thế nhân danh là người Việt cứ để gian thương hoành hành lũng đoạn kinh tế quốc gia mới là làm tay sai Cộng sản, còn nhân danh là người Hoa phủ nhận vấn đề, cố bám lấy những đặc quyền những nét ỷ phụ của một thời xa xưa, từ thời Thực dân, mới là tiếp tay cho Cộng sản.

(3) Kiều dân kinh tế sự nghiệp bản thân đích lạc hậu tính ... ỷ phụ tính. Xem quyển : Hoa kiều Kinh Tế Đạo Luận do Hải Ngoại Xuất Bản Xã ấn hành — 1956.

(4) Xem sách ghi trên.

(5) Bài giảng của Trần Tổng Ủy Viên, lễ buổi lễ Tốt Nghiệp của Sinh Viên Hoa Kiều xem Kiều vụ Nguyệt Báo số 70

4) Vu khống Hoa Kiều

TQNB vu cho *Ngôn Luận* tội vu khống Hoa kiều. Kỹ thuật của TQNB là nắm lấy bất phân lợi. Báo ấy viết :

« Phàm sự tồn tại của điều phải điều quấy ta nên phân rõ trắng đen, không nên vơ đũa cả nắm, lối công kích này không thể nghi cho công việc cứu xét phải quấy chút nào. Chúng tôi trông báo Ngôn Luận khi vạch tội bọn bất pháp hãy nêu đưa ra nhân chứng, vật chứng cụ thể, vào hẳn việc để bàn việc. Cả thứ như báo đó làm được như vậy thì chúng tôi cũng nghĩ rằng đối tượng công kích chắc cũng chỉ là một số ít phần tử bất pháp thôi, mà hiện tượng tốt xấu không đều nhau thì ngay đến xã hội các quốc gia tiền tiến cũng khó lòng tránh khỏi »

Luận điệu vu khống này căn cứ vào đòi vơ đũa cả nắm mà **Ngôn Luận** không hề mắc. Như thế sự vu oan này đã mất hết giá trị.

Nhưng điều đáng nhận xét là kỹ thuật của TQNB. Báo ấy cho rằng giả thử **Ngôn Luận** đưa được bằng chứng và vật chứng, thì đối tượng công kích cũng chỉ là một số ít phần tử bất pháp thôi.

Ngôn Luận cũng nghĩ như thế. Nhưng lẽ hẳn vì cả số ít phần tử bất pháp có một tầm mức quan trọng gây thiệt hại đến như thế nào cho nền kinh tế Việt Nam và cho cả Hoa kiều nói chung, di hại cho cả Hoa Kiều nghèo lâu, dùng Lão Việt Nam như thế nào thì đây mới là vấn đề. Tầm mức quan trọng đây không tùy thuộc con số ít hay nhiều, đấy là điểm mà TQNB cố tình che đậy.

Hơn thế nữa, TQNB còn cho rằng nếu không đưa được chứng cớ rõ ràng nếu Ngôn Luận công kích kiểu mũ tên vô đích « *thì là Ngôn Luận đã cố tình phỉ báng toàn thể thương nhân Hoa kiều* »

Lý luận một chiều này mới thực là lý luận kiểu vơ đũa. Vơ đũa như sau :

— Nếu làm được thì chỉ là vạch mặt một thiểu số.

— Nếu không làm được thì là xúc phạm đến toàn thể Hoa kiều.

Ơ sao lại lạ thế !

TQNB công nhận là có một thiểu số bất pháp. Nếu Ngôn Luận không đưa được chứng cớ thì Ngôn Luận thất bại trong công tác vạch mặt một thiểu số bất pháp, chứ sao lại là xúc phạm đến toàn thể Hoa kiều được.

Nhưng TQNB hãy yên chí !

Chứng cớ cả nhân chứng lẫn vật chứng đều không thiếu :

Chúng ta hãy tạm lấy một trường hợp điển hình :

NẠN HEO.

Để quý bạn đọc giả nhận định thêm rõ, chúng tôi đi ngược thời gian lên tận 1957.

Năm này tổng cộng có 22 láng thêm một Láng Heo Đối Chứng.

Thành phần phân chia như sau :

trọng cho tình [illegible] hay là TQNB chỉ muốn bưng bít ?

Sơ lược 4 [illegible] NB vu cáo bừa [illegible] mà TQ chúng tôi đã phơi bày rõ lý luận của TQNB chỉ [illegible] Lý luận ấy không có điều gì hợp lý, và trên quan điểm của [illegible] không thể nào chấp nhận được.

Thêm một vài chi tiết

MÂU THUẪN

TQNB còn lên mặt dạy đời khuyên bảo Ngôn Luận đừng mâu thuẫn:

TQNB trích Ngôn Luận : *Tình hình xã hội như thế chỉ có một chính phủ liêm khiết như chính phủ nước Anh mới mong tiêu trừ được cái [illegible] Ba Tàu. Nhưng trong lúc chờ đợi một chính phủ liêm khiết tương tự thì biện pháp duy nhất là chúng ta (chỉ người Việt Nam) hãy rập theo mánh lới kinh doanh của chúng (chỉ Hoa Kiều)*

Trích Ngôn Luận như thế, TQNB khuyên Ngôn Luận đừng rơi vào mâu thuẫn « lẽ nào vừa chỉ trích mánh lới gian thương xong đã lại dạy người làm gian sao ? »

Nhận được một lời khuyên không thù lao, Ngôn Luận cảm kích. Nhưng khốn nỗi, Ngôn Luận không mâu thuẫn chút nào thì làm sao mà nghe lọt lời khuyên.

Ngôn Luận viết :

« Đây là một tình trạng xã hội. Chỉ khi nào guồng máy công quyền liêm khiết như kiểu Ăng lê thì mới có hy vọng loại bỏ được ảnh hưởng thương mại tai hại của Ba Tàu, nhưng trong khi chờ đợi công quyền liêm khiết, chỉ còn cách là chúng ta cũng phải học tập tổ chức như họ mới có thể cạnh tranh lại được. Chỉ khác một điều là ta **bắt lấy những ưu điểm lợi ích** *trong lề lối làm việc của họ, nhưng* **bỏ bớt những vẻ luộm thuộm đi, và làm cho đường hoàng minh bạch.**

Nghĩa là ta cũng phải đi đến chỗ lập hội phối hợp thị trường, tổ chức dịch vụ chung nhau mà lập lấy nguồn tài chính để mà tự làm lấy những dịch vụ thanh toán không cần tiền mặt.

Tóm lại tổ chức tài chính ngân hàng của ta phải tăng hiệu lực được cho Hội Buôn của ta, và Hội Buôn của ta phải cấu kết được với nhau thành một khối.

Bằng không, nếu chỉ đòi chính quyền ban cho độc lập kinh tế thì không bao giờ độc lập kinh tế lâu ù tự đến với chúng ta cả. (Ngôn Luận 16 8)

Vấn đề học tập ở đây còn tế nhị hơn thế, vì lẽ như *Ngôn Luận* đã công nhận,

một mặt Ba Tàu được thừa hưởng những đức tính cổ truyền của Trung Hoa,

nhưng mặt khác Ba Tàu lại gắn liền những mỹ đức ấy vào công cuộc làm ăn gian giảo. Như thế đức tính cần cù, chăm chỉ, nhẫn nại, đem áp dụng vào điều gian, cũng ví như kẻ trộm, đã là kẻ trộm lại còn cần cù, thì còn nguy hại gấp bội kẻ trộm thường.

Do đó *Ngôn Luận* chủ trương gạn lọc mỹ đức của Trung Hoa ra khỏi cái thói gian Ba Tàu.

Vì thế *Ngôn Luận* còn viết :

Mặt khác, nạn hối lộ thì ta phải diệt trừ, nếu ta chạy theo cả cái xấu thì tức là ta giết ta luôn, ta không lo cày lúa, không lo trồng trà, mà cũng quay sang làm ký sinh rồi như họ thì tức là ta tự giết ta !

Ngôn-Luận đâu có chủ trương rập theo mánh lới kinh doanh của Ba Tàu, như TQNB xuyên tạc ?

TƯỞNG TƯỢNG !

TQNB còn có một lý luận thú vị. Báo ấy viết :

[illegible]

gian thương tống nhiên biến thành tư bản.

TQNB viết :

« Chúng tôi cũng rất khâm phục báo Ngôn-Luận đã dám tưởng tượng ra câu chuyện tư-bản-gia dưới cực quyền thống trị cộng sản lại có thể bắt nạt được cán bộ Cộng, thì chẳng hóa ra đại lục do Cộng Sản thống trị là thiên đường của các nhà tư bản ư ? ».

Theo ý của TQNB thì *Ngôn-Luận* đã tưởng tượng.

Vậy mà vẫn theo lý luận của TQNB, mới tưởng tượng thôi cũng đã mắc tội : *"phủ nhận việc Cộng sản tiêu trừ giai cấp tư sản, phủ nhận sinh hoạt tối tăm của nhân dân đại lục".*

Lối lý luận tiểu xảo không đã hù lừa ai được, thứ nhất vì lẽ *Ngôn Luận* không tưởng tượng.

Chứng cớ đây :

Ngày 16 tháng 7 năm 1962, tuần báo Newsweek trong bài nói về Lục địa Trung Hoa với nhan đề là : Thiên Đường chưa mất (8) nói rõ về một lớp người theo chủ nghĩa «mại mại, xực xực» vẫn còn được hút thuốc lá ba con 5, đưa vợ đi làm đầu 4 Mỹ kim một cái pec-ma-năng và vẫn có gia nhân.

Như thế rõ ràng là *Ngôn-Luận* không tưởng tượng.

TQNB có thể bảo Newsweek tưởng tượng, nhưng chắc là lời tuyên bố của TQNB rất ít giá trị đối với độc giả Newsweek.

Ngôn-Luận đã không tưởng tượng thì *Ngôn-Luận* cũng không phủ nhận việc C.S. tiêu trừ giai cấp tư sản này cũng như không phủ nhận sinh hoạt tối tăm của nhân dân Đại Lục.

Vì lẽ nếu còn một số người theo chủ nghĩa *«mại mại, xực xực»* [illegible] được Cộng sản trọng dụng, thì chỉ có nghĩa vì nhu cầu giai đoạn C.S. còn cần những người đó, và trường hợp ngoại lệ đó xác nhận rằng C.S. chủ trương thủ tiêu giai cấp. (L'exception confirme la règle).

Tóm lại là TQNB vội vu oan quá, và cũng không thèm tìm hiểu và theo rõi tình hình ở lục địa mà báo chí Tây Phương đăng tải.

DỐT

TQNB còn chê *Ngôn-Luận* dốt.

Báo ấy bảo rằng *Ngôn-Luận* chỉ trích hàng xấu đều do Ba Tàu làm ra... Xấu thì phải ế... đằng này sản xuất ngần nào chạy ngần ấy thì phải nhận giá trị về tài của nó... v.v...

Trước hết *Ngôn Luận* bảo Ba Tàu làm **hàng giả chứ không phải hàng xấu.**

Thiết tưởng **giả** và **xấu** là hai chuyện khác nhau.

Mà cho là xấu nữa thì lý luận của TQNB cũng không vững.

Vì lẽ chính phủ khi thấy trong nước sản xuất được một mặt hàng nào thì cấm hàng nhập cảng tương đương để bảo vệ hàng trong xứ.

Vì nhập Việt Tịch, Hoa Thương cũng được bảo vệ. Nhưng nếu được bảo vệ mà làm xấu, mà không tiến tới chỗ khiến cho giá hàng cạnh tranh được với hàng ngoại, và không nâng cao phẩm chất hàng lên thì chỉ là phụ lạc sự bảo vệ, để thiệt cho người tiêu thụ, vì đáng lý nếu không có sự bảo vệ thì người tiêu thụ được dùng hàng tốt hơn, và có khi còn rẻ hơn. Nhưng ở đây *Ngôn-Luận* nói rõ Ba Tàu làm đồ giả, lấy vỏ ngoại hóa, nhét ruột nội hóa vào, bán theo giá ngoại. (Ví dụ *Ngôn-Luận* đưa ra : Dahlia Spray Net (của Nhật); Pearl Cotex; Whisky Black and White (của Mỹ); kính Midev, kẹo Hòa Lan, Sì USA v.v...; made in Cholon).

Không ai chỉ trích hàng nội hóa xấu trong thời kỳ kỹ nghệ còn phôi thai, mà TQNB phải bênh vực, nhưng còn làm giả để bán như hàng ngoại thì là mạo hóa và phạm luật.

Hiểu nhầm từ chữ giả sang chữ xấu, quả là TQNB đã thông minh hơn *Ngôn-Luận* nhiều. Và điểm này quả là như TQNB đã nói (thiết tưởng không cần nói nhiều).

TQNB khi nhận định về một thí dụ tượng trưng để trình bày mánh khóe làm giả của gian thương Ba Tàu đã viết rằng nếu như báo *Ngôn-Luận* nói thì thương nhân Hoa Kiều (xin độc giả đổi dùm là gian thương Ba Tàu cho chính danh) ngu ngốc chứ không thông minh.

TQNB mổ xẻ ví dụ tượng trưng do *Ngôn-Luận* trình bày để làm bọc lộ mặt lối làm giả của gian thương. *N.L.* cũng đã nói rõ ràng trên thực tế không phải là dễ dàng như thế, nhưng để phơi bày thể thức làm giả căn cứ vào thủ đoạn gây ra nạn tại trường khan hiếm giả tạo để thủ lợi, *Ngôn-Luận* đã giản dị hóa trường hợp này đến cực độ.

TQNB mổ xẻ thí dụ của *Ngôn-Luận* ra làm ba điểm.

Về điểm một TQNB viết :

« Nói về điểm một, thử hỏi nếu hóa vật bán ra như báo đó nói, đã ghi vào sổ thật hợp pháp rồi lại nhờ người thân thuộc trừ hộ và mua vét lại, mua giá rẻ và bán giá cao tức nhiên lợi tức bội cao, vậy thì không những không được miễn thuế mà còn phải đóng thuế gấp bội, thì hỏi ai lại theo báo Ngôn-Luận tính bao giờ».

Thật là TQNB giả vờ ngờ nghệch.

Thuế *Ngôn-Luận* nói đây là thuế lợi tức.

Mà khi bán rẻ để làm giá thì gian thương vô sổ, quan thuế khám sổ không thấy lãi, thì đánh thuế lợi tức vào đâu được ?

Nhưng đến khi vét lại, tạo nên [illegible]

định thường là không dám tung tiền ra mua nhiều, sợ mai kia nó còn xuống nữa thì sao, nên vì ít vốn chỉ mua đủ số dự liệu bán được trong một thời gian mà thôi.

TQNB còn nói nếu bán rẻ để làm biến tướng thị trường tiêu thụ, chỉ nhằm phân tán dự trữ sang các kho bạn thì có ảnh hưởng gì đến thị trường mà đến nỗi bắt buộc Việt thương phải bán phóng theo.

TQNB đùa làm gì thế ! Việt Thương bán phóng theo là khi gian thương đang bán phá giá. Còn khi phân tán sang các kho bạn, vét hàng về, thì Việt Thương còn hàng đâu nữa mà bán phóng theo.

Thị trường bị ảnh hưởng vì lẽ như Ngôn Luận đã nói « *đến lúc biết là họ đã nắm được đủ số kiện hàng, lúc đó họ mới bán chợ đen».*

Thị trường bị ảnh hưởng vì hàng phân tán rồi gian thương cầm lại có bán ra đâu, và khi bán chợ đen thì phải bán giỏ giọt để duy trì tình trạng khan hiếm giả tạo.

TQNB còn nói nếu như thế thì thương gia Việt Nam vĩnh viễn chịu tình thế bị động và luôn luôn bị lỗ vốn, tất các thương gia Việt Nam phá sản hết rồi còn gì.

Theo lý luận của TQNB, thương gia Việt Nam còn sờ sờ ra đó đâu có chết hết, vậy thì làm gì có gian thương Ba Tàu.

Thật là lý luận kỳ dị.

Gian thương đâu có hoạt động được với tất cả mọi mặt hàng cùng một lúc. Theo sự tuần hoàn, gian thương làm khan hiếm một thứ hàng nào đó. Sữa hiếm, ăn bẫm một dạo lại ngồi yên, rồi bột mì hiếm, ăn bẫm một dạo lại ngồi yên, rồi vỏ ruột xe hơi hiếm v.v...

Thương gia Việt Nam (nếu không gian) làm ăn điều hòa phải có lãi (không có lãi ai buôn để mà mất vốn). Mỗi quãn bị gian thương bịp thiệt hại thì đã có số lời chân chính trong những ngày không bị bịp bù lại, nghĩa là cũng lưng làm cho gian thương ăn hớt mất một phần... Nếu chẳng may có kẻ bị khánh kiệt vì mắc bịp một quãn thì lại có người khác ra mở cửa hàng mới, số của hiệu đã đi đi, chứ làm sao mà hết Việt thương được.

TQNB còn xin Ngôn Luận lên bộ kinh tế mà hỏi.

[illegible]

quyền của người đứng tên.

TQNB thành thực không biết những trường hợp này ư hay là TQNB giả ngây ?

TQNB còn trách **Ngôn Luận** đọc sách Âu Mỹ bị ảnh hưởng, cho rằng Ngôn Luận lấy trường hợp hai xưởng chế tạo lời tranh thương phá giá, (tiếng Pháp gọi là guerre de prix — cas duopole) và trường hợp sự nghiệp lớn phá giá để phá sản thương xưởng ít vốn (casser les reins) để gán cho Hoa Kiều.

Không đâu, **Ngôn Luận** viết rõ rằng **Ngôn Luận** đã giản dị hóa tới mức tối đa trường hợp dẫn làm ví dụ để vạch rõ lề lối làm giá (mécanisme du prix) của gian thương.

Và Ngôn Luận đã nói : « *Lề lối làm giá này không có sách Tây Phương nào dạy hết, và khi áp dụng luật cung cầu định giá của kinh tế Tây Phương (vào trường hợp này) người ta chỉ thấy sai bét* ».

Tiếc rằng sách Hoa Ngữ cũng không bổ túc cho sách Tây Phương mà tả trường hợp làm giá này. Nếu có thì *Ngôn Luận* đã được dịp may chỉ phải trích dẫn khỏi phải viết.

***

Sơ lược, Ngôn Luận đã vạch rõ tất cả những ý kiến nhầm lẫn, những ác ý, những sự xuyên tạc của bạn đồng nghiệp TQNB.

Ngôn Luận thành thật tiếc rằng TQNB đã cắt xén khi trích dẫn, và đã cắt xén xuyên tạc làm sai hẳn ý của người viết.

Thái độ ấy không có gì là tinh tâm tìm hiểu, thảo luận để tự phản tỉnh cả.

Ngôn Luận thành thực tiếc điều đó, tiếc rằng TQNB phủ nhận vấn đề bằng thủ đoạn nói đổi quanh.

Và *Ngôn Luận* chỉ buồn cười khi thấy rằng loạt bài của *Ngôn Luận* khởi đăng từ ngày 13-8 mãi đến ngày 26 tháng 8 TQNB mới trả lời, và 3 ngày sau TQNB chung hai nhan đề **Ba Tàu Tranh Thương và Tranh Thương** không, để ngầm ám chỉ rằng vì loạt bài của TQNB mà *Ngôn Luận* bóc hai chữ Ba Tàu và phải xoay sang xu hướng mới.

Ở đây, TQNB trên cương vị là đồng nghiệp tất cũng biết rõ như chúng tôi, lý do **Ngôn Luận** cắt bỏ hai chữ Ba Tàu là một lý do **hoàn toàn ngoài ý muốn của Ngôn Luận**.

Cho nên dù trong cái tiêu đề « Ba Tàu Tranh Thương » hai chữ « Ba Tàu » bị dục bỏ nhưng nội dung của loạt bài viết về cái đề ấy không hề thay đổi.

TQNB còn cho biết rằng báo ấy [illegible] Luận thì lại có một bức thư nặc danh đánh máy mà chỉ cần xét một vài lỗi chính tả, người ta đủ thấy kẻ viết thuộc thành phần nào.

Thành phần ấy không nặc danh. Nhưng lối xử sự thì nặc danh. (xem phần phụ lục). Phải chăng nặc danh cũng là một trong những đặc tính của gian thương Ba Tàu ?

(8) Xem bài China : Paradise Not Lost trích đăng ở phần phụ lục.

Kết luận

Vì trót có lời hứa trước, hứa rằng: *«Còn ai bảo rằng nạn này không có hoặc bảo rằng chúng tôi nêu vấn đề lên là phá hoại, là chia rẽ chúng tôi sẵng sàn tranh luận».*

Nên chúng tôi phải giữ lời cam kết. Để khỏi làm thiệt hại đến các bài khác có thể làm phiền lòng quý bạn đọc giả nên chúng tôi xếp hẳn bài trả lời này vào một trang phụ trương đặc biệt gửi tặng quý bạn muốn theo rõi vấn đề một cách thấu đáo.

Quý bạn thấy rằng chúng tôi đã đăng tải nguyên văn bài báo (được phiên dịch sang Việt Ngữ) của TQNB còn TQNB chỉ nghiên thảo theo 1 chiều hướng bưng bít không dịch nguyên bản chúng tôi viết cho đọc giả Hoa kiều hay tường.

Do đó, chúng tôi cho rằng lời hứa của chúng tôi trước đây đã được thực hiện đầy đủ. Và kể từ đây đối với những bài nghiên thảo vô giá trị như kiểu nghiên thảo của TQNB chúng tôi xin miễn trả lời, mỗi khi bài của chúng tôi không được đăng tải nguyên văn.

Bởi vì chúng tôi không có quyền làm mất thì giờ của quí đọc giả *N.L.* nhiều hơn nữa về những bài báo vô giá trị.

Chúng tôi cũng xin nói thêm rằng: Toàn bài nghiên thảo của TQNB tiết ra một thâm ý cố tình lôi cuốn một vấn đề mà Ngôn Luận chỉ đặt trong phạm vi kinh tế sang lĩnh vực chính trị.

Vì giới hạn bài báo trong phạm vi kinh tế, nên **Ngôn Luận** không đề cập tới chính trị. Còn nếu như TQNB nhất định muốn lôi chính trị vào thì, không phải xuất bản một cuốn bạch thư là xong, mà còn phải viết cả một cuốn « Bách Khoa Tự Điển » về sự tranh chấp chính trị giữa Trung Hoa và Việt Nam suốt 4 ngàn năm lịch sử mới đủ. Đó là một vấn đề mà, hơn ai hết, các bạn Hoa Kiều ở Việt Nam bây giờ thấy rõ là cần phải tránh và tại sao cần tránh ?

Thiết tưởng như thế TQNB đừng nói đến thứ chính trị rẻ tiền lấy cộng sản làm cái mộc để che đậy hết mọi sự gian dối sẽ có lợi cho Hoa Kiều nhiều hơn là phơi bày mưu mô chính trị bưng bít ấy ra trong lúc này.

Trên đây chỉ là sơ lược vài điểm nho nhỏ để trả lời loại bài nghiên thảo quá non kém của T Q N B, nhưng cũng đủ vạch mặt nạ đạo đức giả của T Q N B.

Ngôn Luận hy vọng rằng T Q N B kịp thời nhận định sự sai lầm của mình, để rồi bỏ hẳn cái thói « chụp mũ Cộng Sản lên đầu người khác.

15 tháng 9 năm 1962

Ngôn Luận

Phụ lục đính theo

1) Bức thư nặc danh.

Sợ chúng tôi không theo rõi loạt bài của TQNB, một lá thư nặc danh đã được gửi tới Tòa soạn qua nhà Bưu Chính, dấu Bưu điện ngày 3 tháng 1.

Nguyên văn như sau :

" NHÀ TRÍ THỨC CÒN HÔI SỮA "

- CÁC NƯỚC PHE THẾ GIỚI TỰ DO, ĐANG SIẾT CHẶT SỰ ĐOÀN KẾT ĐỂ CHỐNG CỘNG.

- BÁO NGÔN LUẬN TÌM CÁCH CHIA RẼ VÀ LY GIÁN DÂN-TỘC NƯỚC BẠN —— " HOA-VIỆT "

Trên đây chúng tôi được nhiều Bạn TRUNG-HOA cắt trong những tờ báo HOA gửi đến liên tiếp những bản "NGHIÊN-CỨU LẠI x x x x...:" do quý báo đăng trong mấy ngày rày. Chúng tôi rất tiếc rằng, một nhà văn, thay mặt cho dân ta để nói chuyện, cứ đi gieo thêm nhiều ác cảm mà có hại cho nước nhà.

Chú thích của Tòa Soạn

— Chỉ cần xét lỗi chính tả: chống Cộng, Nghiêm Cứu, ác cảm, là đủ rõ người viết thuộc gốc nào?

— Người viết đi nặc danh lại còn nói dối, người ấy bảo những bản nghiên cứu cắt trong những tờ báo Hoa. Sự thực người ấy chỉ gửi có một bản, và ở Saigon hơn một chục tờ báo Hoa Ngữ chỉ có một tờ TQNB nghiên thảo bài của *Ngôn Luận* mà thôi.

— Người viết đội lốt người Việt tự nhận là dân ta, làm ra vẻ người Việt bất mãn vì những bài báo của *Ngôn Luận*. Thái độ ấy cũng là một thái độ giả mạo.

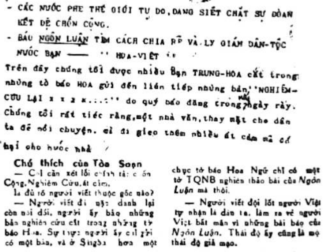

2) Bài trích dịch Newsweek Paradise Not Lost

Vì thiếu chỗ nên chúng tôi xin phép chỉ trích dịch một đoạn của bài báo:

« Vì tiếp tục phục vụ cho nhà đương cuộc Trung Cộng, bọn «Cộng sản Tư bản» (9) vẫn được lãnh lương và phụ cấp hầu như thời xưa. Trên đường Nam kinh (một phố buôn bán lớn của Thượng Hải) họ lái xe Buick kiểu năm ngoái và xe Đông Phong (xe Trung Cộng ráp). Đi xe họ cẩn thận kéo màn che, để tránh những phản ứng của những kẻ tò mò hay đói ăn. Họ mặc quần áo hàng Ăng Lê cắt rất sang, hút thuốc State Express chính hiệu Ăng Lê (một thứ thuốc mà Mao Trạch Đông ưa thích), cho vợ đi làm đầu mỗi lần uốn tóc chi tới 4 Mỹ kim, và cho vợ đi sắm áo dài kiểu Trung Hoa bằng lụa. Có người sống trong những tòa lâu đài lớn xưa kia của các tài-pán người Âu. Có người còn có cả bể bơi và sân tennis nữa ».

NEWSWEEK ngày 16-7-1962

(9) Xin hiểu là bọn tư bản đầu hàng Cộng sản, bọn theo chủ nghĩa « mại mại xực xực ».

Mỗi ngày MỘT TRUYỆN

Một trường hợp đợi chờ

Của PHẠM-CAO-CÙNG

Tự rút khăn lau mồ hôi trán, ngẩn ngơ nhìn cái xác Liễu nằm nghiêng chỗ sau quầy tiền. Tự không ngờ rằng con người lại... dễ chết đến thế. Trước đây, mỗi khi Tự đập một con dán, vụt một con thạch sùng mà thấy con vật nằm chỏng chơ, chếp ngóp, thì hắn vẫn thường tự hỏi : « mấy giống này chết mau như thế, nhưng chắc giống người chết phải lâu và lại khó khăn hơn nhiều ? ». Nhưng Tự nào có ngờ, sau khi tính toán và quyết định, Tự đến ngôi hàng tạp hóa của Liễu, — cô mèo ruột của hắn, — nói dăm ba câu chuyện rồi thừa lúc bất ngờ, nhặt chiếc xà beng, thường dựng ở góc nhà, dùng tờ giấy báo bao nơi tay cầm cho khỏi để lại vết tích, rồi vụt một chiếc chẳng lấy gì làm mạnh lắm vào sau ót Liễu, thì cô gái ngã quay lơ xuống ngay, không kịp kêu la một tiếng !

Tự toan đánh bồi thêm một chiếc nữa, nhưng thấy Liễu nằm cứng đơ thì hắn lại dừng tay, và cúi xuống xem xét. Sau mấy phút, Tự đã chắc chắn Liễu đã chết vì tim không thấy đập, mà mắt thì đã trợn ngược, chẳng còn thấy lòng đen đâu nữa. Cẩn thận, tên sát nhân lấy tờ giấy bao cán xà beng ra, kế đó mới mở ngăn kéo mà lấy tiền...

Tự bỗng ngẩng lên, vì thấy có tiếng người hỏi :

— Chú ơi, có đường trắng không, cho tôi nửa ký đi !

Tự nhận ra đó là một con bé chừng 12 tuổi, ăn vận lôi thôi, ý chừng cũng là trẻ trong xóm thì phải. Điềm nhiên, Tự lắc đầu :

— Hết đường rồi em à ! Sớm mai thì mới có, nếu cần thì em qua tiệm khác mua đi !...

Con nhỏ đi rồi, Tự thầm phục mình bình tĩnh được đến thế. Hình như vừa đây, Tự đã trả lời thực tự nhiên, giọng không hề run run chút nào cả !

Nhưng Tự thấy rằng mình phải rút nhanh mới được, kẻo mà có ai tới nữa, hỏi mua bán gì thì nguy, khó có cách trả lời...

o°o

Tự từ xưa vẫn làm nghề đi bỏ mối hàng cho nhiều nhà sản xuất. Bởi vậy mà sau vài lần tới gởi dầu bông, đồ chơi trẻ nhỏ bằng nhựa cho cô Hai Liễu, gã đã làm quen được với nàng thiếu nữ hơi quá lứa này, rồi kể đó « mèo » luôn, với dự định xây dựng tổ ấm gia đình. Nhưng Tự tuy cũng kiếm dư dả ít nhiều, lại thường bị bè bạn rủ rê trác táng nên luôn luôn bị thiếu hụt và đã mấy lần phải vay tiền của Liễu để trả hãng rồi... theo sự dò xét của Tự thì Liễu cũng có được một số vốn nhỏ, tuy nhiên, khi chỉ mèo chuột với nhau, số tiền đó đủ để thỉnh thoảng ứng ra mà tiêu xài, trong những lúc thiếu hụt, trái lại, nếu hai người lập gia đình thì e rằng khó lòng mà đủ sống. Bởi vậy, Tự trong thâm tâm, nhất quyết gạt bỏ chương trình cưới Liễu, và mỗi khi bị nàng hối thúc, gã chỉ tìm cách hòa hoãn, nói rằng còn cần phải trù liệu một số tiền kha khá đã !

Nếu câu chuyện chỉ có thế thì cũng chưa có gì đáng kể. Không may cho Tự, buổi ấy, gã đi Cần Thơ thâu tiền hàng, bị bè bạn rủ rê đánh bạc, rồi có lẽ gặp một tên bịp chuyên môn, nên có mấy chục ngàn, hắn đã đem « nướng » cả vào cuộc đỏ đen nguy hiểm. Hạn nộp tiền cho hãng đã tới rồi. Tự luống cuống không hiểu làm cách nào đây để bù vào lỗ hổng. Nếu không đủ tiền nộp, rất có thể Tự sẽ bị đuổi khỏi hãng và bị truy tố nữa là khác.

Vốn cũng là một kẻ sống đơn độc, chẳng có bà con thân thuộc, Tự thấy rằng giữa lúc sắp chết đuối này, gã chỉ còn có mỗi một cái cọc để bấu víu : đó là Liễu. Khốn nhưng hồi này, Tự lại đam mê mấy con đàng điếm trẻ đẹp hơn Liễu, ít lại thăm Liễu thân mật nữa, nên cũng khó mà tới đào tiền của nàng được.

Cuối cùng thì Tự quyết định... Đã thường lưu lại tiệm Liễu cả ngày trời, Tự biết vào buổi chiều, khi nhá nhem tối, các nhà đều lo vào việc làm bữa hoặc ăn cơm, thì cửa hàng của Liễu hàng giờ không có bóng một người nào vào mua bán. Đó thực là một cơ hội dễ dàng cho Tự hành động.

Và kẻ bất nhân thi hành đúng kế hoạch như chúng ta đã thấy. Liễu đã bị hạ sát, Tự đã vơ được một số tiền khá lớn, bây giờ chỉ còn phải nghĩ kế trốn lánh một thời gian.

Không lưỡng lự, Tự coi đồng hồ rồi nhảy tắc xi ra thẳng bến xe. Thấy xe đò Rạch Giá đông khách, sắp chạy Tự không lưỡng lự, lên luôn. Chừng 10 giờ đêm, Tự tới Rạch Giá. Thường đã qua đây nhiều lần, Tự quen biết mấy nhà ngủ sạch sẽ và êm tĩnh, nên dù tại tỉnh nhỏ, 10 giờ đã là khuya, Tự cũng kiếm được nơi yên nghỉ rất dễ dàng.

Buổi sáng, việc đầu tiên của Tự là kiếm mấy tờ báo đọc. Gã thấy tin vụ án mạng đường Bàn Cờ đã được nêu lên trang nhất. Người ta đăng cả ảnh Liễu, chống tay lên má, mỉm cười duyên, và hình chụp chỗ quầy tiền với những mũi tên chỉ nơi Liễu nằm chết, và nơi dựng chiếc xà beng sát nhân, không có qua một vết tay của hung phạm. Mấy ông phóng viên khéo thêu dệt làm cho vụ án mạng thành vô cùng ly kỳ hấp dẫn. Đời một cô gái, thuộc hạng ế chồng, sống tăm tối trong một hẻm Bàn Cờ bỗng nhiên được tiểu thuyết hóa một cách ghê gớm. Có báo nói Liễu là một tay chuyên buôn lậu chất ma túy thuộc hạng quốc tế, hàng tuần có tới ba bốn chiếc phi cơ chở hàng từ Mên, Lào qua... Có báo tỏ ra thông thạo hơn, lục lọi lai lịch nguồn gốc của Liễu, khám phá ra nàng có một bà dì Hoa Kiều đã từng bị bọn thực dân bắt vì tình nghi làm chính trị. Do đó, ông ký giả này nêu lên một giả thuyết : Liễu là một tay gián điệp lợi hại, thuộc hạng Mata Hari, hay Khổng Bình, hình như hoạt động cho đảng Lam Y mới tổ chức lại thì phải.. Và bây giờ Liễu bị giết, chắc chắn là vì nàng đã bị đối phương thanh toán. Và những vụ án gián điệp thuộc loại... màn bạc này, thực rất ít khi tìm ra được thủ phạm !..

Tự vừa nhấp nháp ly cà phê thơm ngát, vừa nằm đọc những tin này một cách vô cùng thích thú. Tự yên lòng vì không thấy có một báo nào nhắc nhở tới Tự, hay là một chàng trai trẻ nào, sống thân mật bên Liễu. Tự gật gù, nở một nụ cười đắc ý, thầm khen mình đã khôn ngoan, bấy lâu nay, qua lại nhà Liễu mà kín đáo, không hề để cho ai để ý tới mình.

oOo

Anh bồi phòng vào hỏi :

— Thế nào, cậu Ba không đi giao hàng à ? Cậu có dùng cơm thì cho biết để tôi bảo nhà bếp 12 giờ đem lên cho cậu ?

Tự mỉm cười, lắc đầu :

— Không, kỳ này tôi không phải giao hàng cho ai hết, vì tôi cũng chán nghề đi bỏ mối rồi... Cực nhọc lắm, anh ôi, mà nào có kiếm được dủ xài ?

Anh bồi hỏi lại :

— Chắc cậu về đây nghỉ xả hơi ít ngày cho khoẻ, rồi lại trở về đô thành kiếm việc khác chứ ?

Tự gật đầu :

— Ừ, tôi cũng tính thế, và nếu ở đây có công việc gì làm đỡ thì tôi ở luôn lại càng tốt. Saigòn chật chội, nóng nực lắm, sống được ở tỉnh mát mẻ trong một thời gian thì khoẻ !

Anh bồi suy nghĩ một lát, rồi bảo :

— A, may ra thì cậu Ba có việc làm rồi... Bữa trước, tôi có thấy ông Hương chủ tiệm cầm đồ Bình dân ở phố chợ nói : thầy thơ ký của ông nghỉ rồi, mắc đi quân dịch... Ông Hương cũng muốn kiếm một người lanh lẹ, cẩn thận nhưng chưa thấy có ai... Cậu Ba thử qua đó, hỏi coi.

Tự theo lời anh bồi, mặc đồ rồi tìm tới tiệm ông Hương. Gã tự giới thiệu trước cũng đã giúp việc cho mấy tiệm cầm đồ trong Chợlớn, nên được ông Hương thâu nhận ngay. Và ngay buổi chiều, Tự dọn đồ về nhà mới, khỏi phải ở phòng ngủ nữa. Tự nghĩ thầm : với số lương hai ngàn đồng, tuy chả là bao, nhưng cũng đỡ cho mình nhiều, khi còn cần phải lánh mặt xa một thời gian, đợi cho vụ án mạng kia yên yên đã !

Liền mấy ngày sau, Tự vẫn theo rõi các tin tức trên báo. Nhưng vì ký giả không đào thêm được tài liệu nào, nên đành phải cho lui vụ án này, để đuổi theo làm những bài tường thuật về một ông Đạo núi Cấm, chữa bịnh bằng cách dùng lưỡi... liếm !

Tự sống ở nhà ông Hương kể ra cũng tạm yên thân. Công việc trong tiệm cũng không có gì là bận rộn cho lắm, riêng khó chịu một điều, lắm lúc rảnh rang, Tự muốn ngồi suy tính đường đi, nước bước của mình nếu xảy ra trường hợp gã bị «dính», thì gã lại bị ông Hương kéo ra chơi... cờ tướng. Ông đánh liên miên, suốt từ sáng sớm cho tới khuya, và lúc vào mùng ngủ rồi, ông cũng còn bàn cãi về các thế cờ cho đến lúc người chịu truyện ngủ thiếp đi, không trả lời ông nữa.

Thấm thoát hơn nửa tháng qua. Tự sốt ruột quá, hỏi vay ông Hương một số tiền, nói rằng để về Saigòn lấy thêm ít đồ cần thiết. Nhưng tới đô thành, Tự không làm việc gì khẩn thiết hơn là tìm đến ngay khu Bàn Cờ, đi qua nhà của Liễu để dò xét tình hình... Tự ngạc nhiên thấy căn nhà này đóng cửa im ỉm, phía ngoài có niêm phong, dấu son đỏ còn đó nhưng những dòng chữ đánh máy đã phai nhòa. Trước cửa, mấy thằng trẻ nhỏ trong xóm tụ tập, đứa đánh đáo, đứa cầm gậy chọc trái trứng cá.

Tự thấy bồn chồn trong dạ. Và Tự lượn qua lượn lại trước căn nhà này có tới mấy chục lần... Rồi ráng hôm sau, và hôm sau nữa, Tự luôn luôn thay đổi cách ăn vận để người ta khỏi lưu ý, và qua lại trước căn nhà đóng kín mít kia như sốt ruột chờ đợi một cái gì...

Cho đến ngày Tự đương đi vơ vẩn trước nhà, liền thấy bàn tay công an đặt nhẹ lên vai chàng, và Tự đi theo về sở. Tự không lấy làm ngạc nhiên... Trái lại, thở phào nhẹ nhõm, vì từ nay, gã hết phải chờ đợi, bồn chồn... lo lắng.

TÌM VIỆC

— Thanh niên học lực trung bình (văn khoa và luật khoa) muốn kiếm việc hoặc dạy học trường tỉnh, tư gia. Thư cho Minh 109/4 Lê quốc Hưng Saigon.

— Nữ sinh lớp Philo Tú Tài Pháp muốn kèm trẻ em tại tư gia. Thư gởi cô Bạch Kim số 51/50E Nguyễn Trãi Chợlớn.

Sách mới

NGÔN LUẬN vừa nhận được :

— Số học và Đại Số Học lớp Đệ Thất, do ông Nguyễn đình Hàm, nguyên hiệu trưởng trường Quốc Học Huế biên soạn và ấn hành, gửi tặng. Giá bán 30 đồng.

— Địa Lý các cường quốc kinh tế, lớp Đệ Nhất Văn Chương, Khoa học và Kỹ thuật do ông Bùi đình Tấn và ông Đàm Xuân Thiều soạn thảo gửi tặng. Giá 60 đồng.

Xin cảm ơn các tác giả và giới thiệu cùng quý bạn đọc.

NGÔN LUẬN

BÉ NGÔN BÉ LUẬN

của VĂN-HIẾU

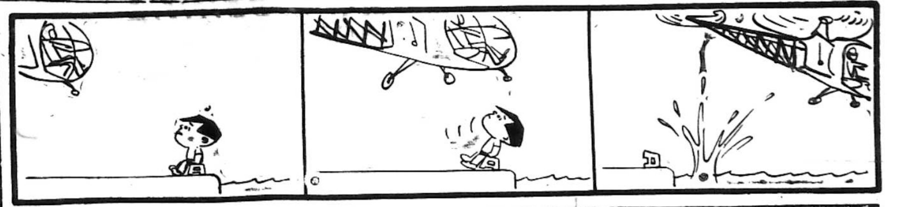

BẠN ĐỌC NGÔN LUẬN DỰ THI CHỐNG GIAN-THƯƠNG

Trung-Thu Nguyệt-Bính

Truyện dự thi của THANH-BÌNH

Cụ Hiệp vừa đi dạo phố để xem bánh Trung Thu, về tới nhà cụ đi thẳng lên sác gọi trẻ pha trà. Vừa uống, cụ vừa cười nói một mình :

— Hà.. hà... gian thương láo thật thì ra chúng chỉ lợi dụng "cái mác" bề ngoài để kiếm tiền thiên hạ thôi, kỳ thực bánh nào cả thế. Láo thật.

Cụ thong thả mở nắp bình thủy nước sôi, chế thêm vào chiếc ấm gan gà và ngồi chờ cho nước ngấm. Năm nay cụ đã ngoại tám chục tuổi, nhưng nhờ trời, cụ còn tráng kiện lắm, mái tóc bạc phơ, làn da đỏ ối, nhất là đôi mắt sáng trưng, biểu lộ sự minh mẫn. Cụ là người sinh quán tại Hà Nội; mấy chục năm trước cụ chỉ chuyên nghề buôn bán lập nghiệp, nên hầu hết các giới kinh doanh cả Việt lẫn Hoa không ai là người không biết cụ. Vài mươi năm nay, vì tuổi già và cụ bà lại sớm quy tiên chầu Phật, nên cụ thôi buôn bán để dưỡng già. Nhờ phúc ấm, các con cụ nay cũng đã trưởng thành cả, người nào cũng đều có danh trong xã hội, nên cảnh cụ hiện nay thật là dễ chịu.

Từ ngày di cư vào Nam tránh họa Cộng sản, cụ ở với con thứ hai. Ngày ngày, cụ chỉ đi câu để giải trí, và du ngoạn các nơi danh lam thắng cảnh để di dưỡng tinh thần. Thú dạo chơi các dãy phố Sài Gòn—Chợ Lớn để xem thiên hạ kinh doanh là cụ ưa nhất. Hôm nay, đi xem bánh Trung Thu trở về, cụ nực cười cho cái nhầm của thiên hạ mãi, chắc hẳn cụ đã nhận thấy mánh khoé xảo quyệt của bọn gian thương thì phải.

Tuần nước thứ hai vừa cạn thì chị giúp việc lễ phép chắp tay thưa :

— Thưa cụ, cậu mợ Đốc con lên thăm cụ ạ, vì cậu mợ Hai con cũng vừa đi vắng, nên con trình cụ ạ.

— Thế à. Chị mời cậu mợ ấy lên đây, bảo ông mời cậu mợ lên xơi nước.

Chị giúp việc vội vàng chạy xuống nhà dưới thì vợ chồng ông Đốc cũng vừa lên hết cầu thang. Cụ Hiệp cất tiếng cười vui vẻ để đón con trai và con dâu :

— Kìa cậu mợ lên chơi, vợ chồng em nó lại vừa đi vắng.

Vợ chồng ông Đốc kính cẩn :

— Lạy thầy ạ. Thầy vẫn mạnh chứ ạ ?

— Ờ, nhờ trời thầy vẫn khá, cậu mợ mua quà gì cho thầy thế ?

Bà Đốc kính cẩn bưng mấy hộp bánh Trung Thu để trên sập trước mặt cụ :

— Thưa thầy nhân dịp Trung Thu vợ chồng con lòng thành có mấy cân bánh để Thầy thưởng nguyệt ạ.

Cụ Hiệp cười, rồi cầm mấy hộp bánh ngắm nghía. Bỗng cụ lại cười lớn và hỏi bà Đốc :

— Cậu mợ mua bánh ở đâu thế này, mà bao nhiêu tiền một cân ?

Ông Đốc nhanh nhẩu trả lời :

—Thưa thầy bánh Nướng nhân vây thập cẩm tới trăm tám, bánh dẻo nhân ngũ vị mà thầy ưa dùng thì trăm tư đấy ạ. Thưa thầy chính hiệu « Hương Tây Trúc » quý lắm ạ.

Nghe con trai nói, cụ Hiệp lại cười ngất. Cụ nhìn hai vợ chồng ông Đốc bằng con mắt nhân từ thương hại, đoạn cụ bảo :

— Cậu mợ xơi nước đi rồi thầy nói cho mà nghe, cậu mợ nhầm rồi !

Vợ chồng ông Đốc ngẩn người không hiểu ông thân sinh định nói gì. Bà Đốc ngượng nghịu xoa hai tay vào nhau tiến lại gần cụ :

— Thưa thầy quả thực vợ chồng con không nhầm. Bẩm chính hiệu « Hương Tây Trúc » đấy ạ. Chúng con phải đặt trước mới có bánh đấy ạ.

Cụ Hiệp vuốt râu cười mỉm, chỉ chiếc ghế gần đó cho con dâu ngồi, và nói :

— Ấy thế mới lại càng nhầm ! Các cậu các mợ tuy là kiến thức thì hơn thầy thật, song sự từng trải và mặt trái của đời, thì các cậu các mợ chưa biết, nên nhầm là phải lắm.

Ông Đốc ứng chừng hơi phật ý vì câu nói của cụ thân sinh, nên tiến lại gần sập mở hộp bánh ra và lễ phép nói :

— Thưa thầy chúng con đoan chắc là chúng con không nhầm, vì hiệu bán « Hương Tây Trúc » đã nổi tiếng lâu năm không ai là không biết. Năm nào họ cũng quảng cáo từ trung tuần tháng 7 âm lịch. Kể tiền quảng cáo của họ cũng tới hàng chục vạn bạc mà chúng con lại đích thân tới cửa hàng để mua, thì nhầm sao được? Thưa thầy, chẳng lẽ con nhầm thì thiên hạ cũng nhầm cả sao ?

Cụ Hiệp lại cười vang và bảo vợ chồng ông Đốc :

(Xem tiếp trang 2)

Thơ

QUẦN QUẠI

Người cho mình ước vọng ban đầu
Vẫn tưởng trọn đời sẽ có nhau
Thề nguyện suy tôn thần vệ nữ
Và quên dần vị kỷ nguyên sầu
Mình đã từng say trong giấc mơ
Vành môi gầy héo hắt mong chờ
Tay nâng hơi thở che lòng ngực
Mà ngỡ làm như chuyện thuở xưa
Mình đốt trần gian nghe máu rơi
Tìm trong hình ảnh vết thương đời
Dư hương giọng nói người năm cũ
Huyền dịu như mầu hoa thắm tươi
Dù khoảng thời gian có cách xa
Cùng bao hoài vọng đã sang mùa
Nhưng sao mình vẫn thương người ấy
Rồi gởi cuồng điên lên ý thơ
Chiều lại ngày qua như bóng mây
Đường xưa còn mấy nẻo phố bày
Vô tư người mỉm cười xa lạ
Nhìn lũ chim trời lạc hướng bay
Thác lũ trào dâng ngập mắt buồn
Mình đi quần quại dưới cô đơn
Thì thôi, đừng trách chi người nhé
Đã mặc mình vui theo nắng sương.

CHƯƠNG-ĐÀI

(Trong tập : NỬA MÔI CƯỜI)

Những tác phẩm dự thi vừa nhận được :

25) Chim sẻ, Le ve và Mười hai ông cạn chén xơi cơm của Thanh Bình.
26) Kiếp tơ tằm, của Trần thị Nhị
27) Gian thương bán thực phẩm không vệ sinh của Thu Phong.
28) Tiêu tề gia của Ng.đức Hằng
29) Thiếu sữa của Văn Thắng
30) Bổn phận của Ng. anh Sang.
31) Xí ngầu lốc lố ở ! của Nhất Tam Ngũ.
32) Trung thu lạc loài và Chiều lê biệt của Trần quang Thanh.
33) Chưa quay của Phạm nguyên Chứ.

(Còn tiếp)

XIN LƯU Ý

— Mời bạn Thanh-Bình đến tòa soạn nhận tiền nhuận bút

— Quý bạn dự thi đừng trình bày tài liệu chống gian thương dưới hình thức sưu khảo. Để cho hợp lệ và bài có thể đăng được, xin quý bạn nhớ xây dựng thành cốt truyện với đầy đủ tình tiết hấp dẫn.

— Xin nhớ ghi rõ tên thật và địa chỉ để tòa soạn dễ thanh toán tiền nhuận bút.

NGÔN-LUẬN

TÀI LIỆU CHIẾN-TRANH CHƯA HỀ CÔNG BỐ — 6-6-1944 NGÀY ĐỊNH-MỆNH

PHẦN THỨ BA · **Ngày khốc liệt**

CHƯƠNG III : BỨC TƯỜNG ĐẠI TÂY DƯƠNG ĐÃ THỦNG

(Tiếp theo)

Pluskat nghĩ rằng lẽ tới đó sẽ xin được một hụm nước. Hy vọng đó làm Pluskat hăng hái nhảy qua hố và bò qua sân vào trại. Nhưng một sự thật không ngờ đã khiến Pluskat đờ người ra. Trước cửa nhà hai người dân bà Pháp đang ngồi thản nhiên nói chuyện như không nghe thấy tiếng súng đạn nổ ran chung quanh họ. Khi thấy Pluskat, hai người này bỗng phá ra cười và nói một câu đầy mỉa mai :

— Thế nào, khủng khiếp đấy chứ nhỉ ?

Pluskat cắm đầu chạy ra khỏi trại mà tưởng như tiếng cười đó vẫn đang đuổi theo ông. Từ lúc đó, Pluskat bắt đầu căm thù người Pháp, căm thù tất cả những dân ở Noọc Măng Đi và căm thù cả cuộc chiến tranh khốn kiếp này.

o°o

Viên cai Anto Wuench, thuộc Trung đoàn 6 nhảy dù, chợt nhìn thấy một cái dù treo lủng lẳng trên cây và phía dưới có một cái túi lớn. Lúc đó, ở xa vẳng lại những tràng liên thanh ác liệt. Nhưng vì xa quá nên họ không thấy một bóng địch nào. Họ đã đi bộ suốt ba tiếng đồng hồ rồi và bây giờ thì lại vào một khu rừng nhỏ, cách Utah Beach mười lăm cây số về phía Tây Nam. Viên Cai Richter nhìn chiếc dù rồi nói :

— Chắc là của bọn Mỹ; hẳn là trong đó phải có nhiều đạn dược.

Nhưng viên binh nhì Wendt thì lại cho rằng trong đó có đồ ăn mà hắn thì đói như cào nên hăng hái đòi leo lấy xuống. Nhưng Wuench đã can lại khuyên nên nằm im trong hố để hậu tiến lên xem. Bởi vì rất có thể đó chỉ là một cái bẫy và biết đâu quanh đây chả có địch phục kích hoặc trong túi đó có gài mìn. Wuench đứng quan sát một lúc thấy không động tịnh gì bèn tiến tới gốc cây gài hai quả lựu đạn tháo kíp ra rồi chạy vội về hố nấp. Hai tiếng nổ ầm vang rội, thân cây đổ xuống mà chung quanh vẫn yên tĩnh. Wuench mới liều quay lại mở gói đó ra và bỗng reo lên :

— Thức ăn, đồ ăn anh em ạ.

Thế là cả bảy người lính nhảy dù Đức cùng xô vào ăn lấy ăn để. Họ ăn cả những bột ô - van - tin và cà phê sống ; rồi họ nhặt đầy thuốc lá vào hai túi và tiếp tục đi tới chỗ đang có tiếng súng. Được một quãng, chợt có một tiếng nổ ; một tên lính của Wuench gục xuống, thái dương hắn bị vỡ toang vì một viên đạn cỡ tiểu liên. Cả bọn vội nhào đại sang hai bên đường nằm úp xuống các rãnh trong khi hàng loạt đạn reo lên chung quanh họ. Bỗng một tên lính chỉ tay lên cây gần đó và nói :

— Nhìn kìa. Tôi tin chắc là tên vừa bắn nấp trên ngọn cây.

Wuench đưa ống nhòm lên quan sát tỉ mỉ ; anh ta thấy lá cây hơi rung động nhưng không thấy người. Nhìn kỹ hơn Wuench cũng vẫn chỉ thấy lá cây hơi rung động. Tức mình anh chĩa súng vào chỗ lá rung động và nổ cò. Mới đầu anh tưởng mình bắn trượt vì anh thấy dường như là kẻ vừa bắn trộm đang leo xuống. Anh thấy một cặp chân, rồi nửa thân người ; Wuench đưa súng lên nhắm và hắn học nói :

— Lần này thì ta không bắn trượt nữa đâu con ạ.

Wuench nói xong liền nổ súng, bắn, bắn liên tiếp. Thân người trên cây từ từ ngửa ra rồi.. rơi phịch xuống đất. Những lính của Wuench xô lại. Lần đầu tiên họ được thấy tận mắt người lính nhảy dù Mỹ : trông hắn trẻ và đẹp : tóc nâu và mắt xanh.

Viên Cai Richter liền lục túi nạn nhân và tìm thấy trong cái ví một lá thư và hai tấm hình : một cái, kẻ bạc mạng chụp với một cô gái (chắc là vợ mới cưới) một cái anh ta chụp chung với cả cô gái đó lẫn nhiều người khác (chắc là gia đình). Richter định cho hai tấm hình ấy vào túi thì Wuench giữ lại và hỏi :

— Mày định làm trò gì thế ?

— Tôi nghĩ rằng khi hết chiến tranh tôi có thể gửi hai tấm hình này về nhà theo địa chỉ trên lá thư này.

Wuench liền giằng lại và bảo rằng hắn điên :

— Biết đâu tị nữa mình chẳng bị tụi Mỹ bắt. Nếu chúng thấy hai tấm hình này trong túi mày thì... sao.

Nói tới đây Wuench ngưng lại và đưa ngón tay cái qua cổ làm dáng điệu ngụ ý « sẽ bị cắt cổ ».

(Còn tiếp)

TRUYỆN LẠ 4 Phương

MÁY GHI HÌNH ẢNH VÔ TUYẾN TRUYỀN HÌNH

Trong chương trình phát thanh, nếu chẳng may nam nữ ca sĩ bị ốm hoặc bận chuyện bất ngờ không tới trình diễn được, thì người ta có thể thay thế vào đấy bằng băng vi âm của chính ca sĩ đó. Song đối với vô tuyến truyền hình thì công việc « vắng mặt bất tử » này sẽ gây rất nhiều rắc rối. Phương châm của vô tuyến truyền hình là luôn luôn cung cấp những hình ảnh mới lạ. Với đài phát thanh, việc ghi âm tiếng hát vào băng nhựa thật dễ dàng. Song đối với V.T.T.H. thì việc quay một cuốn phim «trám chỗ» không phải là một chuyện làm trong chốc lát, và không phải là không tốn tiền. Do đó, vấn đề « trám chỗ » đối với V.T.T.H. quả là một vấn đề nan giải.

Bởi những lẽ đó, các kỹ sư mới bắt đầu ra nghĩ cách.. ghi âm hình ảnh vào băng nhựa. Theo giới thạo tin cho biết thì các kỹ sư sắp hoàn thành loại máy ghi hình ảnh trên, đặt tên là máy « *Video tap recorder* ». Máy này ngoài ích lợi thiết thực cho đài V.T.T.H. còn có thể dùng để ghi lại những hình ảnh do chính máy vô tuyến truyền hình phát ra (do một đường dây điện riêng cấu từ máy VTTH) và mở lại cho khán giả xem, y như ta thu thanh bằng băng nhựa vậy.

Nhiều hãng máy ảnh, hãng chế tạo phim xi-nê minh như... rất lấy làm một sự không bằng lòng về cái phát minh tốn tiền này. Lý do : nếu các ông kỹ sư đi xa hơn nữa, nghĩa là đi đến cái mức tung bán tràn trề trên thị trường loại máy này với công dụng « ghi nhận mọi hình ảnh bằng băng từ khí, có thể thay cho phim ảnh » thì họ đến phải vỡ nợ mất thôi !

hoa thơm cỏ lạ

— *Đang lúc thích chí, gặp người thích chí, nói chuyện thích chí, thì ngôn ngữ lại càng phải cẩn trọng.* *LƯU-TẬP-SƠN*

— **Tư tưởng thì dễ hành động mới khó, mà hành động theo tư tưởng là điều khó khăn nhất ở đời** **GOETH**

PHỤ NỮ Mỗi ngày một... biết rộng

Dùng danh thiếp

Trong cuộc sống vội vã và phức tạp hiện tại, dùng danh thiếp để giao thiệp thiết tưởng không phải là một việc làm không ích lợi.

— Đối với chị em đã lập gia đình, thì danh thiếp luôn luôn in tên chồng, như « Bà Nguyễn-văn-Mỗ ». Tuy nhiên, nếu cần, có thể in kèm tên mình ở phía dưới, như :

Bà Nguyễn-văn-Mỗ
nhũ danh Phạm-thị-Cái

— Trong danh thiếp nên in thêm nghề nghiệp, địa chỉ, số điện thoại. Song đừng lợi dụng danh thiếp để khoe khoang, hoặc quảng cáo về cơ sở làm ăn của mình.

— Thông dụng thì in chữ đen, hoặc xanh dương đậm. Có thể in những màu nhã khác như nâu thẫm đậm, xanh rêu đen. Cần tránh những màu sặc sỡ như tím hồng, đỏ, xanh lá cây v.v...

— Khi có đại tang (tang cha mẹ), danh thiếp có thể in thêm một vạch đen ở góc trên bên trái, hoặc xung quanh vành đen (Điều này không cần thiết lắm).

— Điều cần nhớ là một tấm danh thiếp càng giản dị nhã nhặn bao nhiêu, thì người dùng danh thiếp đó càng được mọi người xung quanh cảm mến, vì nể bấy nhiêu.

HÀ-MAI-LAN

GIA ĐÌNH KÝ CÓP

Tranh và lời của VĂN ĐẠT

NỘ NHƯ TẠC BAN

Số 13

của HOÀNG HẢI THỦY

V

Giọng nói của bà nghẹn lại :

— Má xấu hổ quá... Má không còn biết nói sao...

Bà quay đi để dấu đôi mắt tràn đầy nước mắt.

Hạnh ôm chầm lấy mẹ :

— Con van Má, Má đừng khóc...

Hai mẹ con ôm chặt lấy nhau một lúc.

Điều đáng ngạc nhiên là nét mặt của Hạnh lại đau đớn và thê thảm hơn nét mặt của mẹ nàng. Đôi mắt Hạnh có một vẻ buồn thê lương, xấu xa, gần như là huyền bí.

Nàng vỗ nhẹ lên vai bà mẹ :

— Con làm Má buồn nhiều, con biết...Nhưng con cũng không biết làm sao hơn. Lỗi tại con. Tại cuộc sống của con nó như thế. Con không thể đổi khác được. Má tin tưởng nhiều thứ, con chẳng tin ở bất cứ một chuyện gì hết...

Bà già nghẹn ngào :

— Con trở về sống với Má. Mẹ con no đói có nhau..

— Không được đâu Má ạ. Con xin Má, Má đừng bắt con trở về...

— Má không làm phiền gì con hết. Về đây, con vẫn tự do, con muốn làm gì thì làm. Con muốn tiếp ai thì tiếp...

Một nụ cười mệt mỏi nở trên môi Hạnh :

— Các bạn con chúng nó sẽ sợ không dám đến... Chúng nó sợ Má, vì Má hiền lành quá. Ở đây không được, ngăn nắp quá, lương thiện quá...

— Con nói gì ? Má không hiểu..?

Hạnh vuốt tóc bà mẹ :

— Mẹ không thể nào hiểu được..!

VI

Chiếc máy hát được đặt ở giữa phòng. Quanh máy nhiều đĩa hát nằm chồng lên nhau.

Trên chiếc đi-văng của Hạnh, Tuyết nằm ngửa mặt nhìn lên trần nhà. Một gã thanh niên tóc bồng ngồi bên nàng. Hai người không hôn nhau, không nói với nhau, không cả nhìn nhau. Cả hai cùng thả hồn theo tiếng nhạc phát ra từ mũi kim đi dần vào lòng đĩa nhựa.

Ngồi trên sàn, bên cạnh máy hát, đầu ngả vào cánh tay đặt trên gối, Lưu có vẻ như một tù nhân ủ rũ ngồi trong khám. Sau lưng Lưu, Phong nằm co quắp ngủ.

Căn phòng ngủ của Hạnh chật vừa đủ chỗ cho 6 người nằm ngồi. Hạnh ngồi trên ghế bàn phấn, nàng đánh móng tay. Duy ngồi ngả lưng, dựa đầu vào tường, miệng lầm nhầm nói một mình.

Cần kim điện tự động nhấc lên. Đĩa nhựa ngừng lại...

Tuyết khẽ nói :

— Cho chạy đĩa Gillepsie...

— Đừng...

Sơn, gã thanh niên tóc bồng ngồi gần nàng lên tiếng phản đối.

Tuyết há miệng ngáp :

— Tại sao lại không ?

— Cứ cho chạy lại đĩa vừa nghe. Nghe mãi một điệu nhạc, mình có thể say như là say rượu...

Tuyết gối đầu lên đùi Sơn. Nàng nhắm mắt :

— Anh đừng cựa quậy... Tuyết đang nằm êm.

Duy dụi mẩu thuốc lá vào chân tường. Gã lên tiếng :

— Sơn nó nói đúng. Nghe mãi một điệu nhạc có thể làm cho người ta say. Cho nghe lại đi...

Lưu vặn chốt máy. Cây kim dịch vào đĩa nhựa. Tiếng nhạc trong, trầm theo nhau nổi lên, tràn đầy gian phòng.

Tô móng tay xong, Hạnh nhìn đồng hồ. Nàng có vẻ băn khoăn như đang chờ đón ai. Nàng ra đứng bên cửa sổ, nhìn xuống đường rồi lại trở vào.

Chợt bên ngoài có tiếng gõ cửa. Hạnh lấy ngay dáng điệu mệt mỏi, thản nhiên trong lúc Lưu ra mở cửa.

Nàng tưởng người vào phòng có lẽ là Hùng nên nàng cố tình không nhìn ra cửa. Nhưng tất cả mọi người quanh nàng đều tỏ vẻ ngạc nhiên, Tuyết hất hàm :

— Thằng cha nào đó ?

Người mà Hạnh yên trí là Hùng đó lại là.. Đức anh nàng. Đức cũng ngạc nhiên đứng sững nhìn bọn trẻ nằm ngồi trong căn phòng tối lại vì khói thuốc. Hạnh bối rối giới thiệu :

— Anh tao đây !

Bọn trẻ có phản ứng ngay.

Tuyết ngồi bật dậy.

Sơn cũng vội lùi xa người thiếu nữ. Lưu lấy chân đá nhẹ vào lưng gã nằm ngủ co quắp dưới đất :

— Ê dậy mày. Chúng mình đi, đến giờ rồi...

Đức nhìn những kẻ vội vã dời chỗ và sửa soạn ra đi quanh chàng.

Chàng ngạc nhiên khẽ hỏi cô em :

— Bộ các bạn em tưởng anh là lính Rờ-xẹt hay sao ?

Hạnh cố dấu một nụ cười :

— Thấy một người không quen vào đây, các bạn em chúng nó ngại...

Bọn Lưu, Tuyết kéo nhau ra khỏi phòng sau những tiếng chào — « Bai ! Bai ! » Có tiếng cười đùa của họ vang lên từ khu vườn nhỏ dưới nhà. Lưu bắt chước tiếng chó sủa trêu con chó bẹc-giê nhà bên.

Tuyết là người cuối cùng ra khỏi phòng. Nàng dừng lại trên ngưỡng cửa, nhìn Đức bằng một đôi mắt bạo tợn nhưng duyên dáng :

— Trông ông anh mày dễ thương quá—Tuyết nói lớn—Anh ấy đã có vợ chưa mày ?

Hạnh vội nói :

— Thôi đi đi mày. Tối nay gặp nhau.

Đức lẳng lặng đến ngồi xuống giường :

— Em vừa có chuyện gì lôi thôi với bà cụ thế ? Bà cụ có vẻ hốt hoảng lắm. Má viết giấy cho người đem đến sở bảo anh phải đi tìm em ngay...

Hạnh nhún vai :

— Có gì đâu anh ? Má muốn em về ở với Má. Em không chịu. Chỉ có thế thôi, vẫn là chuyện cũ...

Đức lắc đầu :

— Cả hai chúng ta cùng bỏ Má sống một mình thì thật là bậy. Anh muốn hỏi em... em bỏ nhà ra đi... em sống như thế này để làm gì ?

Chàng đưa tay chỉ một vòng khắp phòng :

— Em giao du với những tên du đãng, những tên vô dụng, ăn hại .. em có biết cuộc sống bừa bãi, hỗn độn này rồi sẽ đưa em và chúng nó đến đâu không..?

— Đến đâu thì đến, em chẳng cần. Bây giờ, em chỉ cần sống cái đã..

— Muốn sống, người ta phải làm việc. Em không thấy mà lo sao ? Như anh đây chẳng hạn, anh làm thợ từ năm anh mười sáu tuổi...

Hạnh nhìn Đức, thương hại :

— Cho đến năm nay—Nàng buông nhẹ—anh đã ba mươi rồi anh vẫn chưa xây dựng được một cái gì cả. Anh vẫn chưa đủ tiền để cưới vợ. Đó... cái làm việc của anh đó... Nhìn anh nhiều khi em vẫn tự hỏi không biết có bao giờ anh trẻ không ?

— Thiếu gì người trẻ mà người ta vẫn chịu khó học...

(CÒN TIẾP

Ngôn-Luận

Ngày thứ Hai 17-9-1962

Tiếp theo T trang 1

gốc Hoa cùng Hoa Kiều hiện nắm giữ không dưới 60%.

Tóm lại ưu thế của Hoa Kiều trong khu vực cùng vốn ngân hạn vẫn nguyên như cũ.

Nhìn vào thực tế thì ta chỉ cần chứng ra một vài trường hợp điển hình. Về mặt nhân số, thì năm 1957 trong số 7.200 công nhân hoạt động về nghề dệt tại ĐôThành,6000 người là Hoa Kiều. Trong số các láng Heo (22) đa số tuyệt đối là Hoa Kiều. Trong số các chủ vựa than (23) cũng vậy. Và xay gạo, và buôn trà, đa số tuyệt đối cũng thuộc về Hoa Kiều.

Chúng ta có thể nói rằng Hoa-Kiều đã nhập Việt tịch rất nhiều, nhưng vấn đề là số người ấy chỉ chuyển Việt Tịch trên pháp lý, mà trên phương diện kinh tế họ không chuyển khối. Cương vị ưu thế (position dominante) của họ trong khu vực thương mại vẫn y nguyên.

Như thế thì một mặt dù muốn dù không chúng ta vẫn phải chịu ảnh hưởng của cả khối ấy. Nói một cách khác thì những cây non của chúng ta vẫn còn bị bóng mát của họ che lấp mất ánh nắng mặt trời.

Hơn một ngàn năm người Trung Hoa muốn đồng hóa chúng ta mà không được.

Từ thế kỷ thứ 17 đến nay, ngoại trừ một thời gian người Pháp ở đây (…) chúng ta muốn đồng hóa Hoa Kiều trên đất Việt cũng không xong.

So … thế, vì hai cơ cấu kinh tế của hai sắc dân chỉ chồng lên nhau (superposée) mà không lúc nào phối hợp với nhau (intégrée).

Ngày nay … kinh nghiệm cũ, từ bỏ chính sách chỉ đạo của người Pháp trở về với chính sách đồng hóa, … quan niệm hợp tác vào chính sách nữa, chúng ta vấp phải khuất 2 cơ cấu kinh tế của hai khối người không chịu phối hợp với nhau.

Đây là một điểm của vấn đề.

Điểm thứ hai của là nạn gian thương do ưu thế nói trên tạo ra.

Để cho chính sách của chúng ta hiện chủ trương vì nhu cầu chính trị, vì sự đòi hỏi của học thuyết đồng tiến, có thể thành công, chúng ta bó buộc phải giải quyết trọn cả hai điểm của vấn đề.

Chúng ta phải dành lại ưu thế trong khu vực thương mại, và chúng ta phải bài trừ gian thương. Công việc ấy chỉ toàn dân mới có thể làm nổi.

Nếu vấn đề … chúng tôi muốn đi đến kết luận là chúng ta không bài xích Hoa kiều như ở các nơi khác, chúng ta đã từ bỏ chính sách kỳ thị của người Pháp, chúng ta đã tạo được một căn bản pháp lý cho sự đồng hóa và hợp tác, nhưng cơ cấu kinh tế để thể hiện sự đồng hóa thì chưa có.

Ngày nay chúng ta phải tạo điều kiện kinh tế cho sự đồng hóa đó, và chương trình chống gian thương chỉ là một bộ phận của vấn đề.

Trong công cuộc chống gian thương, phổ biến ý niệm cho rộng rãi là bước căn bản.

Như quý bạn đọc giả đều thấy, *Ngôn Luận* đang mở cuộc thi chống gian thương. Sự ủng hộ của độc giả thật nhiệt tình. Cuộc thi này không để, và sự hưởng ứng của một số độc giả ưu tú là khởi điểm để ý niệm ăn sâu vào dân chúng.

Đợi đến lúc kết thúc cuộc thi, chúng ta sẽ kiểm điểm những ý kiến nêu lên và trong mọi công cuộc bước đầu vẫn là bước khó.

Khi nào người dân Việt ý thức được vấn đề, thì vấn đề đã giải quyết xong một nửa. Mà trong thời đại này thì vấn đề nào cũng dằng co với chính trị, với ngoại giao, và cái khó của chúng ta là không được đặt kinh tế lên trên chính trị, mà phải đặt kinh tế vào khuôn khổ chống cộng nói chung.

Đã đến lúc mà chúng ta phải rút tỉa bài học của lịch sử, vì lẽ khi áp dụng một chính sách lý tưởng, biết căn cứ vào những kết quả của những kinh nghiệm đã qua, hiệu năng sẽ nhiều hơn.

VŨ-TÀI-LỤC
và
TỪ-CHUNG

Tiếp theo A trang 1

quyết một cách rất dễ dàng và mau lẹ nhờ những phương tiện kỹ thuật tối tân.

Mỗi vị đại biểu khi đến trình diện tại văn phòng Công Đồng sẽ nhận được một tấm thẻ có đục lỗ; đó là những dấu hiệu cũng cho máy điện tử ghi số tuổi của đương sự và năm được cử làm giám mục. Vị đại biểu cứ việc nhận thẻ vào một máy tính là máy sẽ ghi tức khắc câu trả lời, nghĩa là số của ghế dành cho vị ấy.

Những máy điện tử tối tân như vậy cũng sẽ được dùng để kiểm phiếu. Mỗi vị sẽ có 3 thẻ đục sẵn: một thẻ để biểu quyết tán thành (placet), một thẻ không tán thành (non placet) và một thẻ tán thành với sự dè dặt (placet juxta modum). Mỗi lần biểu quyết, các vị … tại chỗ nhấn thẻ vào máy bỏ thăm điện tử. Các máy này dính liền với một máy tính trung ương có bảng đèn thông báo kết quả. Với trang cụ tối tân như vậy chỉ mất 15 phút là biết rõ kết quả ý kiến của 3.000 vị đại biểu. Một công việc như thế, cách đây một thế kỷ có thể đòi hỏi cả một ngày.

Mỗi lời phát biểu được dịch ngay ra nhiều thứ tiếng

Ngoài ra, tại các phiên họp ủy hội mà nhiều ngôn ngữ được dùng, các vị đại biểu sẽ sử dụng những ống nghe để nghe dịch trực tiếp và tức khắc những lời trình bày ra tiếng nói của mình.

42 linh mục chuyên về tốc ký sẽ giúp việc các buổi họp, độ một chục máy ghi âm sẽ chạy thường xuyên và trước mỗi … ngồi đều có gắn máy vi âm nối … với những máy phóng thanh gắn ở 4 góc của ngôi thánh đường và là phòng họp lớn nhất thế giới. Ngoài ra, còn có trang bị rất nhiều máy điện thoại để cho các vị giám mục đại biểu, mỗi khi cần, có thể liên lạc với vị cố vấn của các Ng… có mặt trong hội trường.

Phòng giải lao có nữ tu sĩ làm chiêu đãi viên

Công cuộc tổ chức đại hội lớn lao này rất là chu đáo tất cả mọi việc đều được trù liệu kỹ, từ những phương tiện kỹ thuật tối tân đến một phòng y tế cứu cấp dưới sự bảo đảm của hai bác sĩ thường trực và đến việc ít ai ngờ tới là một phòng giải lao có những nữ tu sĩ làm chiêu đãi viên.

Tất cả những công cuộc chuẩn bị ấy sẽ làm cho Đại Hội Công Đồng tới trở nên một công cuộc vừa long trọng có một không hai vừa là một đại hội vào bậc tiến bộ nhất thế giới.

Tiếp theo N trang 1

ĐIỀU THỨ 2: Tất cả các thể lệ lưu thông trước trái với Nghị định này đều bãi bỏ. Các xe chỉ phối bởi Nghị định này được lưu thông mỗi ngày từ sáu giờ sáng đến mười chín giờ.

ĐIỀU THỨ 3. — Nghị định này sẽ có hiệu lực mười lăm (15) ngày sau khi được duyệt ký.

Tiếp theo B trang 1

Thủ-Tướng nói rằng trong cuộc hội đàm hôm thứ sáu với Tướng Taylor « hai nhân vật không còn muốn nhìn thẳng vào mặt nhau vì không còn có ích gì nữa để hội đàm thêm về vấn đề ấy ».

Số vũ khí Mỹ vừa chở đến Cam-Bốt gồm có phi cơ khu trục, phóng pháo, trực thăng và quân xa.

Người ta lo ngại Cam Bốt sẽ dùng số khí giới này để chống Thái Lan.

Miến trả lời Cam Bốt

LUÂN ĐÔN.— Phúc đáp đề nghị của Cam Bốt về việc mở hội nghị quốc tế 14 nước, Miến điện trả lời rằng Miến thừa nhận nền trung lập và độc lập của Cam Bốt nhưng cho rằng cuộc tranh chấp giữa Cam Bốt với các nước láng giềng có thể giải quyết bằng cách thương thuyết ôn hòa với nhau.

Lào đòi Seno

VẠN TƯỢNG. — Nhân đi thăm Nam Lào, Thủ Tướng Phouma tuyên bố rằng Pháp phải trả căn cứ Seno cho Lào vì Lào đã độc lập và trung lập. Sau đó nếu cần giúp phải bộ huấn luyện thì sẽ tính sau.

Âu châu chống việc Mỹ phong tỏa Quy Ba

LUÂN ĐÔN.— Hôm nay Anh đã lịch sự nhưng cương quyết làm cho Mỹ hết hy vọng tin rằng Anh sẽ ủng hộ Mỹ trong việc phong tỏa Quy Ba. Các nước Âu Châu trong tổ chức Bắc Đại Tây Dương cũng có ý kiến tương tự như Anh.

Trong khi đó Nga sửa soạn lập đường hàng không nối liền Mạc Tư khoa với Ha va na qua ngả Phi châu.

Mỹ cung cấp tàu ngầm Polaris cho khối Bắc Đại tây Dương

BONN.— Ô. Gilpatric, Thứ trưởng Quốc Phòng Mỹ loan báo Mỹ có ý định cung cấp tàu ngầm nguyên tử cho khối Bắc Đại Tây Dương.

Tiếp theo L trang 1

lên để dùng vào việc này. Tổng hành dinh của tổ chức này đặt tại Hương Cảng. 15 thủy thủ hoạt động cho họ đã bị giữ lại để điều tra.

Cũng theo nguồn tin trên thì ngoài mưu toan phá hoại kinh tế, Trung Cộng còn nhằm lật đổ chính phủ các nước tự do ở ÁChâu. (H.T.V)

Tiếp theo Q trang 1

— Hôm 14-9, ông William C Trueheart, cố vấn kiêm Phó Trưởng Nhiệm sở Tòa Đại sứ Mỹ tại Sài gòn đã về Hoa thịnh Đốn để tham khảo ý kiến với các nhân vật Bộ Ngoại giao Mỹ. Ông sẽ cùng tham dự cuộc thảo luận tại Hoa kỳ với ông Bộ Trưởng Nguyễn đình Thuần.

— Chiều 14-9, Trung Tướng Stephen Weir, Sứ Thần Tân Tây Lan ở Vọng Các đã tới Saigon. Ông Stephen Weir vừa được cử làm đại sứ đầu tiên của Tân Tây Lan tại Việt Nam.

— Tối 14-9, đội bóng Việt Nam đã gặp In đô nê xi a trong giải Merdeka. Kết quả Việt Nam bị In đô nê xi a hạ 1-2.

Tiếp theo C trang 1

nhà lục xì ! Hà ! Hà !».

Cho nên Lin Điệu lại cũng sợ rằng BMC sẽ cũng dám tiếp dâm bằng mồm lắm. Nàng bèn nói:

— Sao anh cứ nhìn em chòng chọc như sắp sửa ăn thịt em vậy ? Em sợ lắm !

BMC cười và khe khẽ ngâm nga:

— Em sợ lắm, giá băng tràn mọi nẻo
Trời đầy trăng lạnh lẽo suốt xương da
— Ôi ! nhìn em, anh bỗng nồi da cà
Vì thèm lắm, em ơi ! anh thèm lắm !

(Thơ Xuân Diệu và BMC hỗn hợp)

Cái bệnh khủng hoảng tình dục của BMC ngày càng phát hiện rõ rệt. Nhưng những người chung quanh ông chẳng một ai hiểu ông cả. Người ta lại bảo là ông dở chứng điên. Chứng khẩu đồng từ ông sư cũng chết ! Vì thế, từ một người lành mạnh, khoẻ như voi, BMC đã trở thành một người điên trước mắt mọi người. Bà BMC cũng tin như vậy. Và bà đã cho rằng vì động mồ động mả mà ra, nên càng chăm lo việc cúng kiếng, tụng kinh gõ mõ hơn xưa. Mặt khác bà tạm thời giam lỏng đức ông chồng ở nhà, rồi tự tay mình quán xuyến tất cả những công việc ở phòng trà.

Thật ra bệnh của BMC không thể có một phương thuốc nào chữa khỏi, trừ phương thuốc... đàn bà. Những người đàn bà « bán hàng trắng » ở đô thành này tuy hiếm thật đấy, nhưng hiếm không phải là không có. Chỉ khó ở chỗ kiếm được tuy ô mà thôi.

BMC biết bệnh mình lắm. Ông đã đi do hỏi tuy ô, khổ một nỗi, hỏi những người quen, ai người ta cũng cho rằng ông giả vờ, cho rằng ông điên thật. Một tay tổ như BMC mà lại đi hỏi thăm dò chỗ có em út thì còn gì đang buồn cười hơn nữa, có khác nào một bác sĩ chuyên môn chữa về bệnh đau gan cho thiên hạ, khi mình mắc bệnh đau gan lại phải vô nằm nhà thương "Gan".

Thế là ngày ấy sang ngày khác, đêm này sang đêm khác, BMC đành chịu để cho cái sự tấm tức về sinh lý nó hành hạ tinh thần mình.

(Còn tiếp)

QUAN ĐIỂM

(Tiếp theo trang 1)

nước bạn, sự biện bạch của « Trung Quốc nhật báo » cũng cần được thông báo lại để dư luận quốc nội biết qua, và do đó, NGÔN-LUẬN dành hẳn phụ trương hôm nay cho vấn đề ấy.

Về vấn đề gian thương, sự biện bạch của Trung Quốc nhật báo quá yếu ớt không đáng kể. Chỉ có điểm đáng lưu ý là: Trung Quốc nhật báo cố gò ép vấn đề bài trừ gian thương vào vấn đề chính trị coi như bài trừ gian thương là bài bác Hoa kiều. Trung Quốc nhật báo toan dùng lá bùa chính trị đánh tháo cho lũ gian thương đang bị *Ngôn Luận* truy kích.

Trung Quốc nhật báo được coi là chi nhánh của chính đảng nước bạn Trung Hoa Dân Quốc có thể nào không coi rằng gian thương là một ung nhọt kinh tế đang làm cho nước bạn của mình suy nhược trước kẻ thù Cộng sản, và, nếu muốn thắng Cộng, trước hết cơ thể phải lành mạnh, phải hết ung nhọt, do đó Trung Hoa Dân Quốc sẵn sàng tiếp tay cho Việt Nam Cộng Hòa cắt xén ung nhọt dầu sự cắt xén này có giết hại một số vi trùng gây ung nhọt mang...quốc tịch Trung Hoa.

Bởi vì đó là tinh thần đồng minh chân chính.

NGÔN-LUẬN

Cáo thị gọi thầu

(LẦN THỨ HAI)

MỤC ĐÍCH CUỘC GỌI THẦU: Cung cấp máy móc và thiết trí hệ-thống điện thoại tại nội bộ Trung-Tâm Nghiên-Cứu Nguyên-Tử Đalat.

TRỊ GIÁ CÔNG TÁC: Tổng giá công tác ước định là **Ba trăm bốn mươi ngàn bốn trăm năm mươi đồng bạc Việt-Nam** (340.450$00).

NGÀY, GIỜ VÀ NƠI MỞ THẦU: Ngày 29 tháng 9 năm 1962 hồi 9 giờ sáng sẽ mở cuộc gọi thầu tại trụ sở số 120 Hồng-thập Tự, Saigòn.

NƠI THAM KHẢO HỒ SƠ: Trong ngày giờ làm việc, công chúng có thể đến xin tham khảo hồ sơ tại:

- — Nguyên-Tử-Lực Cuộc, số 120 Hồng-thập-Tự Saigon — SAIGON
- — Ty Bưu-Điện Đalạt — ĐALAT.
- — Văn phòng Thường Trực Nguyên-Tử-Lực Cuộc, số 1 Tiền quân Thành Đalạt — ĐALAT.

T.U.N. TỔNG CUỘC TRƯỞNG
Q. Phụ-Tá Hành-Chánh và Tài-Chánh
LÊ-TUẤN ANH

CẢM TẠ

Chúng tôi chân thành cảm tạ các cụ, ông, bà, anh chị em, thân bằng cố hữu, các đoàn thể, hội văn hóa, hội từ thiện, công ty, xí nghiệp, làng Cầu-hải, đã có lòng đến phúng điếu, chia buồn, giúp đỡ và đưa linh cữu chồng, cha, ông nội, ông ngoại chúng tôi là:

Cụ VÕ-VĂN-THANH
tự VŨ-HUY-NHUẬN

đến nơi an nghỉ cuối cùng.

Trong lúc tang gia bối rối, có điều chi sơ xuất xin quý vị lượng tình tha thứ.

Vợ: Bà góa phụ Võ-văn-Thanh
Con rể và con gái:
Ông Bà Dương-văn-Sơn và các con
— Mai-xuân-Dương
— Mai-văn-Lâu
— Hoàng-thế-Dương
Con dâu: Võ-thị-Lựy
Cháu đích tôn: Võ-minh-Nhựt

Trần-đình-Ngọ

Nhà Tiên Tri đệ nhất Á-Đông

Mười năm đi du lịch và khảo cứu khoa thần bí học ở nhiều nước trên thế giới như Miến Điện, Miên, Lào, Ai-cập, Tích-lan và Pháp đã về.

Sẽ chỉ rõ về: Thời vận, làm ăn mua bán, hôn nhân, bịnh tật, sống chết, công danh, thi cử, kẻ thân, người thù, gia đạo, tình duyên...v... bằng một cách chắc chắn.

Đã được rất nhiều thân chủ trong và ngoài nước khen tặng. Có đủ giấy tờ hình ảnh chứng nhận tại văn phòng. *86 Hồ-văn-Ngà Sài gòn*

TRÙNG TÊN

TIN MỪNG đăng ngày 8-9-62, KHÔNG PHẢI của ông PHẠM-ĐÌNH-THẮNG, Giáo sư Anh văn trường Chu văn An Saigon.

ACTIVAROL

Thuốc bổ của
mọi người lao lực
Số 95 ngày 7-8-62

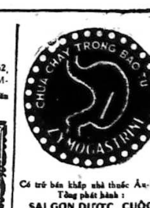

Có trữ bán khắp nhà thuốc Âu-Mỹ
Tổng phát hành:
SAI GON DƯỢC CUỘC
145 BYT/QCDP ngày 21-8-62

Thuốc đau tim số 58

Do máu nóng, lo lắng buồn rầu thái quá, tim đập mạnh, hồi hộp chóng mặt xây xẩm, nặng ngực, ngộp hơi, ụa khan, xao lãng hay quên, mất ngủ, chiêm bao sợ hãi, hảo hảo mệt.

NGUYỄN-VĂN-CUNG

Thầy thuốc bắc — Chế hoàn tán
80, đường PASTEUR (Chợ cũ) Sàigòn, Đ.T. 23.692
Chuyên trị bịnh đau lâu năm, toàn khoa, Nam, Phụ, Lão, Ấu
(Sớm mai từ 8 giờ tới 12 — Chiều từ 14 tới 18 giờ)
XEM MẠCH MỖI NGÀY — CHÚA-NHỰT NGHỈ
Kiểm nhận số: 209, ngày 31-7-1962

Cáo thị đấu thầu công khai

1) ĐỀ MỤC: Cung cấp vải nội hóa cho Sở Y-Tế (Chương-trình P-54 AC)
2) MỞ THẦU: Ngày 5-10-1962 hồi 9 giờ tại Phòng Khánh-Tiết Bộ Y-Tế, 59 Hồng-thập-Tự Saigon.
3) THAM KHẢO ĐIỀU-KIỆN-SÁCH:
— Tại Sở Y-Tế, Bộ Y-Tế và trường Tá-Viên Điều-Dưỡng (BV. Chợ Rẫy) trong ngày giờ làm việc.
4) TRỊ GIÁ ƯỚC LƯỢNG: Tổng cộng là 885.600$ chia ra 10 lô khoảng từ 18.900$ đến 386.100$
5) KÝ QUỸ TẠM: 2,5% trị giá mỗi lô (coi chi tiết trong Điều-kiện-sách) Đơn xin đóng ký quỹ tạm phải nộp trước ngày 2-10-1962.

Saigon, ngày 11 tháng 9 năm 1962

Trường Anh-Ngữ TRẦN-GIA-ĐỘ

420 — Trần-quý-Cáp — SAIGON

Trường chuyên khoa Anh-ngữ, được tín nhiệm nhất Nam-Việt. Septembre 62 khai giảng đủ các trình độ: Sơ-cấp, Trung-cấp, Lower. Luyện dịch Parctice II Direct Méthod từ I—V. Có lớp đàm thoại do toàn G.S. Người Mỹ phụ trách. Ban giáo sư: Việt Anh Mỹ đại học dầy kinh nghiệm hướng dẫn.

Đặc biệt có lớp sáng và chiều riêng cho các em từ 10 đến 12 tuổi đã học Anh ngữ hoặc mới vỡ lòng (học luôn 5 ngày mỗi tuần).

BÀ MẸ KHỎI LO

SIROP BÉBÉ T.Z.
Trị CON NÍT ĐÁI ĐÊM — ÓI-HO-KHÓC ĐÊM — LÀM KINH-GIỰT MÌNH
GIÁ RẺ — HỎI CÁC NHÀ THUỐC TÂY

RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT RAO VẶT

2cv Fourg NCD, bít bùng, 1 đời chủ, còn tốt như mới. Bán gấp. Hỏi 79 Nguyễn Hoàng Cholon—coi xe cả ngày.

Phố bán
2 phố lầu đúc luôn đất, mới cất chỗ để xe, vùng yên tĩnh, gần đ.l Ngô đình Khôi, giá 390.000$00 một căn. Hỏi 18, Võ Tánh, Phú Nhuận.

Bán hay Cho Thuê cửa hàng số 213 C đường Tự Do Saigon, địa điểm tốt. Hỏi số 2-A đường Lý trần Quán Saigon.

Bán 1 chiếc xe Dauphine NBU mui kéo chạy Taxi. Hỏi 67 Ngyễn trường Tộ Saigon.

Cần bán 1 căn nhà 3m5×9m5. Giá 65.000$ tại 549/89 Phan-đình-Phùng Saigòn, giao nhà ngay.

Nhân viên Ngoại Giao Anh cần thuê villa lớn có bàn ghế sẵn, tại khu cư trú tốt, gồm ít nhất 4 hay 5 phòng ngủ, 2 phòng tắm, phòng khách, phòng ăn, phòng làm việc, nhà để xe, và vườn. Giao kèo 2 hay 3 năm. Hỏi số điện thoại 23.341.

Xe bán NBS Vauxhall toàn bảo, chủ 1..., đi rất ít, giá 130.000đồng Hỏi 498 Trương minh Giảng Saigon.

Nhà bán Có lầu, yên tĩnh, có huê lợi rất chắc chắn, giá 80.000$. Hỏi 498 Trương minh Giảng — Saigon.

Nhường «Bông» Ford Anglia Fourgonnette (xe lấy ngay) Xin hỏi M. Bảy 1 Minh Mạng (ngã bảy)

Tin cần biết
Để tránh mọi sự kẹt xe trong Đô-Thành, không gì bằng sài xe Scooter rất tiện lợi ít sở phí, quý gia đình đỡ tốn hao.
Xin mời lại ngay **Salon Mayer** 138 Hiền-vương lựa chọn mua một chiếc xe vừa ý, tốt, bảo đảm.
Nơi nhiều xe **Vespa** nhứt Đô-Thành.
Nhận lãnh bán xe mau chóng, sang tên do Salon bảo lãnh.

Nhuộm đủ màu Dacron. Tergal. Nylon. Giặt khô Hấp tẩy quần áo khỏi lo co ngắn và lem. Tiệm Ngọc Tân số 134 đường Pasteur Saigon.

Anh-Văn MAIFA
772 Phan-đình-Phùng 17-9-62. Mở thêm chiều và tối 4 lớp Sơ Cấp, Trung Cấp. Đặc biệt lớp THÔNG DỊCH và PRACTICE I và II. GS. Nguyễn-văn-Lòng và E.S. Hale tận tâm săn sóc từng học viên.

30đ 1 KILO BỘT GIẶT nguyên chất, mau sạch, trắng hơn xà bông.
HỒNG-LIÊN
134, Trần-quang-Khải — Saigon.

Đất bán mặt tiền đường Ngô đình Khôi và Nguyễn-minh-Chiếu 560m2. Do 134 đường Cộng Hòa Saigòn.

Cưới hỏi hãy nhớ ngay đến nhà bánh thuần túy Việt Nam lớn nhất, tín nhiệm nhất:
VĨNH-HƯƠNG
368 Lê văn Duyệt
(cạnh rạp xi nê THANH VÂN)
Hòa Hưng — Saigòn
có đủ loại Bánh Cốm, Bánh Xu Xê, Bánh Dẻo, Mứt Sen Trần ngon nhất, trình bày lịch sự nhất.
Cho thuê QUẢ Phù trang và các bánh đặt giao hàng tại nhà.

Thí sinh muốn biết rõ việc cải tổ các kỳ thi, xin tìm đọc cuốn: THỂ LỆ THI T.H.Đ.N.C. và TÚ TÀI (áp dụng từ năm 1963) do NHƯ Ý 314 Võ-di-Ngụy Phú-Nhuận phát hành.

Muốn Thuê nhà ở vùng Đa Kao, Thị Nghè. 3 phòng hoặc 2 phòng lớn, có điện nước. Hỏi bà Chung 384/66 Công Lý Saigòn.

Phòng dịch ASIACO 95 Tôn-thất-Đạm T. 22091, Nhận dịch các thứ tiếng Anh, Pháp, Nhật Thái Lan, Trung Hoa v.v.. ra tiếng Việt và tiếng Việt ra các thứ tiếng nói trên. Công việc nhanh chóng bảo đảm.

Cần dùng gấp một người bán vé hát cải lương có bảo đảm lương trọng hậu; hỏi 718-8A Trần hưng Đạo, Đinh Tấn Kiều Chợ quán Cholon.

Giá 45.000đ.
Bán gấp một căn nhà lầu lót gạch hoa giá 45.000đ. Lò, ếm, mát, sạch sẽ gần trường công Phan-đình-Phùng số 16/93/49 Nguyễn-thiện-Thuật. Nhà trống.

Bán nhà 5 buồng, trên 260m2 đất mướn trong hẻm trường Quốc Dung: 250.000đ. lấy nhà ngay. Hỏi 174 Võ Tánh Phú Nhuận

Giá quảng cáo 1 tháng, nhân dịp khai trương nhà may mui nệm Võ Tánh, 19 Võ Tánh Saigon (gần ngã Sáu) nhận may mui nệm xe hơi các loại, bọc ghế salon sản xuất áo yên, túi xe scooter, gắn máy.

Cần gấp một dược sư hợp tác để mở nhà thuốc. Xin hỏi 154 Lê Lai Saigon.

Sang 40.000đ 1 căn nhà tại 8/99B Cao Thắng Saigon. Giá mướn 450đ 1 tháng. Hỏi 611/4B Phan thanh Giản Saigon miễn trung gian.

Bán gấp Nhà lầu đúc (3 tầng) luôn đất 80th/v— Đủ tiện nghi. Rất mát mẻ — Khu yên tĩnh. Giá rẻ. Coi số 96 Nguyễn Phi Khanh. Villa 400th/v. Yên tĩnh, mát, thoáng v.v. Đủ tiện nghi. Thương lượng và coi 128 Ng-minh-Chiếu Phú Nhuận.

Kim Hưng 63 Pasteur (gần Ciné Casino) Saigon
Bán đồ chơi trẻ em Ladatrem, nội hóa và nhập cảng. Nhiều kiểu rất mới lạ. Giá hạ.

Bán 2 xe Citroen 2 cv Fourgonnette mới về chưa lấy số. Hỏi ông Ninh 203 đại lộ Nguyễn-văn-Thoại, Cholon.

Cần gấp một thư ngân viên cho nhà in và tòa soạn. Thế chân 25.000đ. Hỏi G.s. Liêm-huyền-Vũ 93/2 (vào hẻm 115) Huỳnh mẫn Đạt, Thị-Nghè.

Bán nhà 3m,50x13, có gác, sân thượng, Compteur điện, nước cầu, giá 75.000đ00 Xem nhà 154/10 Yên Đỗ. Hỏi 63 Đinh Tiên Hoàng, Đakao, Đ.T. 20041/2.

98% hs phản nàn kém trí nhớ, Viết thư, kèm tem trả lời, hỏi g.s Đàm quang Thiện, 16/10 (trên lầu) Cô Giang Sg, cách dùng trí nhớ. Gs Đ.q.Thiện nhận dạy 10 thí sinh Tú tài IIC: đã thi phải chắc đậu 98%.

80.000đ. Bán căn phố số 123/8 Chilăng Compteur điện riêng. Đất thuê vĩnh viễn. Văn tự hợp pháp giao nhà trống. Xin hỏi chủ số 166 Chi lăng, Phú Nhuận.

Nhà bán luôn đất, phố lầu đúc, 5 phòng, cạn bia, hẻm lớn đậu xe được. Hỏi 242/125 Nguyễn th. Thuật. Đ.T. 25.483.

Cần người bán vé hát cải lương có thể chơn, lương hậu, hỏi ông Đ.V-Xuân 300Đỗ thành Nhân, Khánh Hội. Tiếp khách sáng, chiều miễn

Cần mua 1xe còn mới(Wolkswagen, Opel, Simca 1000, Consul 315, vv) hỏi 19/27 Thoại ngọc Hầu, Tân sơn Hòa.

Sinh viên văn khoa đã du học, kinh nghiệm, đứng đắn nhận dạy hoặc kèm Anh Pháp Việt Ngữ. Thư cho ô. Châu 66 Phó đức Chính Saigon.

Xe bán Ford K, có kiếng, bảng nệm, máy thật tốt. Giá rẻ. Hỏi 32-34 Bùi Viện giờ làm việc.

Lớp đệ IC Trường Trung Thu tổ chức hoàn bị hơn cả.

Paris Tailor diplômé de Coupe de Paris 38 Cao Thắng (trước ciné Việt Long) may quảng cáo 320đ một quần Tergal khỏi ủi.

Nhắn tin
KỲ mang Solex về. Nếu xảy ra điều gì đến sở cho chị biết. Sẽ lo liệu cho Kỳ.
Ai chứa chấp em tôi, sẽ chịu trách nhiệm trước pháp luật.
Mong em đến Mẹ khóc nhiều.
UYÊN

Bán phố lầu mới cất, đúc mặt tiền, đủ tiện nghi 3,5mX 11m giá 130.000$00 Số 549/68 Phan đình Phùng Saigon Miễn trung gian

Bán Yespa thật tốt, bảo đảm máy êm mới đi 7000 km. Hỏi 11B Trần quang Khải Saigon

Nam sinh trình độ Tú tài I Toán (có bằng Trung - Học). Chuyên dạy luyện thi Đệ Thất và Tiểu Học. Muốn tìm nơi kèm tại tư gia từ Đệ Thất tới Đệ Ngũ, và dạy các lớp Tiểu Học. Thư gửi Bình 163 Võ di Nguy Phú Nhuận. (nhờ trao Nhân).

Bán xe VolkswagenNBU, OPEL Kapitan EA, Vespa Ý EB.
— Cho thuê phố đường Nguyễn khắc Nhu. Xin hỏi 74 đường Pasteur Saigon.

Bán hay sang nhà mặt tiền tiện buôn bán đủ tiện nghi điện nước, hỏi 69 Trương Tấn Bửu Saigon.

Cần bán 1 căn nhà 3m20X8m … lầu cây, mặt tiền đường Nguyễn Thiện Thuật số 87 Saigon.

KN 126 — 14-8-62.

Hội Bắc-Việt Tương-Tế

Mời dự lễ Kỷ - Niệm Đức Trần-Hưng-Đạo

Nhân ngày Kỷ Niệm Đức TRẦN-HƯNG-ĐẠO, Hội Bắc Việt Tương Tế chúng tôi định tổ chúc cuộc Tế Lễ trong 4 ngày: 18, 19, 20 và 21 tháng 8 Âm Lịch, tức 16, 17, 18 và 19 tháng 9 năm 1962 tại Đền Thờ NGÀI số 36, đường Hiền Vương Saigon.

Chúng tôi trân trọng kính mời quý khách thập phương, thiện nam tín nữ, nam nữ hội viên, đến những ngày nói trên, bớt chút thì giờ vàng ngọc quá bộ đến dự lễ để tỏ lòng sùng kính đối với vị Anh Hùng của Dân Tộc.

Chúng tôi lấy làm hân hạnh được tiếp rước chư quý vị và xin kính lời cảm tạ trước.

Thay mặt Ban Trị Sự
Hội Trưởng
NGUYỄN-DUY-NINH

I.B: Trân trọng kính mời Quý Cụ Thái Lão Hội Dược Sư tới dự khóa Tụng Ngũ Bách vào ngày Chủ Nhật, 18 tháng 8 Âm Lịch, hồi 9 giờ sáng, thay vì 3 giờ chiều như thường lệ.

QUÝ NGÀI ĐANG ĐI TÌM MỘT LOẠI VÁN

- ★ KHÔNG BỊ MỐI MỌT ĂN?
- ★ KHÔNG CONG NỨT?
- ★ NGĂN ĐƯỢC TIẾNG ĐỘNG VÀ SỨC NÓNG?
- ★ CHỊU ĐƯỢC ẨM?
- ★ CHẮC MÀ NHẸ?
- ★ ĐẸP VÀ SANG?

thế thì không còn gì hơn

Ván gỗ ép « OKAL »

Loại ván lý tưởng nhất để làm các vật dụng bằng gỗ
XIN HỎI: 62, Hồng-thập-Tự Saigon — Đ.T. 20.403.

Trường TRUNG-THU 214/2 Phan-đình-Phùng
Lớp TRIẾT-HỌC (LỚP MỚI)
Khai giảng 17-9-1962. Phải ghi tên trước.

Ngân hàng
VIỆT - NAM THƯƠNG - TÍN

hân hạnh báo tin cùng quí vị thân chủ và đồng bào thân mến:

TRƯƠNG - MỤC TIẾT - KIỆM

biểu trưng « CON GÀ ẤP TRỨNG VÀNG »
— sẽ bắt đầu hoạt động từ ngày 1 tháng 10 năm 1962
o tại Trụ sở Trung ương: số 17, Bến Chương Dương, Saigon, Đ.T. 20.491 đến 20.495.
o tại Chi nhánh: số 75-79, Tổng Đốc Phương, Cholon, Đ.T. 37.545 mở cửa: mỗi ngày tới 7 giờ tối — Chiều thứ bảy.— Sáng chúa nhựt.
o và trong thời gian ngắn, tại nhà Ga Saigon (góc Lê Lai — Công trường Diên Hồng).

— ĐIỀU KIỆN DỄ DÀNG:
o ai cũng có quyền xin mở T.M.T.K. cho mình và cho con cái. Chỉ cần xuất trình giấy căn cước, thẻ học sinh, v.v...
o lần đầu gởi tối thiểu 200đ. —Những lần sau gởi bao nhiêu cũng được. — Bất cứ lúc nào, lấy ra bao nhiêu cũng được. Bằng Sổ Tiết Kiệm.

— QUYỀN LỢI ĐÁNG KỂ:
o có quyền mượn ống đựng tiền mang về nhà.
o tiền gửi được Ngân hàng bảo đảm chắc chắn và nguyên vẹn. Không mất phí tổn. — Tiền gởi chỉ có sinh lời mà thôi.
o hai thứ TIỀN LỜI trả mỗi đầu tam cá nguyệt:
— Lời chánh: 1,50% một năm, cho tất cả các Trương mục
— Lời phụ: do RÚT THĂM công khai mỗi tam cá nguyệt. — GẤP BỘI SỐ VỐN.
o tiền lời không rút ra sẽ sinh thêm lời nữa.

— ĐẶC BIỆT:
o 5000 tặng phẩm xinh xắn và đáng giá sẽ được dành cho 5.000 Trương mục mở đầu tiên: cặp đựng giấy tờ; — 20 tập vở; — xắc du hành (cho những gia đình mở 3 trương mục).

In tại nhà in riêng của NGÔN LUẬN 86 Lê-Lai—SAIGON
Giám đốc trị sự: LÊ TÂM VIỆT — Quản lý: NGUYỄN NHƯ CƯƠNG
Ngân phiếu xin đề tên ông NGUYỄN NHƯ CƯƠNG

Cuộc vui BUỔI TỐI

ANH-VŨ 43-45 — đường BÙI-VIỆN Saigon — Đ.T. 24.617
— Nơi trình diễn các bộ môn: THI-CA-VŨ-NHẠC-KỊCH. Nơi tập trung đầy đủ các Nghệ-Sĩ Thượng-Thặng: Ban hợp ca Thăng-Long — Ban kích động nhạc A.V.T — Đôi song ca Ngọc-Cầm, Nghữu-Thiết — Ban vũ Nguyễn-Thông, Song-Kim, Xuân-Thu — Phần tân đàn: cô Hồ-Điệp với 25 Ca-Sĩ Thượng-Thặng Thường-Trực: Thái-Thanh, Thanh-Thúy, Trúc-Mai, Linh-Đa, Minh-Hiếu, Triệu-Mẫn, Yến-Vĩ, Bạch-Tuyết, Tuyết-Mai, Ngân-Hà, Băng-Tâm, Kim-Vui, Thùy-Nhiên, Phương-Dung... — Duy-Khánh, Thanh-Hùng — Em bé Phương-Mai...

PHÒNG TRÀ MELODY
51-53 Tổng Đốc Phương Chợlớn
Nơi tranh tài của những giọng ca tâm tình và kích động: Yến Vĩ, Kim Vui, Bạch Tuyết, Minh Hiếu, Triệu Mẫn, Marie Linh, Lam Lam, Đào hoa nữ, Phương Khanh, Ngọc Mỹ và Thần Đồng Kiều Oanh. Mở màn từ 20 giờ 30.

Bar Restaurant MỸ-PHỤNG
5 Công-trường Mê-Linh Sàigòn
Mở cửa từ 17g đến 2g khuya. Khung cảnh huy hoàng, thoáng mát. Nơi thưởng thức món ăn của quí vị sành điệu. Với các đầu bếp Hồng-Kông mới qua cống hiến quí vị nhiều món ăn mới lạ. 19g.30 có ca nhạc giúp vui.

ĐẠI - NAM
CIMARRON
Glenn Ford — Maria Schell

Phòng trà ĐỨC - QUỲNH
19 Cao-Thắng — Có máy lạnh
Song-Kim—Kiều-Mai—Vân-Nga—Sơn-Ca—Mai-ngọc-Khánh—Kim-Băng—Thanh-Hương—Mộng-Trinh Mộng-Nga.

REX
CHIẾU ĐỘC QUYỀN — PHIM CHỌN LỌC
SAIPAN — R EDDITION A L'AUBE
Jeffrey Hunter — David Janssen
Vic Damone — Patricia Owens
Nói tiếng Pháp — Phụ đề Việt, Hoa - Ngữ

EDEN
CHIẾU ĐỘC QUYỀN
PASSEPORT POUR LE MONDE

CASINO SAIGON
La révolte des esclaves
(Bứt xiềng nô lệ)
Rhonda Fleming — Lang Jeffries
Màn ảnh Totalscope màu Eastmancolor
Nói tiếng Pháp — Phụ đề chữ Việt

MAJESTIC SAIGON
LA MEILLEURE PART
Gérard Phillippe—Michèle Cordoue
Gérard Oury — Jean Jacques Lecot
Cinémascope-Màu-Phụ đề Việt Hoa

KHAI HOAN
Chiếu lần đầu tiên tại Thủ đô
Có vé cho Học sinh Quân nhân
Bứt Xiềng Nô Lệ
(La révolte des esclaves)
Rhonda Fleming
Totalscope Màu - Phụ đề V.N.

KIM-CHÂU
Từ thứ Hai 16-9-1962
Hân hạnh trình bày 1 phim Hoạt động, ly kỳ, Hấp dẫn...
Yêu anh, em yêu cả trọn đời

VĂN - HOA (Máy lạnh)
Ngày Học sinh Quân nhân 12đ-22đ
LES COMANCHEROS
với: JOHN WAYNE—Cinémascope
Tô màu-Nói tiếng Pháp-Phụ đề V.N.

VIỆT LONG
Đặc biệt học sinh Quân nhân 12$
Le Bossu de Rome
(Gã lưng gù Thành La Mã)
Gérard Blain — Anna Maria Ferrero

DIÊN HỒNG
Chiếu độc quyền lần đầu tiên
Có vé cho Học Sinh Quân Nhân
1) Em bé và tướng cướp râu đen
Màu — Phụ đề V.N.
2) Kho tàng của kẻ bị treo cổ

HỒNG-BÀNG
Đặc biệt Học sinh Quân nhân 12$
Le Bossu de Rome
(Gã lưng gù thành La-Mã)
Gérard Blain — Anna Maria Ferrero
Nói tiếng Pháp — Phụ đề Việt Hoa

NAM-VIỆT
Phim thần thoại chiếu lần đầu
1) Năm chiến sĩ Phù Tang
(Hồi thứ nhất)
2) HỏaThiêu Khổng Tước Thành
Cinémascope, màu Tech, nói tiếng Việt

THANH BÌNH (Máy lạnh)
13 tới 19-9 T.T. suốt ngày 15đ-25đ
Hỏa thiêu khổng tước thành
tức 5 tráng sĩ Phù tang
Thần thoại, ly kỳ, rùng rợn
Màu Tech — Nói tiếng Việt

MODERNE
Le Corsaire Rouge
(Hồng y Hải Tặc) Burt Lancaster

KINH THÀNH
Rewak, le Rebelle
(Anh hùng giải phóng nô lệ)
Jack Palance — Milly Vitale
Deirdre Sullivan — Vistavision
Tô màu. Nói tiếng Pháp. Phụ đề V.N.

VĨNH LỢI
Roméo et Jeannette
Ursala Thiess —George Nader
Diana Douglas — Màu Technicolor
Nói tiếng Pháp — Phụ đề chữ Việt

CASINO DAKAO
Rewak, le Rebelle
(Anh hùng giải phóng nô lệ)
Jack Palance — Milly Vitale
Deirdre Sullivan — Vistavision
Tô màu. Nói tiếng Pháp. Phụ đề V.N.

LONG-VÂN
5$ — 10$ Thường Trực đến 19H-
La cité disparue
(Đô thị mất tích) — John Wayne
Sophia Loren — Màu — Cinémascope
Xuất tối 21H Ban cải lương Thủ Đô